

RAYMUNDI CUNICHII

E SOCIETATE JESU

ANTHOLOGICA

SIVE

EPIGRAMMATA

ANTHOLOGIAE GRAECORUM

SELECTA

LATINIS VERSIBUS REDDITA

Et animadversionibus illustrata.

ROMAE CIↃIↃCCLXXI.

TYPIS MICHAELIS ANGELI BARBIELLINI

Praesidum permissu.

Prostant venales apud Natalem Barbiellinum, & apud Generosum Salomonium.

Vera epigrammatis notio ex Graecis haurienda eſt. hi enim ſoli ejus indolem quaſique formam viderunt. Qui Anthologiam in manus ſumunt, ea reperiunt, quae lecta complent animos voluptate, atque admiratione. Franciſcus Xaverius Quadrius in Hiſtoria & ratione omnis poeſeos. Vol. II. lib. II. diſt. III. c. V.

BALTHASARI

ODESCALCHIO

LIVII DUCIS BRACHIANI F.

EXIMIO

BONARUM ARTIUM

CULTORI ET PATRONO

RAYMUNDUS CUNICHIUS S. I.

ELEGIA

QUos Graij e Pindo flores legere poetae ,
In Latium quos fert nunc mea Calliope ,
Selectos cura ingenti , pulcreque locatos ,
Affusoque apte lumine fulgidulos ,
Hos tibi , Romuleae pubis decus , optime dono
BALTHASAR ; hos proprium tu tibi munus habe .

Nec pigeat proavisque (*a*), opibusque, & divite censu,
Quotquot habes, magnis conspicuum & titulis,
Excipere hunc facili vultuque & mente libellum.
Scis haec scripta tuis nata sub auspiciis;
Scis jam lecta tibi, scis jam pridem esse probata.
Et nunc, privati quod laris e tenebris
Haud metuunt claras prodire in luminis oras,
Id faciunt, tibi se quod placuisse vident,
Cui nil non pulcrum possit, rectumque placere:
Quem teneris puerum Pallas ab unguiculis,
Illa tuae simulans vultumque & verba PARENTIS,
In blando fotum nutriit ipsa sinu,
Perdocuitque artes varias, sensuque decori,
Metiri ut veris cuncta scias modulis,
Imbuit; indulgens large Natura creatrix
Cui dedit ingenium grande, sagax; toties
Attonito similis, quod miror; amabile carmen (*b*)
Vel quum Romana condis in Arcadia,
Pastorum densa circum stipante caterva;
Carmen quod cupidis auribus excipiunt
Et Fauni & Nymphae, longe Tiberinus & ipse
Immoto gaudens audit ab amne pater:

Vel

(*a*) Cujus videlicet paternum genus Innocentius XI, maternum Clemens XII illustravit.

(*b*) Carmina, quorum heic fit mentio, cujusmodi sint, facile judicari potest ex iis, quae in Arcadum collectaneis leguntur, iisque magno sunt decori, atque ornamento.

Vel quum Tarpeja praeſtans orator in aula
Eloquii volvis flumina, mirificam
Doctrinae promens vim pleno e pectore (c); & artes
Una doces Sophia ut provehat omnigenas,
Duxque regat mentem, ſeu quis regalia tecta
Condere, ſolerti ſaxa animare manu
Seu velit, ac tabulas vivis complere figuris,
Quas Natura opifex non neget eſſe ſuas.
Ut tua tunc tota defixi mente Quirites,
Purpurei ut, Romae lumina prima, patres,
Audibant taciti torrentia verba! ſtrepebat
Ut laude ac plauſis turba frequens manibus!
Ergo, tam docto, tam culto quod mea vidi
Scripta placere, meis fidere Pieriſin
Coepi; & cunctantes multum multumque verentes
Protruſi caecis protinus e latebris,
Et juſſi claro verſari in lumine, & uno
Te fretas vulgi ſpernere judicium.
Cujus prae te uno vel centum millia ſanus
Non hili faciam, nec rear eſſe aliquid.

(c) Haec vere dici fatebitur, qui legerit orationem hoc ipſo anno XI Kal. Majas habitam in aula Capitolina, ac deinde paullo poſt Romae typis impreſſam; in qua docet, a pictoribus, a ſculptoribus, ab architectis ſumma & perfecta opera confici non poſſe, niſi ad praecepta, atque adjumenta, ſingularum artium propria, accedat, earum omnium quaſi dux quaedam, & moderatrix, philoſophia.

Quanquam nec vulgi deerunt ſuffragia , vatem
  Si modo magna tui nominis umbra tegat :
Quem PATRIS eximii veſtigia clara prementem ,
  Quo nihil eſt urbi carius , eximie
Omnes certatim laudant , mirantur , amantque ;
  Nec poſſunt cuiquam dicere vel facere
Infenſi male , te qui fidit cunque patrono ,
  Quem tu cunque favens dixeris eſſe tuum .

LE-

AUCTOR.

AD LECTOREM.

Quid ferat hic libellus; indicavit satis, ut opinor, ipse titulus: a quo genere hominum ego illum excipi, ac legi velim; indicabunt hi, quos subjicio pauci versus

HENDECASYLLABI.

Si quis Cecroprios amat lepores,
Nec Grajae numeros fugit Camoenae;
Huic opto admoveat manum libello.
Qui nec Cecropios amat lepores,
Et Grajae numeros fugit Camoenae,
Hoc oro abstineat manum libello.
Nam si legerit haec uterque, fiet
Ut, quae lecta bonus probarit alter;
Alter excipiat malus cachinno.
Qui si forte meas tamen cachinnus
Aures attigerit, nihil movebor.
Nec spero, aut studeo placere cunctis;
Non cunctis placet ipse Jupiter, seu
Clari vi boreae polum serenet,
Seu nimbum & madidos reducat austros.

IMPRIMATUR

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

D. Jordanus Patriarch. Antioch. Vicesgerens.

LAURENTIUS RICCI.

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU.

Cum librum cui titulus: *Raymundi Cunichii e Societate JESU Anthologica &c*; aliquot ejusdem Societatis Theologi recognoverint, & in lucem edi posse probaverint, potestatem facimus ut typis mandetur, si iis, ad quos pertinet, ita videbitur, cujus rei gratia has litteras manu nostra subscriptas, & sigillo officii nostri munitas dedimus. Romae die 1. Februarii 1771.

Laurentius Ricci.

AP-

APPROBATIO.

QUum ante aliquot annos nonnulla veterum Græcorum Carmina à CL.V. Raymundo Cunichio e Societate Jesu latinè versa in manus meas incidissent, adeò eorum lectione sum delectatus, ut nihil suavius, nihilque elegantius multo jam tempore me legisse animadverterem. Quare Auctorem optimum atque humanissimum virum, mihique veteri familiaritate conjunctum, etiam atque etiam rogavi, uti cætera quoque ex Anthologia Epigrammata, quæ Religioni, aut morum innocentiae minimè obesse possent; latinè redderet, suavissimoque Poesis genere, non magnopere quidem à Latinis exculto, Romanam linguam ditare atque illustrare pergeret. Istud autem ab doctissimo Viro hoc ipso volumine non præclarè modo, sed etiam cumulatissimè præstitum fuisse, vehementer lætor. Quod quum Rmi. P. Magistri Sac. Palatii Apostolici jussu diligenter perlegerim, nihil omnino deprehendi, quod aut Religionis aut morum sanctitati adversetur; imo germanam ubique Latini sermonis puritatem, varium gratissimumque numerorum concentum, Atticorum salium acumen atque elegantiam, acerrimum denique Auctoris judicium, multiplicemque doctrinam sum admiratus; proindeque omnia dignissima censeo, quæ in lucem proferantur.

Romae III. Cal. Apriles MDCCLXXI.

Petrus Antonius Serassius.

x

APPROBATIO.

QUod omnibus humaniorum litterarum studiosis valde optandum erat, ut aliquis existeret, qui ex pulcherrimis Graecae Anthologiae carminibus, meliore quodam delectu, atque ordine usus, meliora excerperet, latinaque veste indueret; id egregie praestitisse Raymundum Cunichium S. J. virum doctissimum mirifice gaudeo, ac vehementer gratulor. Nihil enim ille, meo quidem judicio, praetermisit eorum, quae ab optimo interprete, ac poeta expectanda sunt; ut ipsa Graeci operis, ex quo haec hausta sunt, inscriptio multo potiori jure in hunc libellum cadere posse videatur; adeo, quemadmodum ille ait,

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant

omnia Cunichius item depastus est aurea dicta; quique ad horum carminum lectionem aggredientur, suavissimorum flosculorum sertum, Musarum & Gratiarum manibus contextum, tractare, atque odorari quodammodo sibi videbuntur. Praeterea in adnotationibus, quibus totum opus illustrat, non tam eximiam praestantissimi auctoris eruditionem, quam singularem pietatem, qua sparsim pro rei opportunitate non pauca ad germanam solidamque virtutem affert incitamenta, summopere sum admiratus. Quamobrem Rmo. S. P. A. M. sanctissime possum confirmare, libellum hunc nihil quidem obesse, plurimum autem prodesse tum bonis artibus, tum morum integritati posse. Datum Romae VIII Idus Majas MDCCLXXI.

Nicolaus Ferrarius

IMPRIMATUR.

Fr. Thomas Augustinus Ricchinius Ord. Præd. Sacri Palatii Apostolici Magister.

POE-

POETAE GRAECI.

Quorum carmina latine verſa in hoc opere continentur.

Aegis
Aemilianus
Agathias
Alcaeus
Ammianus
Anacreon
Anite
Antipater
Antiphanes
Antiphilus
Antonius Argi.
Apollinarius
Apollonides
Archias
Argentarius
Ariſto
Aſclepiades
Automedon

Bacchyllides
Baſſus
Boethus

Callimachus
Coſmas
Crates
Crinagoras
Cyrillus

Damagetus
Damaſcius
Demodocus
Diodorus
Dionyſius
Dioſcorides
Diotimus

Eratoſthenes
Erycius
Evenus
Eutolmius

Geminus
Germanicus
Geta
Glaucus

Hegeſippus
Hermocreon
Homerus

Iſidorus
Julianus

Laertius
Leonidas
Leontius
Lucianus
Lucilius

Macedonius
Marianus
Meleager
Metrodorus
Mimnermus
Mneſalces
Mneſarchus
Muſicius

S. G. Nazian.
Nicarcus
Niceratus
Nilus

OEnomaus
Oneſtes

Pal-

Palladas	*Ptolemaeus*	*Theocritus*
Parmenio	*Rufinus*	*Theodorus*
Paullus Sil.		*Theodoridas*
Persa	*Sabinus*	
Philippus	*Sappho*	*Xenocrates*
Philo	*Satyrus*	
Pinytus	*Secundus*	*Zelotus*
Plato	*Simonides*	*Zenodotus*
Pollianus	*Speusippus*	*Zonas*
Posidippus	*Statil. Flaccus*	*Zosimus*

Aliorum nomina ignorantur. Equidem in singulis capitibus ignotos initio, tum deinde notos suo quemque loco litterarum ordine collocavi.

ORDO CAPITUM.

I. ENcomiastica.	V. Sepulcralia.
II. Satyrica.	VI. Lugubria
III. Moralia.	VII. Ludicra.
IV. Votiva.	VIII. Varia.

MONITUM.

Notarum numeralium, quae titulis epigrammatum appositae reperientur, prima indicat librum Anthologiae Graecae, secunda caput ejus libri, tertia ordinem ejus capitis.

AN-

ANTHOLOGICORUM

CAPUT PRIMUM.

EPIGRAMMATA ENCOMIASTICA.

INCERTORUM.

De Lysimacho (a) Herculi simillimo. 4. 8. 14.

Caesariem, & clavae nodosum robur, & oris
Obtutum impavidi terrificum adspiciens
In tabula, exsuvias Nemeaei quaere leonis.
Hae si non desunt, Amphitryoniaden;

A Sin

(a) Quis fuerit hic Lysimachus, docet Pausanias in Atticis. *Fuit Lysimachus natione Macedo, Alexandri satelles, quem rex ira incensus, in eandem cum leone caveam conjici jusserat: sed quum ab eo bestiam interemtam cognovisset, viri perpetua admiratione virtutem prosequutus, eodem illum, quo optimum quenque Macedonum, loco esse voluit. Mortuo porro Alexandro, ei Thraciae parti, quae Macedoniae finitima est, imperavit.* Curtius lib.8. ait ab eo, non in cavea incluso, sed venante, leonem in Syria interemtum. Equidem miror in ejus imagine leonis pellem defuisse; verum idcirco, ut apparet, non est apposita, ne jam non similis Herculi, sed ipse Hercules prorsus putaretur.

Sin desunt, spectas horrenda in imagine magno
Amphitryoniadae Lysimachum adsimilem.

In Ladam (a) Myronis, 4. 2. 4.

QUalis eras, Lada, fugiens pernicior Euro,
Vixque imo tangens flammeus ungue solum,
Aere Myro talem fecit. studiumque coronae,
Et primae toto e corpore laudis amor,
Laetaque se prodit fiducia. pectore ab alto
Ductam animam summis cernimus in labiis.
Jam fugiet; palmae adsiliet jam jamque volucre
Aes, ipso levior quod ciet ars animo.

De Lada cursore 4. 2. 3.

TRansiliat stadium Ladas, an transvolet ipso
Igne Jovis citior, dicere nemo potest.

In statuam Clitomachi (b) athletae 4. 2. 5.

QUalis in aerata vim spirat imagine, talem
Mirata est quondam Graecia Clitomachum.
Ille modo exsutus caestus, gravia arma, cruentos,
Invasit torvi praelia pancratii; (c)

Tertia

(a) Pausan. in Corinth. *Apud Argivos longe omnium templorum est nobilissimum Apollinis Lycii... In eo templo est Ladas, qui pedum celeritate cunctos anteivit aetatis suae homines.*

(b) Pausan. in Eliac. poster. *Clitomachi Thebani simulacrum statuit Hermocrates Clitomachi pater. Ejus maxime illustria opera haec fuerunt. Ad Isthmum viros palestritas perculit, eodemque die de pugilatu palmam tulit, & eos qui in pancratium descenderant vicit.*

(c) Quid interfit inter luctam, pugilatum, & pancratium

Tertia dein validae subiit certamina luctae;
Victor & ex Isthmo praemia terna tulit.
Contigit hoc uni Grajum; Thebae unde coronam
Insignem tulerunt, ac pater Hermocrates.

De Jove (a) Phidiae. 4. 6. 3.

JUpiter ut fieri sic posset, Phidia (b) caelum,
Phidiacam aut petiit Jupiter ipse domum.

De templo Jovis Olympii. (c) 4. 20. 1.

HAec domus est Jove digna; queri ne possit Olympus,
Si pater huc domibus migret ab aetheriis.

A 2 De

---

tium, docet Aristoteles Rhet. l. 1. c. 63. *Qui potest premere fortiterque tenere, ad luctam est idoneus; qui longe a se pellere plagamque inferre, is erit pugil; qui in utroque valet, hoc est in lucta & in pugilatione, pancratiastes erit.*

(a) Loquitur de simulacro Jovis Olympii apud Eleos, *quod a Phidia factum*, ut ait Pausanias in Eliacis, *inscriptio ad Jovis pedes posita testatur. Phidias Charmidae F. Atheniensis me fecit.* Cujus simulacri tanta fuit admiratio, ut inter septem orbis terrarum miracula numeraretur; atque illud cuncti artifices suspicerent, *nemo*, teste Plinio, *aemularetur*.

(b) Non dubitavi scribere *Phidia*, nixus auctoritate Quintiliani; vel potius eorum, quibus nititur Quintilianus. Is lib. 1. cap. 4. docet non esse inusitatum apud Latinos, ut masculina Graeca nomina, quae in *as* exeunt, per *a* efferantur; atque ait idcirco apud Caelium legi, *Pelia Cincinnatus*; & apud Messalam, *benefecit Euthia*; & apud Ciceronem, *Hermagora*. addo etiam apud Horatium, *obeundus Marsya*.

(c) Praeter templum Jovis Olympii apud Eleos Phidiaco illo

De Venere Cnidia, & Minerva Athenienſi. 4. 12. 17. & 18.

AEquoream Cnidia Venerem (*a*) qui cernet in aede,
Laudabit Phrygii judicium Paridis.
Idem Cecropia ſi Pallada (*b*) cernet in arce,
Clamabit: vere, Phryx Pari, paſtor eras.

In Bacchum & Herculem, 4. 12. 33.

THebis orti ambo, clari armis, ex Jove nati
Ambo, thyrſiger hic, claviger ille deus.
Stant pariter metae (*c*) amborum. hic ſpolia hirta leonis,
Nebri-

---

illo dei ſimulacro nobilitatum, alia etiam Jovis Olympii templa memorantur. in his Athenienſe, de quo Pauſanias in Atticis. *Olympii Jovis templum Adrianus imperator dedicavit, & in eo ſignum, quod magnitudine cum Romanis, & Rhodienſibus coloſſis conferri poſſit. Videas ibidem & alia ſigna ex ebore, & auro, in quibus aeque artem, & magnitudinem admirere.... Eſt autem totius templi ambitus ſtadium amplius quatuor, neque ejus ulla pars ſtatuis vacat.*

(*a*) Haec Venus a Plinio l.36. c.5. omnibus omnium artificum eodem in genere operibus anteponitur, eaque dicitur Praxiteles Cnidum nobilitaſſe.

(*b*) Plura Minervae ſigna Athenis in arce fuiſſe dicuntur a Pauſania in Atticis: in his duo a Phidia facta, alterum ex Perſarum manubiis ab Athenienſibus, alterum, *quod omnibus*, ut ait, *Phidiae operibus antecellit*, a Lemniis dedicatum.

(*c*) Utriuſque metae ſive columnae orbem terrarum, quem luſtraverunt, aeque definiunt. Nam Hercules *itineris ſui monumenta*, inquit Apollodorus l.2. *in Europae, ac Libyae finibus, oppoſitas inter ſe columnas duas conſtituit*. Liberi autem columnas *Dionyſius de ſitu orbis*, ſtatuit ad oceanum in extremis Indorum finibus. De quibus Curtius l. 7.
Tran-

Nebrida at hic gerit. hic cymbala, at hic crotala.
Junonem sunt passi ambo. venere beatas
Ambo deum ad sedes ignibus (*a*) e mediis.

De Baccho, & Pallade simul positis. 4. 12. 31.

Viator, Bacchus

V. NAm quid, Bacche, tibi cum Pallade? fortia Pallas
Praelia, tu molles semper amas epulas.
B. Hospes, ne temere tu res scrutare deorum.
Attamen huic audi quam sim ego consimilis.
Et mihi bella placent. Indi testantur, eoo
Quos late domui victor ab oceano.
Ambo virum robur firmamus; Pallas olivo,
Dulci mansuetae nectare vitis ego.
Me quoque vitales mater non fudit in auras;
Patris ego solvi sed femur, (*b*) illa caput. (*c*)

Transierant jam Macedones Liberi patris terminos, quorum monumenta lapides erant crebris intervallis dispositi, arboresque procerae, quarum stipites hedera contexerat.

(*a*) Hercules ex pyra, quam in Octa monte sibi ipse construxit, a Jove in caelum raptus fuisse dicitur. Vide Ovid. Met. l. 9. eodem Bacchus illatus fertur ex cineribus matris Semelae, quae tacta fulmine conflagravit. Eurip. in Bacchis. *Exemit illum ex igne postquam fulminis, caeloque parvum Jupiter infantem tulit.*

(*b*) Ovid. Met. l. 3. *Imperfectus adhuc infans genitricis ab alvo eripitur; patrioque tener (si credere dignum est) insuitur femori, maternaque tempora complet.*

(*c*) Palladem natam ex Jovis capite tradit Apollon. l. 4. Argonaut. & Callimachus in hymno in lavacra Palladis.

Hermae inſcriptum . 4. 12. 40.

HUnc, o viator, quem vides, Hermam putas
Vulgarem: at auctor ſcin' quis eſt mihi? Scopas. (*a*)

In ſimulacra Herculis (*b*) & *Antaei* . 4. 8. 11.

AEra quis haec duxit moeſtum clamantia? quanam
Arte labor fuſus, viſque animi indomita?
Vivum opus eſt certe. miſeret me dura ferentis
Antaei: horreſco robur & Herculeum.
Angit hic elatum dura inter brachia; vaſtum
Hic ſe contorquens pectore dat gemitum.

In Bacchae ſimulacrum 4. 3. 2.

HAnc cohibete, viri, Baccham; ne, ſaxea quamvis,
Avolet hinc, templo & concita profugiat.

Niobe (*c*) *Praxitelis* . 4. 9. 1.

E Viva ſaxum dii me fecere: refecit
E ſaxo vivam Praxiteles Nioben.

In

(a) Scopas ſummus ille artifex, quem Horatius artis ſtatuariae inventorem, aut certe perfectorem putavit, quum illa ſcriberet l.4. oda 8. *artium quas aut Parrhaſius protulit, aut Scopas; hic ſaxo, liquidis ille coloribus ſolers nunc hominem ponere, nunc deum*: cujus caelo ſcribit Plinius duo illa orbis terrarum miracula, Mauſoleum & Dianae Epheſiae templum, fuiſſe nobilitata: cujus opera urbem Romam ornantia idem Plinius l. 36. c.5. recenſet, ac miratur tam multa & tam praeclara ab uno homine fieri potuiſſe.

(*b*) Plinius l.34. c.8. *Polycletus fecit Herculem, qui Romae, Antaeum a terra ſuſtinentem.*

(*c*) Haec ſunt fortaſſe de Niobe poſita olim Romae in templo Apollinis Soſiani, *quam* ait Plinius l.36. c. 5. *haeſitatio eſt, Scopas, an Praxiteles fecerit.*

In simulacrum apri Calydonii (a) 4. 7. 38.

AEreus est, quem cernis, aper; verum adspice, fidens
Ut ruit! ut saevum spirat! ut horribiles
Dorsoque arrexit setas, frendetque minaci
Dente! igni ut torvis fulgurat ex oculis!
Ut labrum spuma rigat efferus! Agmina pessum
Nil miror tali tot data semideum. (b)

Tropaeo inscriptum. 3. 5. 26.

CEcropidae (c) Persas bello vicere, suaeque
Servitium infelix depulerunt patriae.

De Aenea patrem ferente. 1. 87. 2.

ILiaco ex igni media inter tela parentem
Aeneas, gnato sanctum onus, eripiens,
Clamavit: Danai ne laedite. vos sene caeso
Nil, patre sed multum lucror ego incolumi.

(a) Quem aprum Diana ab Oeneo neglecta in agrum Calydonium immisisse dicitur. Ovid. Met. l.8. *Oeneos ultorem spreta per agros misit aprum . . . Sanguine & igne micant oculi, riget horrida cervix, stantque velut vallum, velut alta hastilia setae, fervida cum rauco latos stridore per armos spuma fluit, dentes aequantur dentibus Indis.*

(b) Heroas qui ad aprum interficiendum convenere enumerat ibidem Ovidius, eosdem fere quos in venatione Meleagri, sculpta in templo Minervae Aleae, describit Pausanias in Arcad.

(c) Nihil in Graecorum historia nobilius est pugna Marathonia, in qua exigua manus Atheniensium innumerabiles Persarum copias prostravit. Parta victoria, *eodem in loco Athenienses*, ut ait Pausanias in Atticis, *e candido marmore tropaeum posuere.*

De matre Spartana. 1. 5. 1.

UT mater gnatum vidit Spartana relictis
Nudum armis muros profugere ad patrios,
Irruit, atque hastam venienti pectus adegit
In medium, super his exanimem increpitans.
I mentite genus patriamque, i degener, imos
Nec meus ad manes, nec Lacedaemonius.

Virgines (a) *Milesiae*. 3. 23. 29.

O patrium Milete solum, te liquimus una
Et vitam, incestos fugimus & Galatas,
Virgineum intacto servantes corpore florem.
Quippe urbi Mavors jam ferus ingruerat,
Spes nec erat probrum, & diros arcere furores:
Deprensis Orcus sed fuit auxilio.

De patria Homeri. 4. 27. 4.

NOn Smyrnae tellus dium generavit Homerum,
Foecundae aut Colophon sidus Iaoniae; (b)
Non Chios, Aegypti non pinguia rura, nec alma
Cyprus, praeruptae nec juga celsa Ithacae;

Non

(a) S. Hieronimus contra Jovinianum. *Quis valeat silentio praeterire septem Milesias virgines, quae Gallorum impetu cuncta vastante, ne quid indecens ab hostibus sustinerent, turpitudinem morte fugerunt, exemplum sui cunctis virginibus relinquentes, honestis mentibus magis pudicitiam cordi esse, quam vitam*. Tenendum tamen omnino est illud Augustini de Civit. Dei l. 1. c. 17. *Qui se ipsum occidit, homicida est, & tanto fit nocentior quum se occiderit: quanto innocentior in ea causa fuit, qua se occidendum putavit*.

(b) Iones dicuntur etiam Iáones, & Ionia Iaonia, vel, mutato *a* in *i*, Jconia.

Non Argos (*a*) Danai, Cyclopeaeve Mycenae, (*b*)
Inclyta nec veterum moenia Cecropidum.
Terra virum haud genuit; sed misit ab axe, ferentem
Dulcia terrigenis munera, Calliope.

Sappho 3. 25. 65.

SAppho ego foemineum vinco genus omne, virile
Vincit ut omne genus carmine Maeonides.

De Sapphone ad puellas Lesbias. 1. 67. 12.

JUnonis magnae in lucum properate, puellae
Lesbides, o molli candida turba pede:
Pulcer ubi divae saliet chorus, & reget omnes
Auratae Sappho fila movens citharae.
Felices! namque illa deae quod dixerit, ipsam
Credetis carmen dicere Calliopen.

Stylus puellae litteratae 4. 32. 13.

ANte stylus fueram qui argenteus, aureus (*c*) esse
In manibus coepi, dia puella, tuis.
Cui quantum rarae adspirans Amathusia (*d*) formae,
Ingenii tantum Pallas amica dedit.

Hera-

(*a*) Argos Hippium, in qua urbe Danaus Beli filius, Aegypti frater, regnavit. Vide Apollod. lib. 2.

(*b*) Quarum moenia Cyclopes, quicunque demum ii fuere, fabricati esse dicuntur.

(*c*) Aureus stylus jure dicitur is, ex quo prodeunt quodammodo aurea dicta, ut Lucretius, aureoli libelli, & aureolae orationes, ut Tullius loquitur.

(*d*) Venus apud Virg. l. 10. *Est Amathus, est celsa mihi Paphus, atque Cythera*; ex quibus locis dicitur Amathusia, Paphia, Cytherea,

Heraclitus (a) de se. 3. 33. 36.

HEraclitus ego. quid me vexatis inertes?
Nil vulgo, doctis omnia composui.
Unus homo mihi mille, at contra mille nec unus.
Hoc ipsis clamo Persephonae in domibus.

In imaginem Pythagorae. 4. 33. 2.

IPsum Pythagoram pictor, sine voce; silendi
Doctor enim nil vult dicere Pythagoras.

Assus (b) de aquaeductibus factis ab Axiocho. 4. 28. 6.

OMnes Axiocho certatim fausta precantur
Urbes (juvit enim, ceu deus, eximie
Omnes) verum Assus prae cunctis; struxit aquarum
Cui ductus secto mirificos lapide.
Ne fuge (c) me posthac, ne sperne, viator: abundo
Dives frigidulis fontibus Axiochi

De

(a) Is qui σκοτεινός vocitatus est propter affectatam obscuritatem. *cujus librum*, ut est apud Laertium in Socrate, *cum Euripides Socrati legendum dedisset; rogaretque cujusmodi videretur, is fertur respondisse: quae quidem intellexi praeclara sunt; arbitror autem & ea, quae non intellexi; verum Delio aliquo urinatore indigent.* Qui ita scripserit, ut ejus mentem Socrates ipse philosophorum acutissimus tamen assequi, atque expiscari non potuerit, is mihi ne doctis quidem scripsisse videtur.

(b) Urbs Lelegum, ut ait Strabo l. 13. *natura & arte munita; a mari & portu rectum & longum ascensum habens; ut ei convenire videatur illud Stratonici citharoedi: Asson eas propere, exitium si tu tibi quaeris.*

(c) Se, quamvis arduam adscensu, atque ob eam rem, ac fortasse etiam propter aquarum defectum, antea viatoribus invisam, nunc dignam esse ait, quam iidem adire ac visere velint, postquam aquis ab Axiocho ductis coepit abundare.

De tholo ab Asclapiodoto constructo. 4. 28. 10.

IPsum longa dies lapidem terit : at benefacta
Asclepiodoti non teret ulla dies.
Dona bonus patriae tot tantaque contulit. adde
Omnibus haec celsi concava septa tholi.

Pan ad viatorem 4. 12. 78.

HEic prato in viridi fessum depone viator
Corpus humi, & longo membra labore leva.
Heic impulsa levi Zephyro strepit ardua pinus,
Dulcis & in summa fronde cicada canit:
Pastor & agrestes vicina in rupe cicutas
Inflat, sub densa propter aquam platano
Ille canem vitans aestivum. Pana monentem
Nunc audi, perges cras mage firmus iter.

Pan ad viatorem. 1. 20. 13.

HUc ades, hac subter pinu conside, viator;
Versa leves gratum quae sonat ad Zephyros.
Heic per humum dulcis trepidat fons; heic ego somnos
Pan deus agresti concilio calamo.

Calamus scriptorius. 1. 18. 1.

NUper canna fui sterilis, non dulcia mala,
Gignere non ficus apta, nec uvae acinum.
Nunc addicta sacris musarum perque polita
Humorem labro contribuo e tenui;
Quumque bibi, ceu plena deo, cursoque papyrum
Per niveam, & muto quidlibet ore loquor.

AGA-

AGATHIAE

In Bacchae simulacrum 4. 3. 3.

HAnc sculptor Baccham posuit, pudibunda ciere
Nondum etiam doctis quae timet aes manibus;
Innuit & vultu; fors & clamabit: abite,
Arbiter hinc absit, cymbala jam quatiam.

ALCAEI

De Philippo (*a*), *Macyno expugnata*. 1. 5. 16.

MAcyni extracta stat victor in arce Philippus.
Aeratas caeli, Jupiter, obde fores.
Jam tellus late, late aequora victa Philippo.
Restat, iter sedes ut paret ad superas.

De T. Quintio Flaminio Graeciae liberatore. 1. 5. 24.

HUc tulit arma olim Xerses a Perside; eodem
Huc Titus arma tulit nuper ab Ausonia.
Ille jugum cupiens Grajis imponere; Grajum
Imposito hic cupiens (*b*) colla levare jugo. AL-

(*a*) Demetrii filio, Persei patre. Is admodum adolescentulus quum esset, bellum gessit adversus Aetolos, eosque magnis cladibus affecit, ac multa illorum oppida natura & loco munitissima expugnavit; in his, ut opinor Macynum, sive ut Plinius & Strabo vocant, Macyniam. *Sed brevi*, ut scribit Pausanias in Achaicis, *magno praelio ad Cynocephalas a Flaminio victus, & exercitus robur amisit, & deductis praesidiis earum, quas bello subegerat Graeciae urbium, imperio cedere ex foederis pacto convento coactus est. Pacem certe, non tam eventu utilem, quam nomine decoram, precibus, aut etiam pretio impetravit*. Multa de hoc rege cum alii historici, tum maxime Polybius Hist. l.4. & 5.

(*b*) Hoc Flaminius consilio venit in Graeciam, hoc deinde

ALPHAEI MITYLENAEI
De Homero 1. 67. 2.

ANdromachae audimus fletum (*a*). Trojamque videmus,
Ceu versam, extremos conruere in cineres;
Et magnum Ajacis murorum ad septa laborem,
Et tractum Aemoniis Priamiden bijugis,
Maeonidae in libris: cui non urbs una, sed omnis
Terra viro, late quam patet, est patria.

Ad Delum miseram ab Antipatro vocatam 1. 58. 2.

SAncta o Latoidum (*b*) nutrix quam Jupiter ipse
Immotam Aegeis fixit in aequoribus,
Non ego per divos miseram te, Dele, vocabo;
Falsi

---

de re ipsa praestitit. Val,Max. l.3, c.8. *Philippo Macedoniae rege superato, quum ad insigne spectaculum Graecia convenisset, T. Quintius Flaminius tubae signo silentio facto, per praeconem haec verba recitari jussit: Senatus, populusque Romanus, & T. Quintius Flaminius, imperator, omnes Graeciae urbes, quae sub ditione Philippi regis fuere, liberas, atque immunes esse jubet.* Rem totam multis verbis narrat Livius l.30.

(*a*) In libris, inquit, Homeri non tam legimus, quam ipsis quodammodo sensibus usurpamus, quae scripta sunt. Audimus miserabilem ejulatum Andromachae virum suum Hectorem interemtum lugentis. (Iliad. l.22. v.475. urbem ob eam rem luctu funditus concussam non secus ac si jam tota igne cremaretur (Iliad. l.22. v.410.) Videmus laborem, quem Ajax tam longum ac tam magnum pertulit toto illo tempore quo Achilles cessavit, ac praecipue quum naves defendit (Iliad. l.15. & 16.) Videmus postremo ipsum Hectorem Achillis currui alligatum, ac foede raptatum (Iliad. 22. v. 395.)

(*b*) Latoidum secunda brevi passim apud Graecos.

Falsa sequar vani verba nec Antipatri. (a)
Felicem dico potius, quam clarus Apollo,
Quamque vocat patriam casta Diana suam.

Ad Jovem de Romanorum victoriis . 1. 5. 18.

CAeli claude fores, magni regnator Olympi,
Serva summe arces Jupiter aetherias.
Jam pontum, terramque tenet Mavortia Roma;
Una poli sedes invia restat adhuc.

ANACREONTIS.

De vitula (b) Myronis . 4. 7. 3.

PAsce, bubulce, boves alibi, ne forte Myronis
(Vivit enim spiratque) hinc abigas vitulam.

ANITAE

Venus litoralis 1. 38. 6.

CYpridos hic locus est; aequor de litore clarum
Quae vasti assidue cernere amat pelagi;
Atque favet praesens (c) nautis. tumefacta residit

Atque

(a) Antipater in eo epigrammate, cujus a me latine redditi initium est *O utinam instabili*. quod quidem edam suo loco, inducit Delum deplorantem suam solitudinem, seque vocantem, non solum desertam, sed etiam miseram. id improbat Alphaeus, & flagitiose ac stulte dictum esse confirmat.

(b) Plin. l. 34. c. 8. *Myronem Eleutheris natum, & ipsum Ageladis discipulum, bucula maxime nobilitavit, celebratis versibus laudata, quando alieno plerique ingenio magis, quam suo commendantur.*

(c) Venus, quae, ut Catullus loquitur, *caeruleo creata ponto*, ut Ovidius, *Cytheriacis edita fertur aquis*, navigatio-

Unda metu, magnae quum videt ora deae.

ANTIPATRI

De Aria Tarsensi cursore. I. I. 3.

Tarse, Arias Menecli proles pulcerrima, vestrum,
Pol, non auctorem (a) Persea dedecorat.
Flammeus alato currit pede; nec sua Perseus
Antevolans illi terga videnda daret.
Carceribus licet hunc in primis, vel prope metam
Cernere; sed medio non licet in stadio.

De Nicophonte Milesio luctatore. I. I. 5

Taurinaeque toros cervicis, caelifer Atlas
Et sibi quos potius vellet habere humeros.
Herculeasque comas, hirsutaque menta, leonis
Et Lybici obtutu lumina fulmineo
(Nicophoon, Milete, gigas tuus, ut stetit, ingens
Luctator, palma clarus Olympiaca)
Ipse quoque, Elei resides qui vertice montis,
Conspiciens, credo, Jupiter extimuit.

In

---

tioni praesse putabatur. nec aliam ob causam Horatius oda 3. navi, quam conscenderat Virgilius, Cypri potentem deam, id est Venerem, propitiam optavit. Confirmant hoc Aphrodisia, Veneris festa, a nautis celebrata, teste Plutarcho in eo opere, quo probat non posse jucunde vivi secundum Epicurum.

(a) Tarsum Ciliciae urbem alii ab alio conditam memoriae prodiderunt. Tarsenses Perseum Jovis & Danaes filium eorum urbis conditorem fuisse gloriabantur: quem acceptis a Mercurio talaribus per aerem volitasse, longissimosque locorum tractus incredibili celeritate percurrisse tradunt mythologi. Vide Ovid. Met. l.4.

In Venerem Spartae armatam. 4. 12. 24.

NEc Venus heic Spartae, peplos induta fluentes;
Foeminea, ut passim, corpora veste tegit.
Sed pulcrum galea condit caput, aurea poma
Et spernens, molli concutit arma manu.
Et merito: nec enim divam decet esse sine armis;
Vel Martis sociam, vel Lacedaemoniam.

De templo Dianae Ephesiae 1. 1. 54.

CRebris trita rotis Babylonis (*a*) moenia celsae,
Propter & Alphei pulcra fluenta Jovem, (*b*)
Pendentesque hortos (*c*) vidi, Solisque colossum (*d*),
Vastaque magnarum pondera pyramidum (*e*),

Mau-

(*a*) Babylonis moenia tradit Diodorus fuisse alta pedes CC. lata pedes L. de quibus Propertius l.3. e 11. *Persarum statuit Babylona Semiramis urbem, ut solidum cocto tolleret aggere opus: & duo in adversum misit per moenia currus, ne possent tacto stringere ab axe latus.*

(*b*) Jovem Olympium, Phidiae opus, de quo supra.

(*c*) Plin. l.19. c.4. *Antiquitas nihil prius mirata est, quam hortos pensiles, sive illos Semiramis, sive Assyriae rex Cyrus fecit.*

(*d*) Plin. l.34. c. 7. *Ante omnes in admiratione fuit Solis colossus Rhodi, quem fecerat Cares Lyndius Lysippi discipulus. LXX. cubitorum altitudinis fuit. Hoc simulacrum post quinquagesimum annum terrae motu prostratum; sed jacens etiam miraculo est.*

(*e*) Plin. l.38. c.12. *Pyramides in eadem Aegypto, regum pecuniae otiosa, & stulta ostentatio. In his tres, quae orbem terrarum implevere fama, conspicuae undique adnavigantibus . . . amplissima, octo jugera obtinet soli.*

Mausolique (a) ingens immani mole sepulcrum.
Verum idem ut nubes condere in aerias
Vertice sublimi vidi se templa (b) Dianae;
Illa tot oblito mi subito ex animo
Exciderunt miranda. altum sol praeter Olympum
Tale nihil curru cernit ab aerio.

In librum Arati, 1.46.1.

HIc liber est Arati, (c) solerti carmine quondam
Aeterna astrorum lumina qui cecinit;
Errantesque polo stellas, certaque locatas
Sede, quibus caeli se rotat apta domus.
Salve Arate: o vates mirande! o Jupiter alter,
Sidera quem propter fulgidiora micant!

B *De*

(a) Plin. l.36. c.5. *Sepulcrum hoc est ab uxore Artemisia factum Mausolo Cariae regulo. Opus id ut esset inter septem miracula, ii maxime artifices* (Scopas, Bryaxis, Timotheus, & Leochares) *fecere.*

(b) Plin. l. 36. c. 14. *Magnificentiae vera admiratio extat templum Ephesiae Dianae, ducentis viginti annis factum a tota Asia. Universo templo longitudo est CCCCXV. pedum, latitudo CCXX: columnae CXXVII a singulis regibus factae LX pedum altitudine: ex iis XXXVI caelatae, una Scopae. operi praefuit Chersiphron architectus.*

(c) Cic. de Orat. l. 1. c. 2. *Constat inter doctos, hominem ignarum Astrologiae, ornatissimis atque optimis versibus, Aratum de caelo stellisque dixisse.* Id carmen, inscriptum *Phenomena*, Tullius vertit latine: hic autem Antipater tanti facit, ut, eo scripto, sidera clariora facta esse dicat, & Aratum siderum illustratorem, Jovi eorundem conditori non absimilem fuisse judicet.

De quatuor Victoriis in Caji domo pictis . 1. 54. 2.

O Cai (a), Romae columen, Victoria jure
Quadruplex vestram picta domum decorat.
Una volans humero fert Pallada, & altera Martem;
Tertia at Alciden, quarta gerit Venerem.
Alcides nam te fortem, Venus alma beatum
Prole, catum Pallas, Mars facit intrepidum.

De puero & matre . 1, 87. 6.

Reptabat, jam jam tecto lapsurus ab alto,
Parvus & ignorans tanta pericla puer.
Hunc manimam exertans mater de morte reduxit,
Et vitam oblato bis pia lacte dedit.

Vacca Myronis . 4. 7. 13.

Mugiet haec tua bos. non solus namque Prometheus,
Sed tu etiam fingis corpora viva, Myron.

ANTIPATRI SIDONII

De vacca Myronis . 4. 7. 8.

Quid mugis? (b). mammas avido quid corripis ore?
Lac, vitule, ars mammis indere non potuit.

De Sapphone . 1. 67. 9.

Mnemosine audivit Sappho; mirataque carmen:
Unde, ait, hanc tellus musam habuit decimam?

AN

(a) Hic, in quo appellando Antipater solo praenomine utitur, quisnam fuerit, divinare non possum: hoc tantum suspicor, fuisse illum Pisonem, ad quem duo alia carmina scripsit, alterum suo, alterum Theogenis nomine.

(b) Simile est quod narrat Plinius l. 35. c. 9. de equis, Apellis equo conspecto adhinnientibus.

ANTIPATRI THESSALI

In novem poetrias (a) 1. 67. 8.

FLorifer has Helicon cantu praestante puellas
Nutriit, ac, rupes Pieriae Macetum.
Praxillan, Myroque, Anytenque, & Lesbida Sappho.
(Sappho foeminei Maeoniden generis)
Erinnam, & claram Telesillan, atque Corinnam,
Ausa est quae scutum scribere Palladium.
Nossida suaviloquam, mellito & gutture Myrtin;
Omnes aeterni carminis artifices.
Astra novem musas, totidemque has terra creavit,
Perpetuam humano laetitiam generi.

ANTIPHILI

Viator, (b) *& poemata Homeri Ilias, ac Odyssea*. 1. 67. 3.

V. DIcite, quaenam estis? quid fertis? P. Troica gesta
Narramus duplex Maeonidae soboles.
Altera Pelidae stomachum, bellique decennis
Praelia, & Hectoreae fortia facta manus;
Altera Dulichii cursum ducis, atque labores,
Et flentem in vacuo Penelopen thalamo.
V. Salvete o, quarum divina ob carmina, nostra haec
Undenas numerant saecula Pieridas.

(a) Harum carmina edidit Fulvius Ursinus: notitiam suppeditat Fabricius in Bibl. Graeca.

(b) Res erit verisimilior, si viator Iliadem & Odysseam, virginali habitu sculptas, vel pictas, quam si easdem scriptas lector alloquatur.

Rhodus a Nerone (a) illustrata. 1. 58. 5.

Quae Solis fueram Rhodus insula, Caesaris esse
Coepi, aeque amborum clara micans radiis.
Quum prope deficerem languenti luce, Neronis,
O Sol, mi pulcro, fulsit ab ore jubar.
Quid dicam? quis me plus juvit? prodidit alter
Mersam, mergendae sed tulit alter opem.

Parva insula, sed frugifera. 1. 58. 4.

Parva, ferax pulcris at vitibus, ac terebynthis,
Planaque sum, glebis mollis & uberibus
Insula. circumstant aliae; magnaeque feruntur,
Et sunt; verum illis nudus & asper ager.
Fructibus, haud stadiis certamus. fulcus arenis
Niliacus Libycis an minor invideat? (b)

Ad

(a) Haec scripta sunt vel de Tiberio Nerone, vel, quod verius puto, de Nerone Claudio. illum tradit Suetonius, nondum ad imperium evectum, florente fortuna, Rhodum secessisse, ac totum septennium ibi mansisse; hunc ait, apud Claudium, a quo erat adoptatus, graece pro Rhodiis verba fecisse. nec frustra fecit, teste Tacito; cujus sunt illa verba l. 12. *Eo oratore redditur Rhodiis libertas, adempta saepe, aut firmata, prout bellis externis meruerant, aut domi seditione deliquerant.* hujus libertatis, agente Nerone, recuperatae causa, ab illo aeque atque a Sole, in cujus tutela erat, Rhodus se illustrari confirmat: aeque magnum esse beneficium, quod ab utroque acceperit. Solis beneficio factum esse, ut e maris, in quo latebat, fluctibus emergeret; Neronis beneficio, ne adversae fortunae fluctibus mergeretur.

(b) An arva Aegypti, quae Nilus alluit ac foecundat, cedent majoribus, at infoecundis & arenosis Libyae solitudinibus?

Ad Sabinum de navi (a) coriacea . 1. 57. 14.

LIgnator, silvas ratibus ne caede struendis;
Pro pinu aequoreas sulcat aquas corium.
Nec rigido clavus jam ferro aut aere carinae
Compagem, at lini mollia vincla tenent.
Et, modo quas habuit puppes mare, terra rotarum
Orbibus impositas pondera ferre videt.
Argo mira fuit: magis est at mira, Sabine,
Haec tibi Palladia condita puppis ope.

ANTIPHILI BYZANTII.

De Medea (b) Timomachi 4. 9. 8.

FLet, furit; odit, amat Medea in imagine; prolem
Et servare suam & perdere vult eadem;

(a) Naves coriaceas Lucanus breviter describit his verbis *Primum cana salix madefacto vimine parvam texitur in puppim caesos induta juvencos*. Hujusmodi navium mentionem facit in Clio scriptor antiquissimus Herodotus; eodem genere navium Britannos uti solitos tradit Plinius l. 7. c. 56. & l. 4. c. 16. eodem scribit Dio in Augusto, Caesarem usum esse in bello contra Sex. Pompejum. Itaque Antiphilus aut ignoratione, aut adulatione labitur, quum de Sabino sic loquitur, ut eum coriaceae navis inventorem facere videatur, atque ob eam rem a Pallade adjutum esse dicat, atque ipsis Argonautis anteferat, *diva quibus retinens in summis urbibus arces; ipsa levi fecit volitantem flamine currum, pinea conjungens inflexae texta carinae*, ut est apud Catullum in Epithal. Pel. & Thet.

(b) Plin. l. 35. c. 11. *Timomachus Byzantius Caesaris dictatoris aetate Ajacem ei pinxit, & Medeam, ab eo in Veneris*

Et ferrum intentat jugulo, vultumque retorquet;
  Nec dirum abrumpit, nec peragit facinus.
Hoc fatis: abstinuit (*a*) natorum sanguine ab ipso,
  Non Colchis, Graji at dextera Timomachi.

ARCHIAE

Priapus litoralis . 1. 38. 10.

PArvus ego in speciem, mergo fugiente, (*b*) Priapus
  Litoream hanc pilam sto tamen usque super,
Et capite abnormis, pedibus nec fultus; in acta
  Qualem piscantum me rudis ars posuit.
Siquis at auxilio, calamos vel retia tractans,
  Me vocet, adcurro vel Zephyro citior;
Quaeque meant sub aquis cerno omnia. Quaerat, opinor,
  Qui sapit, haud formas, at benefacta deum.

In obitum Alexandri 3. 14. 19.

HEctore cum magno cecidit versa Ilios, arma
  Nec post in fortes ulla tulit Danaos.
Pella & Alexandri leto est male perdita. florent
  Non patriis cives, civibus at patriae.

In

---

neris Genitricis aede positas, octoginta talentis venundatas. eandemque Medeam numerat inter *suprema opera artificum, quae imperfecta ait in majori admiratione esse, quam si essent perfecta*.

(*a*) Abstinuit, inquit a sanguine ipso, non effundendo Medea barbara mulier in Colchide nata, sed pingendo Timomachus homo natus in Graecia, sede illa & domicilio humanitatis.

(*b*) Tempestate ingruente, *cum medio celeres revolant ex aequore mergi*, ut ait Virg. Georg. l. 1. v. 360.

ENCOMIASTICA ASCLEPIADAE

In Alexandrum (a) *Lysippi* . 4. 8. 37.

QUantus Alexander Lysippi spirat in aere !
Quae ducis e vultu vis (b) micat eque oculis !
Ora etenim ad caelum tollens : o Jupiter , inquit ,
Laetus habe caelum tu tibi , terra mea est .

Ad Hesiodum . 4. 27. 21.

TE , dum pascis oves (c) medio jam sole , Camoenae
Celso viderunt , Hesiode , in nemore :
Et tibi continuo chorus omnis sacra tulere
Certatim lauri germina Apollineae ;
Humorémque almum , Parnassias Hippocrene
Quo fluit , aligeri fons pede ruptus equi .
Haec tulerunt ; satur his cecinisti , magne poeta ,
Quod genus est divis ; quodque opus agricolis .

(a) Horat. l. 2. ep. 1. loquens de Alexandro : *Edicto vetuit , ne quis se praeter Apellem pingeret , aut alius Lysippo duceret aera fortis Alexandri vultum simulantia* . Idem hoc narrat Plinius l. 7. c. 37. *edixit ne quis ipsum alius , quam Apelles pingeret , quam Pyrgoteles sculperet ; quam Lysippus ex aere duceret* .

(b) Hujus artificis propria laus fuit , teste Propertio , *animosa effingere signa* . quos mihi animos mirifice expressisse videtur auctor hujus carminis Asclepiades , vel , ut aliis placet , Archelaus .

(c) Quae heic narrantur de Hesiodo, ea scribit Hesiodus de se ipse initio Theogoniae ; quod carmen significatur illis verbis *quod genus est divis* ; aliud autem quod inscribitur *opera & dies* , illis *quod opus agricolis* .

In imaginem Berenicis . 4. 4. 11.

CYpridis haec pulcrae, pulcrae an Berenicis (*a*) imago ?
Utrique est similis . cui magis , id dubito .

BASSI

De trecentis Spartanis . 1. 5. 20.

IRe iterum (*b*) in Stygia tercentum Pluto carina
Quum vidit , pubem belligeram , juvenes :
Nosco, ait ; haec Spartae classis . viden' omnibus ante
Ut pulcrum adverso in pectore vulnus hiat ?
Martia turba , veni ; longo & satiata labore ,
Sterne meis somno te placide in domibus .

De Germanici (*c*) *victoriis* . 1. 5. 5.

ALpini saltus , atque ardua saxa Pyrenes,
Et Rheni tellus proxima gurgitibus ,

Vos

(*a*) Berenice, que hoc carmine laudatur, est illa fortasse, quam item Theocritus, aequalis Asclepiadae hujus Samii, in Encomio Ptolemaei laudat versibus , quos sic interpretor . *Hanc olim Cypris , pulcrae formosa Diones nata , manu tetigit mulcens , omnesque per artus divinum fudit formae caelestis honorem* .

(*b*) Bis caesi sunt ab hostibus treceni Spartiatae ; semel in agro Thyreate praeliantes cum Argivis , duce Othryade ; iterum praeliantes cum Persis ad Thermopylas , duce Leonida . De illis agit Herodotus in lib. I., de his, in lib. VII. Pluto posteriores idcirco agnovit, quod erant prioribus omnino similes, atque adversis vulneribus in pectore hiantibus aeque insignes .

(*c*) Germanicus , de quo haec scripta sunt a Basso, quem Tiberii aetate vixisse comperio , est ille Germanicus Drusi

& An-

Vos eritis testes, Celtas (a) Germanicus acres
Fulmineus quantis perculerit radiis;
Quam densi cecidere. tuens Bellona Gradivum;
Tam fortes, dixit, jure manus sequimur.

Ad Aeneam. 1. 70. 3.

PArcarum leges regali sanguine cladem
Sanxerunt urbis luctificam Iliacae (b).
At tibi jam classis tenet Itala regna, futuro
Inde Iovi, Aenea, morte obita, indigeti (c).
Felici periit casu Ilios; unde superbum
Extulit urbs, orbem quae regat una, caput.

De equo in navi efferato. 1. 33. 15.

ADsuetus campis non fluctibus, ire per altum
Quod negat in curvis puppibus acer equus;
Hin-

& Antoniae filius, cujus res in Germania praeclare gestas narrat Tacitus l. 1. & 2. Annal.; quemque affirmat, habitum esse non minus fortem Alexandro Magno *praeliatorem; etiamsi temeritas abfuerit, praepeditusque sit perculsas tot victoriis Germanias servitio premere.*

(a) Celtarum nomine hoc loco, non Galli, sed Germani significantur. Id nomen docet Cluver. Germ. Antiq. l. 1. & 2, olim latissime patuisse, ac plerisque Europae gentibus fuisse commune; tum deinde ita contractum esse ut tamen aeque Germanos ac Gallos significaret, cujus rei sexcenta passim apud scriptores testimonia exstare.

(b) Priamus Pyrrhi manu ad aram Jovis Hercaei confossus est ejusque sanguine sancitum excidium urbis Trojanae.

(c) Tibul. l. 2. e. 6. *Illic sanctus eris, quum te veneranda Numici unda Deum caelo miserit indigetem.* Livius l. 1. *Situs est* (Aeneas), *quemcumque eum dici jus fasque est, super Numicum fluvium, Jovem Indigetem appellant.*

Hinnitumque ferus tollit, saevoque carinam
  Calce petit, dura & rumpere vincla furit;
Nil mirum est: oneris pars abnuit esse, vehique,
  Ille noti citior flamine, turpe putat.

De ruina domus puero innoxia. 1. 14. 3.

CORruit ad terram domus alto a culmine; supra
  Sed puerum pluma vel Zephyro levior
Sedit, molli aevo parcens. gaudete, parentes;
  Maternus tangit saxa (*a*) vel ipsa dolor.

BOETHI

De Pylade ludio. 1. 11. 2.

SI talis (*b*) sacri ad culmen venisset Olympi
  Liber cum Bacchis & Satyrum thyaso;
Qualem illum Pylades, toto plaudente theatro,
  Saltavit leges mirifice ad tragicas;
Dixisset Juno veteres oblita dolores:
  Mentita est Semele; Bacchum ego progenui.

CAL.

(*a*) Saxa, ut ait, ipsa matrum misericordia capiuntur, ac sentiunt quodammodo eum dolorem, quo miserae vel torquentur quum pueros in lucem edunt, vel anguntur quum illos morte amiserunt.

(*b*) Si talis, inquit, Bacchus, cum Baccharum & Satyrorum comitatu, caelum ingressus esset, qualem illum saltavit Pylades, Juno, illo, quo flagrabat, novercali odio restincto, atque in amorem converso, eum non Semelae, sed suum esse filium exclamasset. Fuit hic Pylades pantomimus nobilis, ac floruit sub Augusto. *Qui* tamen, ut scribit Sueton. in Octav. *illum urbe, atque Italia submovit; quod spectatorem, a quo exsibilabatur, demonstrasset digito, conspicuumque fecisset.*

CALLIMACHI

De Astacida . 3. 27. 3.

CRetaeum Astaciden, pascentem in monte capellas,
Nympha tulit (*a*) longe . nunc sacer Astacides
Dictaeis habitat sub quercubus : usque canemus
Pastores nec jam Daphnin at Astaciden .

CRINAGORAE

Praeilarum facinus militis Italici . 1. 5. 21. (*c*)

QUis nunc Othryadem (*b*) Spartae decus, aut Cynegirum
Aut quoscumque canit fama vetus, memoret?
Ausonius (*d*) miles Rheni prope flumina, postquam
Conciderat multo vulnere semianimis,
Raptam aquilam ut ferri densa inter millia vidit;
Caede virum exsiluit fervidus e media, Pro-

(*a*) Nota est fabula Hylae a nymphis rapti . simile quiddam huic Astacidae contigisse fabulatur Callimachus: eum non esse scilicet mortuum, sed raptum a nympha, atque abditum in nemus Dictaeum ; dignumque ob eam rem, quem pastores cantare nunquam desinant, omisso Daphnide illo Siculo, de quo tam multa sunt apud Theocritum, & alios carminis bucolici scriptores .

(*b*) Qui vulneribus confectus tropaeum Iovi suo ipse sanguine inscripsit, ac victoriam patriae adjudicavit. Vide Plutarch. in parallel.

(*c*) Cui Persicam navim tenenti manus vel altera, ut narrat Herodotus in Erat:, vel, ut aliis placet, utraque abscissa est .

(*d*) De hoc milite nihil reperio apud historicos: cladem autem cujus fit mentio ab hoc Crinagora, quem Augusti aetate vixisse constat, arbitror esse illa Varianam, *exitiabilem*, ut ait Suetonius in Octav., *tribus legionibus, cum duce, legatisque, & auxiliis omnibus, caesis* .

Proſtravitque hoſtem leto, ſignumque recepit,
  Invictuſque unus, verſa acie, occubuit.

De Roma. 1. 5. 6.

OCeanus non ſi fluctus pater incitet omnes,
  Rhenum & ſiccatis barbara turba vadis (*a*)
Ebibat; infriget Romae decus, acer habenas
  Romani Caeſar dum reget imperii.
Sic Iove freta ſuo ſtat quercus celſa: frementes
  Sicca modo at venti decutiunt folia.

De Marcello. (b) 6. 22. 3.

HEſperio (*c*) rediens Marcellus victor ab orbe
  Montoſae ut fines attigit Auſoniae,
Menti florem ipſum deraſit; miſit in arma
  Quem puerum, (*d*) ut reducem Roma virum acciperet.

Capella Caeſar altrix 1. 33. 19.

ME pingui ante alias diſtentam lacte capellas,
  Quaecumque ad mulctram lacte graves veniunt;

Ca-

(*a*) Hoc item carmen ſcriptum videtur, eadem clade Variana ex Germania nunciata. *qua audita*, inquit Suetonius, *Auguſtum adeo conſternatum ferunt, ut per continuos menſes, barba capilloque ſubmiſſo, caput interdum foribus illideret, vociferans: Quintili Vare, legiones redde.*

(*b*) Auguſti ſororis filio, ac deinde genero. de quo Virg. Aeneid. l. 6. & alii paſſim.

(*c*) Ex Hiſpania, quo ab Auguſto miſſus videtur una cum Agrippa in expeditionem Cantabricam, de qua Dio l. 53. & Horat. ep. 12. l. 1.

(*d*) Magna haec Marcelli eſt laus, quod victoriis clarus redierat ea aetate, qua alii militare vix incipiunt.

Captus nempe mei jucundo nectaris haustu,
Caerula Neptuni per vada Caesar agit.
Forsitan & stellas (a) inter vehar . ubere pleno
Quem pavi , magno est non minor ille Iove.

DAMAGETI

Athleta Spartanus 1. 1. 6.

NOn ego Messena venio , non missus ab Argis
Luctator : Sparta , Sparta mihi patria est.
Illi arte atque dolis vincunt ; (b) ego , vincere par est
Ut Lacedaemonium , viribus indomitis .

In imaginem Aristagorae 3. 5. 12.

SIc clypeum Ambraciae opposuit pro moenibus audax,
Praeque fuga mortem cepit Aristagoras

Teu-

(a) Non desperat futurum , ut quae Augustum Iovi parem nutrierit, inter sidera collocetur , aeque ac illa Iovis nutrix capra Amalthea. de qua Ovid. fast. l.5. *Illa dati caelum praemia lactis habet* .

(b) Honestius est vi quam dolo adversarium dejicere . alterum Lacon sibi arrogat, alterum Messeniis & Argivis, Lacedaemoniorum hostibus, ultro concedit. Habebant hoc Lacones, ut corporum robori , & animi firmitati omnia tribuerent ; his se rebus praestare ceteris gentibus gloriarentur ; artes quibus naturae bona juvantur atque augentur , non magni facerent ; ad ipsam luctam , quam omnium certaminum versutissimum & artificii plenissimum vocat Plutarchus (Sympos. l.2. q.4.) plus animi , & virium , quam artis & calliditatis afferrent. In quo se errasse , magno suo malo ad Leuctra didicerunt ; ubi teste eodem Plutarcho (Sympos. l.2.q.3.) a palestrae peritis hominibus loco moti, atque ingenti clade affecti sunt .

Teupompi (a) soboles . nec mirum : Doricus, (b) hoc vir
Ingenio est ; vitae non timet, at patriae .

DIODORI

Ad Drusum eximiae indolis puerum . 1. 31. 3.

Adrastea (c), puer, te servet, quaeque beatis
Pone subit gaudens fallere spem Nemesis .
Istam seu metuo formam tibi, vimque sagacis
Ingenii, & robur corporis, & sapiens
Consilium. esse etenim talem te, Druse, videmus,
Esse deum quales fama refert pueros .

DIO-

(a) Dixi *Theupompum* more Graecorum, eodem jure, quo Ovidius *Teudotum* in eo carmine, quod scipsit in Ibin.

(b) Homines inquit Dorici nominis, cujus generis erat hic Ambraciota (Ambracia enim fuit colonia Corinthorum, ut tradit auctor Periergeseos ; Corinthii autem praecipui inter Dorienses numerabantur) ita natura comparati sunt, ut non de sua ipsorum vita, sed de patriae salute, ac libertate soliciti sint .

(c) Ex una eademque dea, quae & Adrastea, & Nemesis vocatur, duas hic Diodorus fecisse videtur ; nisi forte eandem, idcirco appellat duobus nominibus, quod non eadem notio utrique nomini subjecta est . Aristot. de Mundo : *Nemesin, inquit, appellant, quia singulis distribuit. Adrasteam, quia nemo eam effugere potest* .

(d) Hunc Drusum puto esse de quo in ipso aetatis flore mortuo in Germania, est consolatio incerti auctoris, fortasse Albinovani, ad matrem Liviam Augustam . ubi haec de juvene rogo imposito dicuntur. *Uritur heu decor ille viri, generosaque forma, & facilis vultus ; uritur ille vigor, victricesque manus, facundaque principis ora, pectoraque, ingenii magna capaxque domus . spes quoque multorum flammis uruntur in isdem* .

DYONISII

Ad Musam de quodam bellatore . 1. 5. 17.

MUsa alium caeli vitales profer in auras
Maeoniden , alium Mars tulit Aeaciden . (*a*)

DIOTIMI

In Herculem & Antaeum (*b*) 1. 1. 2.

EXarsere truces dura exercere juventam
Lucta , hic Neptuni filius , ille Jovis .
Nec pugnae pretium stant fulvo ex aere lebetes ,
Ipsa sed heroum vita vel interitus .
Victus planxit humum Antaeus : vincis Jove nate ,
Ut fas . Argivum est lucta opus haud Libycum .

DIOSCORIDAE

De Tynnicho Thrasybuli patre. 3. 5. 10.

EXtinctus Pitanae clypeo (*c*) Trasybulus in amplo
Venit ; septeno vulnere quem domuit
Argivus Mavors transfossum pectora . flammae]
Impenens gnatum Tynnichus at genitor :
Flendum , ait ignavos : digno Lacedaemone meque ,
Gnate , tibi siccis solvo ego justa genis .

DIO.

(*a*) Haec legenti veniebat in mentem illius L. Sicini Dentati , qnem Achillem Romanum esse appellatum tradit Gellius l. 2. c. 11. Etiam Virgilius de Turno : *alius Latio jam partus Achilles.*

(*b*) Apollodor l. 2. *Libyae rex erat Antaeus Neptuni filius , qui hospites luctari coactos interficiebat . hunc Hercules eadem sibi luctandi necessitate imposita , sublimem a terra ulnis elisum interemit .*

(*c*) Oppido Laconiae , de quo Plin. l. 4. c. 5.

De Demaeneta Spartana . 3. 5. 32.

QUos misit gnatos octo Demaeneta in arma,
Uno omnes mater condidit in tumulo:
Nec flevit, verso nec vultu palluit; unum at
Dixit: Io Sparte, hos tibi ego peperi.

EVENI

De Venere Cnidia 4. 12. 13.

PAllasque & Juno Cnidiam (*a*), dixere, videntes:
Iure olim nobis hanc Paris antetulit.

Vacca Myronis 4. 7. 5.

AErea vel pellis vaccam tegit: aere vel intus
In medio vaccae clauditur ipsa anima. (*b*)

De Vacca Mynonis. 4. 7. 6.

IPse Myro (*c*) attonitus: haec, dicit, bucula vera est.
Fusa mihi huic similis bucula quonam abiit?

Ilium servatum ab Homero. 1. 70. 1.

HOspes, me, celsis vallatam turribus urbem,
Ilion, obscuros omnivorum in cineres
Aevum hausit: magni divino in carmine Homeri
Sto tamen aeratis undique clausa feris;
Nec metus est, hastis unquam ne laedar Achaeis,
Semper in Argiva nobilis historia.

GER-

(*a*) Venerem Praxitelis, de qua supra dixi.

(*b*) Petron. in Satyr. *Myron, qui paene hominum animas, ferarumque aere comprachenderat*.

(*c*) Zeusis suo artificio aves, Parrhasius Zeusim decepit, Myron, quod multo est admirabilius, se ipsum decepisse a poeta dicitur.

GERMANICI (a)

Ad Hectorem de Troja restituta. 1. 70. 4.

ARmipotens Hector, terra haec si conditus audis,
Desine jam patriae casibus ingemere.
Troja iterum colitur (b), pubem sortita virorum,
Non tibi Marte parem, sed tamen armigeram.
Myrmidones contra nusquam sunt. dicito Achilli,
Iam servire omnem Thessaliam Aeneadis.

JULIANI

De Matre Spartana. 1. 5. 3.

TOrva tuens gnatum mater Spartana fugacem
Perculit, illa negans sanguinis esse sui.
Nam genus una probat verum Lacedaemone virtus,
Haec ubi abest, partus gratia pro nihilo est.

In imaginem Theodotes. 3. 12. 29.

IPsam Theodoten pictor. cur lapsus in arte
Non est? illa suis non foret usque dolor,

LAERTII

De Platone. 3. 33. 5.

PHoebus te, Asclepi, (c) genuit, genuitque Platonem; (d)
Aegrum ut tu corpus, curet at ille animum.

C LEO-

(a) Alii hoc carmen Adriano caesari tribuunt.

(b) De Ilio novo vide Strabonem Geograph. l. 13.

(c) Aesculapius a Graecis Asclepius dicitur, ac fertur fuisse filius Apollinis ex Coronide, ac praeesse corporum curationi.

(d) De Platone ab Apolline genito fuisse fabellam quandam

LEONIDAE

De Homero, 1. 67. 1.

SOlis ut exortu primo non aurea caeli
Sidera, non usquam candida luna micat.
Sic, ubi Maeonides primum est exortus, ademit,
Quotquot erant, aliis vatibus omne jubar,

Priapus ad nautas. 1. 56. 4.

HOra mari facilem dat cursum: venit hirundo,
Et Zephyri arboreas jam ciet aura comas.
Prata virent florentque iterum, ventoque tumentes
Aequor, composito murmure, sternit aquas.
Solve ratem, laxosque trahens lege, nauta, rudentes;
Totaque felici carbasa pande noto.
Fide deo: haec jubeo, portus tutela, Priapus;
Auspice me, tutum per mare lucra pete.

In vaccam Myronis. 4. 7. 7.

ME non aere Myron fudit; sed, nactus in agro
Pascentem, abducens huic lapidi imposuit,

LUCILLII

De Magno medico. 1. 39. 7.

AD Styga quum vidit Magnum (a) Dis, territus inquit;
Venit ut & turbam suscitet exanimem.

MA.

---

dam tradit Laertius in ejus vita. porro autem hic dicitur genitus ut animum curaret. *Est enim profecto*, ut ait Tullius 3. Tusc. 6. *animi medicina philosophia*.

(a) Cujus meminere Galenus, Aetius, Serapion, a quo *rex medicorum* appellatur, apud Fabric. in Bibl. Graeca.

MARIANI

In suburbanum (a) cui nomen Amori. 4. 30. 4.

HUc ades, huic languens horto succede viator,
  Et fessum in viridi gramine pone latus;
Heic ubi sponte sua, platanis cingentibus, alte
  Prosilit, & dulci murmure lympha sonat;
Verna ubi odoratos miscent se germina florum
  Per sulcos, violae, purpureaeque rosae.
Cerne, solo serpens ut prata madentia rore
  Passim hedera effusis implicat uda comis.
Cerne hunc, qui viridem vitreus ripam secat amnis,
  Nativi & nemoris mordet utrinque latus.
Et merito sum dictus *Amor*. nam nulla venustas,
  Nullus non Charitum me lepor exhilarat.

NICERATI

Ad Bacchum de Cratino. 1. 59. 7.

VInum est fortis equus dicturo grata poetae.
  Gratum nil potis est dicere potor aquae. (b)

(a) In Graeco titulo, qui praefigitur huic epigrammati, hoc suburbanum Amasiae dicitur. Amasia fuit metropolis Ponti, quam Strabo, in ea natus, describit l. 12.

(b) Eandem hanc Cratini sententiam affert Horat. ep. 19. l. 1. *Prisco si credis, Maecenas docte, Cratino, nulla placere diu, nec vivere carmina possunt, quae scribuntur aquae potoribus.* Quo loco irridet sui temporis homines, qui, Cratinum, & alios quosdam praestantes poetas prave imitando, non cessabant *nocturno certare mero, putere diurno.* quasi vero magnis viris similes evaderent, qui non eorum virtutes, qui-

Haec tuus edixitque Cratinus, Bacche; nec utrem
Unum oluit, verum dolia cuncta simul;
Fervebatque vigens animis, rubicunda virenti
More tuo gestans tempora vincta hedera.

PARMENIONIS

De Xerse (a) & Spartiatis. 1. 5. 7.

PEr mare qui pedibus, montes qui classe per altos
Incessit, terraeque arbiter & pelagi;
Tercentum huic hastis pubes delecta Laconum
Obstitit. o terrae dedecus & pelagi!

PHI-

quibus magni sunt, sed ea, quibus si carerent majores essent, vitia imitantur. Equidem sic existimo, si qui fuere boni poetae, qui vino immodice uterentur, eos ipsos, quae bene scripsere, non ebrios, sed sobrios scripsisse. ex vinolentia inanem loquacitatem exsistere posse, sapiens poema non posse; ut recte veteres fecisse arbitrer, quod in Parnasso illo bicipite, ubi musas habitare, aç poetas fieri dixerunt, multos aquae fontes, nullum vini dolium collocavere.

(a) Xerses maximis classibus, maximisque equestribus & pedestribus copiis, Hellesponto juncto, Athone perfosso, *maria ambulasse*, *terram navigasse* dicitur ab Isocrate in Panegyr. atque a Tullio 2. de Finib. Hae tantae copiae quum Graeciae, atque adeo universae Europae ingruerent, *missi sunt*, inquit Nepos in Themistocle, *delecti cum Leonida Lacedaemoniorum rege, qui Thermopylas occuparent, longiusque barbaros progredi non paterentur. Hi vim hostium non sustinuerunt, eoque loco omnes interierunt*. Non definit quo numero fuerint. Herodotus in Polyhym; Tullius 2. De finibus & alii passim, CCC; Isocrates in Panegyr. atque in Archidamo CIↃ fuisse dicit.

PHILIPPI

De Leonida & Xerse . 1. 5. 19.

Ipse suo cecidit postquam ense (*a*) Leonida, regi
Purpuream Xerses imposuit chlamydem.
Ille vel exstinctus: patriam qui prodidit, istaec
Transfugii, exclamat, praemia digna ferat.
Hoc satis ornari est clypeo mihi: Persica tolle:
Ibo etiam ad manes ut Lacedaemonius.

De lauro sponte enata ex ara
Caesaris. 1. 20. 9.

Daphne Phoebum olim sprevit, (*b*) hunc Caesaris ara
E media, sacram nigra comam, exoritur. (*c*)

(*a*) Philippus heic non Herodotum, sed alium quempiam auctorem sequutus est. Nam Herodotus, Leonidam non ipsum sibi manus attulisse, sed pugnando in acie cecidisse affirmat in Polyhymnia. Nec vero, injecta purpurea chlamyde, hominis cadaver a rege honestatum fuisse tradit; sed, amputato capite, in crucem sublatum; idque factum ob immanem iram, qua in eum vivum excanduerat. Fatetur tamen Persas, prae omnibus quos ipse norit hominibus, solere viros in re militari praestantes honore afficere.

(*b*) Ut Daphne Penei filia Apollinem spreverit, eumque fugiens mutata sit in laurum, narrat Ovid. Met. 1.

(*c*) Hoc lauri ostentum simillimum est, & idem fortasse atque illud, quod (ut est apud Quintil. Instit. or. l. 6. c. 4.) Tarraconenses apud se factum Augusto nunciarunt. Quorum tamen ille adulationem repudiavit, ac dicentibus palmam ex ejus ara enatam esse: *apparet*, inquit, *quam saepe accendatis*: ipsorum videlicet, negligentiae tribuens, quod illi ejus numini, aut deorum in eum indulgentiae tribuebant.

Quippe deum mutare deo meliore, Jovisque
Pro gnato, Aeneaden gaudet amare Jovem:
Nec tellure exit, sed marmore. frugifer esse
Caesare sub magno vel lapis edidicit.

In elephantos currum trahentes. 1. 69. 2.

NOn fert in media turrim, velut ante, phalange,
Nec furit immani dente ferox elephas:
Sed metuens dat colla jugo, vinclisque revinctus
Divini currum Caesaris ecce trahit. (*a*)
Pacem etenim sentit vel bellua; laetaque, spreto
Marte, vehit legum justitiaeque patrem.

Apes in rostris Actiacis mellificantes 6. 25. 16.

AErea rostra, vagis olim praefixa carinis,
Heic belli testes (*b*) figimur Actiaci. (*c*)

Intus

(*a*) De elephantis currum trahentibus, qui saepe in veterum monumentis occurrunt, agit Gisbertus Cuperus de Eleph. exercit. 2. ubi exibet nummum in quo Augustus Caesar vehitur curru rotundo, ad quem bini elephanti juncti sunt. Hos currus honoris causa positos fuisse apparet ex Plin. l. 34. c. 5. *Equestres statuae Romanam celebrationem habent, orto sine dubio a Graecis exemplo. sed illi celetas tantum dicabant in sacris victores; postea vero & qui bigis, vel quadrigis vicissent. Unde & nostris currus in his, qui triumphassent. Serum hoc, & in his non nisi a D. Augusto sejuges, sicut & elephanti.*

(*b*) Rostra navium hostilium navalis victoriae signum fuere. ea vel in templis, vel in privatis domibus figebantur. Virg. l. 7. Tull. Philipp. 2.

(*c*) De pugna Actiaca agunt Virg. l. 8. Propert. l. 4. e. 6. Strabo l. 7. Plutarch. in Antonio &c.

Intus apum fervent examina denfa , repertis
Dulces in latebris quae pofuere favos .
Caefaris haec virtus ; hoftilia qui bonus arma
Pacis ferre bonae munera perdocuit .

Naufragus a patrio cadavere fervatus . 1. 55. 6.

FRacta ratis ponto eft demerfaque , fed meliorem
Obtulit erranti mi Deus ipfe ratem .
Nam prope me patrium vidi fluitare cadaver ,
Arreptoque , fuper , dulce onus , infilui .
Ille fuum ad terram vexit ; genuitque fecundo ,
Quem prius in terris , hunc iterum in pelago .

De Glaphyra tibicine 1. 11. 1.

MUltiforam arguto Glaphyras modulamine lotum
Inflabat . mirans Phoebus Apollo : tuum
Marfya (*a*) , ait , mendax inventum . fcilicet unus
Palladiam hic lotum (*b*) fuftulit e Phrygia.
Quam fi tute olim inflaffes , non fleffet Hyagnis
Maeandri ad ripam , te pereunte , pater .

De

(*a*) Minerva tibiam prima confeciffe dicitur, eandemque, quum fe tumentibus buccis deformem fieri vidiffet, ad ripam Maeandri abjeciffe ; Marfyas inventam fuftuliffe, ejusque cantu fibi adeo placuiffe , ut cum Apolline certare non dubitarit . quae res illi mortem, ejus patri luctum & lacrimas attulit . Vide Apollodornm lib.1. & Apul. l.1. Florid. inter quos de patre Marfyae non convenit, eum enim Apollodorus Olympi , Apulejus Hyagnidis filium fuiffe dicit .

(*b*) Loti nomine tibiam intellige ex loto factam . de qua loto Plin. l.13. c.17. *Africa* , inquit , *qua vergit ad nos , infignem arborem loton gignit . . ligno color niger . ad tibiarum cantus expetitur* .

De Homero 1. 67. 6.

ANte polum linquent ardentia sidera , & ante
Sol cerni obscuris noctibus incipiet ;
Et mare velivolum fluctuque carebit amaro ,
Effundetque sinu frugifero segetes ;
Et vita defuncta , ultro surgentque sepulcris,
Atque urbes ibunt corpora per medias :
Maeonii clarum quam spernat nomen Homeri
Immemor oblito pectore posteritas .

PLATONIS

De Sapphone . 1. 67. 13.

ESse novem perhibent qui musas , falsa loquuntur;
Musarum Sappho Lesbia nam decima est.

In Aristophanem . (*a*)

QUaerebant Charites templum, quod nulla vetustas
Solveret . inventum est pectus Aristophanis.

POSSIDIPPI

De Alexandro (*b*) *Lysippi* 4. 8. 36.

MIre opifex Lysippe , oculis ex acribus ignem
Aerea Pellaei (*c*) vibrat imago ducis .

Igno-

(*a*) Graecum epigramma in Anthologia non reperio: exstat tamen ante comoedias Aristophanis editas a Ludolpho Kustero .

(*b*) Fuerit ne hoc simulacrum illud inauratum a Nerone, de quo Plin. l.34. c.8. statuere non audeo .

(*c*) Pella urbs Macedoniae fuit patria Alexandri Magni . quem idcirco Juvenalis Pellaeum juvenem vocat satyra 10.

Ignosco Persis. (a) Quis viso armenta leone
Miretur celeri vertere terga fugae?

SATYRI

Ad viatorem. 1. 65. 5.

HEic lauri virides, heic fons pellucidus, umbras
Heic inter nemorum lene strepens Zephyrus.
Siste gradum, paullumque, hospes, requiesce; laboris,
Et sitis, atque aestus dulce levamen habes.

PAULLI SILENTIARII

In hortos mari proximos. 4. 15. 2.

QUarum sit locus hic, magno certamine certant
Nymphae Naiades, Nereides, Dryades.
Lecta Charis judex haeret suspensa, quod aeque
Heic maria, heic fontes, heic nemora esse videt.

SIMONIDIS

In Baccham Scopae. 4. 3. 4.

QUaenam ista? *Baccha*. Quis polivit sic? *Scopas*
Quis incitavit? Bacchus an Scopas? *Scopas*. (b)

De ponte a Xenocle constructo 4. 29. 1.

ITe sacri Cereris (c) celsa ad delubra ministri,
Ite, nec hibernae terreat imber aquae.

Tam

(a) Qui ab Alexandro ad Granicum fusi, atque in fugam versi sunt.

(b) Callistrat. in Descript. *Scopas, velut inspiratione quadam concitatus, in statuae opificium dei afflatum transtulit.*

(c) Eleusinae, ut opinor, cujus templum non longe aberat a flumine Cephiso. Huic flumini Xenocles pontem imposuit, id est, ponti construendo vel artificium, vel pecuniam suppeditavit.

Tam solidum lato pontem super amne Xenocles
Hunc vobis, civis Lindius, imposuit.

In statuam Theocriti olympionicae. 1. 1. 7.

CErne Theocritum, qui vicit Olympia (*a*), luctae
Solertis varia mirus in arte puer,
Formosusque acerque idem; patriamque (*b*) relatae
Et claros decorat frondis honore patres.

ZOSIMI THASII

Clypeus domino salutaris. 1. 55. 1.

NOn inter pugnas tantum, bellique tumultus
Saepe bonum texi a vulnere Anaximenen;
Idem ego sed clypeus, ratis est quum fracta, natantem,
Ceu tabula, e tumidis fluctibus eripui.
Sum forti spes una viro terraque marique,
Una salus, mortem & praesidium ad geminam.

* * * *
* * *
* *
*

ANTHO-

(*a*) Tum ad Olympiam tum alibi, praeter certamina virorum, sua etiam pueris certamina eorundem generum constituta erant. Plutarch. Sympos. l. 2. q. 5.

(*b*) *Coronae*, ait Plin. l.16. c.4. *in sacris certaminibus usurpatae, in quibus hodieque, non victori datur, sed patriam coronari ab ipso pronunciatur* Idem l.7. c.26. *neque enim ip si coronantur sed patrias suas coronant*,

ANTHOLOGICORUM
CAPUT SECUNDUM.
EPIGRAMMATA SATYRICA.

INCERTORUM.

In vetulam nuptias cogitantem. 2. 9. 12.

FLorebat Nice, ſed tempore, quo bonus ille
Mergi vidit aquis omnia Deucalion.
Quae fuerit proavi norunt; nos cernimus aptam
Quaerere non ſponſum, quod facit, at tumulum.

In deformem . 2. 13. 20.

JUravi, nunquam ſcripturum epigrammata, multae
Unde mihi exſtiterunt ſaepe inimicitiae:
Sed nulla morbum ratione tenere potis ſum,
Pantagathi ut video Paphlagonis faciem.

De coena ab avaro homine praebita 2. 50. 23.

ARgento in ſolido, multo & fulgore coruſco,
Nil mihi ni ſolam Cinna famem appoſuit.
Dicebam pulcris iratus lancibus: o ſi
Teſta ferat, poſſim quo ſatur eſſe, cibum!

De medico & vespillone . 2. 22. 14.

FRaternum egregii foedus pepigere sodales,
Vespillo Damon, & Crateas medicus.
Corporibus vittas nam detrahit ille sepultis,
Aptaque vulneribus vincula dat Crateae;
Damoni at Crateas tumulandos mittit abunde,
Quorum cunque manu vulnera contigerit.

In hominem pusillum militiam metuentem . 2. 32. 23.

SI contra bruchos, muresve armanda juventus,
Aut ranas contra quaeritur, aut pulices;
Gaure, time invitum ne quis compellat in arma,
Tali certe aptum te quoque militiae.
At si bella viros contra sunt, parce timori.
Nulla grues (*a*) contra praelia Roma parat.

In imaginem foedi hominis . 2. 39. 1.

TAm bene qui Crassum pinxit, pereat male pictor.
Olim unum, laedunt nunc duo monstra oculos.

In imaginem Sexti rhetoris . 2. 46. 4.

HAec Sexti vivit, sentit, meditatur imago;
Haec rhetor; Sextus rhetoris est statua.

In

(*a*) Nullam expeditionem Romani suscepturi sunt adversus grues, more Pygmaeorum, quos cum his avibus bellare Homerus subobscure indicavit, Il.lib.3. v.6. ac dedit, ut opinor, occasionem iis, quae de Pygmaeorum gente narrari ait Plinius l.7. c.2. & Aristoteles De hist. animal. l.8. c.12. a quo miror scriptum esse; quae de gruum, & Pygmaeorum pugna dicantur, ea fabulam non esse: re vera enim pusillum hoc hominum genus ad paludes unde Nilus profluit inveniri, ac Troglodytas vocari.

In divitem avarum 1. 50. 12.

DIves censu, animo pauper Callistratus, idem
Dives & haeredi, pauper & ipse sibi est.

In avarum 2. 50. 26.

MAgnam nummorum vim congerit Artemidorus;
Nilque utens, mulis vitam agit adsimilem;
Ingens argenti qui dorso pondus & auri
Saepe ferunt, solas at comedunt paleas.

In prodigum 1. 12. 10.

COnde domos multas, multos & pascito. ad ipsam es
Rectum nactus iter, Cinname, pauperiem.

Ad Grajos in Hectorem mortuum saevientes 1. 5. 14.

HEctora Grajugenae caesum foedate; (*a*) leoni
Exstincto insultant vel timidi lepores.

De astrologo & rustico 2. 6. 9.

CAlligenes nuper post consita rusticus arva
Limen ad astrologi venit Aristophanis;
Et sibi, quaesivit, messis num magna futura,
Num foetu dives spica terenda foret,
Heic magna in tabula rationes ducere longas,
Et digitos coepit flectere (*b*) Aristophanes.

Mox,

(*a*) Homerus Il. 22. narrat ad corpus Hectoris ab Achille interemti ingentem Achivorum concursum factum esse, nec quenquam adstantium fuisse, qui ei non plagam aliquam infligeret: neque vero defuisse, qui virum fortissimum, jacentem ac nihil sentientem, derideret.

(*b*) Exstat apud Bedam opusculum de Indigitatione, ut ipse appellat, sive de ratione computandi per digitos. Ovid. 2. de

Mox : tempestivus , dixit , si decidet imber ,
  Herbarumque arvo luxuries aberit ,
Nec glacies franget sulcos , nec grandine saeva ,
  Quum sese attollet , concidet icta seges ,
Nec depasta haedi laedent sata , nullaque caeli
  Aut terrae clades frugibus obveniet ;
Annum vaticinor felicem atque horrea plena ,
  Sola locustarum damna sed ante time .

In simulacrum Anastasii . 2. 50. 19.

HAec tibi , rex orbis vastator , ferrea imago ;
  Ut multo aerata vilior , est posita
Ob caedes , duramque famem , & genus omne malorum,
  Queis tua foede omnes perdit avarities . (*a*)

In improbum magistratus adeptum . 1. 80. 10.

FOrs invita (*b*) istuc te sustulit , improbe , adusque
  Ipsum te dici dum cupit omnipotens .

AGA-

---

2. de Ponto el. 3. *At reditus jam quisque suos amat , & sibi quid sit utile solicitis supputat articulis* . Plaut. Mil. glor. 2. *Dextera digitis rationem computat* .

(*a*) *Anastasius* , inquit Suidas , *Romanorum Imperator , mutatus in deterius , universum imperium aristocratiam effecit , magistratibus omnibus vendendis , inexplebili pecuniae aviditate incensus . . . Ad haec in bona defunctorum inquirebat , & communem omnibus paupertatem donabat . Quorum enim ipse rem familiarem auferebat , iis paullo post pietatis nomine distribuebat : & quarum urbium incolas nudabat , earum aedificia renovabat* .

(*b*) Fortuna inquit non tua , sed sua ipsius causa te honestavit , ut , quae id potuerit , omnia posse existimetur .

AGATHIAE

Saxum Ajanteum de hominibus, qui nunc sunt. 1. 5. 4.

ME magni Ajacis lapidem (a) ne impelle, viator;
Telum olim Hectoreis non leve pectoribus.
Sum niger informisque; at verax dicet Homerus,
Quanto provolvi turbine Priamiden.
Nunc me vix per humum paullum protrudere possunt
Umbrae hominum, & saecli debilis opprobria.
Sed me aliquis terram penitus, precor, abdat in altam
Ludibrium nihili dispudet esse viris.

In insolescentem rebus secundis. 1. 80. 15.

MAgnas nactus opes & magnos Charmis honores,
Jam veteres prorsum nescit amicitias:
Nec meminit quinam fuerit, nec ludere ludum
Quem toties gaudet lubrica Fors, metuit.
Mendicus petiit quondam, nunc dives egenti
Vilia contemptae frusta negat Cereris.
Charmi, levis Fors est: verti omnia forsitan ipse
Mendicans iterum tu tibi testis eris.

In insolescentem a fortuna destitutum. 1. 80. 14.

Ille tuus quonam fastus? quo protinus illa
Fugit adulantum densa cohors comitum?

Urbe

(a) Homerus Il. l. 14. v. 410. ait ab Ajace Thelamonio saxum ingens manu sublatum, ac missum in Hectorem tanta vi, ut is, pectore perculso, prope exanimatus in terram corruerit. Hoc saxo Agathias utitur ad eorum hominum, qui nunc sunt, imbecillitatem declarandam; qui quidem vix commovere possint pondera, quae illi heroes tam facile jaculabantur.

Urbe cares tectoque miser ; quem , saeve , premebas,
Arbitrium capitis nunc habet omne tui .
Laudo quod levis es, Fortuna , addictaque nulli .
Haec per te nobis gaudia contigerunt .

In Bytum rhetorem. 2. 46. 16.

MIrificus rhetor Bytus est : haec sed duo fanti
Desunt ; communis sensus , & eloquium .

AMMIANI

In Asiaticum rhetorem repentinum. 2. 46. 6.

RHetor tam subito est Asiaticus ! id quoque credo ;
Thebis nil fieri non pote prodigii . (a)

De rhetorum inscitia. 2. 46. 9.

PAulle , tuum fieri puerum vis rhetora ; quales
Nostri omnes ? cave sis litterulas doceas .

In imaginem Flacci rhetoris. 2. 46. 12.

RHetoris es Flacci species , an Flaccus ? imago
Muta siles . Flacco nil magis est simile .

De Flacci rhetoris soloecismis . 2. 46. 5.

QUinque soloecismos (b) misi munuscula Flacco :
Mille alios contra reddidit ille mihi ;

Scri-

(a) Innumerabilia portenta Thebis facta perhibentur : ut ipse Cadmus ab Ovidio Met. l. 4. victus *ostentis quae plurima viderat* , ex urbe illa , quam condiderat profugisse dicatur .

(b) Laert. in Solone . *Solon in Ciliciam profectus, urbem condidit, atque ex suo nomine Solos appellavit , in qua Atheniensium aliquot statuit, qui tractu temporis quum patriam vocem corrupissent soloecissare dicti sunt* .

Scripsit & : hos numero mitto, missurus abunde
Mensura posthac, Cyprum (a) ubi contigero.

Coena herbacea. 2. 50 17.

NOn secus ac si hortum mactasset (b) parcus Apelles,
Quot sunt herbarum mi genera apposuit.
Lactucam, asparagos, raphanum, rutam, intuba, porros,
Mentastrum, bulbos, ocyma, foeniculum,
Foenum etiam timui ne apponeret: ergo lupino
Pastus proripui me celeri inde fuga.

Ad Tenum. 1. 58. 3.

NOn ego te claram inficior, magnum decus olim
Cui tulerunt volucres, Tene (c) Boreiadae (d).
Verum clara etiam Delos fuit; (e) usque remotos

D Illius

(a) Cyprum, ubi aliam urbem Solos esse tradit Plin. l. 5. c. 31. atque alii Geographi. in qua soloecismos nomen invenisse, quasique in patrio solo nasci magna copia putavit fortasse Ammianus.

(b) Tenus est una earum insularum, quae circa Delum in orbem sitae Cyclades nominantur. De qua Strabo l. 10.

(c) Perinde ac si ad convivium celebrandum, sacro facto alicui deo, non, ut fieri solebat, vitulam, aut aliam pecudem, sed hortum mactasset; non carne, sed herbis omnium generum mensam exstruxit.

(d) Zetus & Calais Boreae filii ex Orithya, quos in hac insula interfectos ab Hercule scripsit Apollon. in Argonaut. l. 1. & Apollod. Bib. l. 3. Jam secundam syllabam in voce Boreiadae, qua ipsa voce Antipater utitur, non dubitavi longam facere, ut ille facit.

(e) Strabo Geogr. l. 10. *Antiquitus jam inde usque ab be-*

Illius & venit fama ad Hyperboreos.
Nunc tu laeta viges, contra jacet (*a*) illa; minorem
At fore quis Teno crederet Ortygiam?

ANTIPHILI

De Troja dolo capta. 1. 70. 8.

ANni furta vide decimi, tacitumque, phalange
Qui gravis Argolica moenia scandit, equum;
Palladis ingentem jussu quem struxit Epeus;
Sub cujus dorso Graecia tota latet;
Clamabis: frustra Atridis periere virum tot
Millia, nil egit Mars ubi, cuncta dolus.

APOLLINARII

In Glyconem ex asasone grammaticum. 2. 10. 6.

GRammatico quondam, miser ut delapsus asello est
Excidit una omnis grammatica e capite,
Ergo vulgi unus vixit sibi, multa docebat
Quae prius, ignorans omnia perpetuo.
Haec ille, ut perhibent: contra Glyco, nescius olim
Communis linguae, non modo grammaticae,

Nunc

---

heroicis temporibus in magno fuit haec insula honore... celebrem eam fecere circumpositae insulae cyclades, honoris causa publice mittentes, qui sacra frequentarent, tum victimas, & choros virginum: ac magnos ibi solemnes conventus agitantes.

(*d*) Strabo ibidem narrat Delum a Mithridate vastatam, atque addit: *exinde in hanc diem inops permansit*.

(*e*) Plin. l. 4. 12. ait Delum vocari etiam *Cynthiam*, *Ortygiam*, *Asteriam*, *Lagiam*, *Clamidiam*, *Cynethum*. Ortygiae quidem nomen saepius occurrit apud Virgilium, Propertium & alios poetas.

Nunc asinos agitans Libycos, lapsusque frequenter,
Continuo est factus (res nova!) grammaticus.

AUTOMEDONTIS

De Arrio aedituo. 2. 4. 1.

Cultor Apollinis & Apollo.

C. QUas porto tibi, Phoebe, dapes bonus accipe. A. Si quis
Me sinat. C. An metuis tu quoque Latoida? (a)
A. Non alios metuo: tantum Arrius ille timori est,
Cui magis est milvo dextra vorante rapax,
Frigidulae custos arae. nam pompa peracta
Quum fuit, hinc rapiens omnia prorsus, abit.
Quod ni alerer Jovis ambrosia, jam, credite, vestrum
Essem unus longa perditus esurie.

De coena perquam parca. 2. 50. 14.

MOestus heri hircinumque pedem, prorsusque vietae
Coenavi crambes luteolum asparagum:
Dicere sed nolo, quis me, Callippe, vocarit.
Nam metuo, iratus ne me iterum ille vocet.

CALLIMACHI

De privigno & noverca. 1. 50. 1.

FOrte puer cippo dum florea serta novercae.
Dat, ratus exstinctam moribus esse aliis;
Corruit in pueri cippus caput. Ipsa novercae
Busta, o privigni, si sapitis, fugite.

D 2 DE-

(a) Latoida, secunda brevi, verso videlicet o magno in o parvum, cujus rei passim occurrunt exempla apud Graecos poetas, cum in hac, tum in aliis vocibus.

DEMODOCI

In Cappadocem. 2. 43. 9.

CAppadocem pupugit mala vipera ; nec mora , tacto
Virosi periit sanguine Cappadocis.

JULIANI AEGYPTII

Tumulus uxori molestae. 3. 12. 33.

HUnc tumulum pulcro tibi struxit marmore, Phylli,
Solvit & omne pii funeris officium
Vir tuus ex merito ; celeri quod morte , solutum
Liquisti duro commoda servitio.

LEONIDAE

In astrologos. 1. 46. 2.

AT male sit vobis quotquot , ventura professi
Scire , vias orbis quaeritis astriferi ;
Quos peperit fatuis vecors audacia ; vestrum
Qui nec adhuc scitis dedecus atque odium.

LUCIANI

De Therone prodigo. 1. 10. 1.

REm patriam Theron juvenis confecerat omnem ,
Nequitia & luxu perditus omnigeno.
Quem, simul ac nuda patrius conspexit amicus
Euctemon angi pauperie miserum ,
Flensque domum recipit, dotem & largitus opimam,
Gnatam illi primis collocat ominibus.
Nactus opes iterum, quas non speraverat, idem
Qui fuerat, Theron incipit esse iterum :
Atque avido large indulget convivia ventri ,
Fraenaque dat foedis laxa libidinibus.

Ergo

Ergo iterum rediens Theronem turpis egestas
  Obruit, inque alta mersit amaritie.
Tunc etiam Euctemon flevit; non scilicet illum,
  Sed gnatae dotem conjugiumque suae;
Sensit & infelix, aliena haud posse tueri,
  Prodigus & nequam qui sua perdiderit.

In insolescentem rebus secundis. 1. 80. 22.

MUlta, putes fieri quae nunquam posse, facit For*
  Attollit parvos, dejicit eximios.
Illa, licet plenis auri tibi flumina rivis
  Larga fluant, fastus comprimet, illa tuos.
Non juncum aut malvas immani turbine ventus,
  Sed quercum aut platanum proruit aeriam.

De Stratophonte pugile. 2. 1. 1.

CLarus Olympiaco pugil in certamine, frontem,
  Mentum, aures, nasum quondam habuit Stratophon.
Quae male contuso perierunt cuncta: paterna
  E re nil prorsus quiret ut accipere.
Frater enim Stratophonta domo pictum attulit in jus.
  Quo viso, judex hunc ait esse alium.

Ad Stratophontem pugilem. 2. 1. 2.

QUatuor erraffet lustris quum durus Ulysses,
  Agnitus est rediens in sua tecta cani. (*a*)

D 3 Te,

(*a*) Narrat Homerus Odyss. l. 17. Ulyssem, quum vigesimo anno, postquam abierat, domum revertisset, a cane, qui pro aedium foribus senio confectus jacebat, agnitum fuisse. Stratophontem canis ipse propemodum, cives quidem certe agnoscere non poterant.

Te, Stratophon, postquam pugnasti quatuor horis,
Non canis; at cives nosse tui nequeunt.
Quin tute, in speculo si te nunc videris ipsum,
Juratus dicas: non ego sum Stratophon.

Androleus pugil. 2. 1. 14.

QUotquot sunt pugilum passim certamina Grajis,
Omnia certavi jam pugil Androleus,
Unam Pisae aurem liqui, ciliumque Plateis
Unum; viderunt Pythia feminecem.
Scit sibi Damoteles pater hoc esse usque paratum,
Mortuus ut truncusve efferar e stadiis.

In deformem formae studiosum 2. 2. 1.

CUr frustra (*a*) corpus nigrum abluis, Inde? nitere
Non potis est solis lumine nox media.

Ad Mercurium de Nearcho garrulo 2. 43. 11.

DIc mihi, si fas est, Cyllenie, vera: Nearchus
Qualis regna adiit pallida Persephones?
Mirum si tacitus; mirum ni teque (*b*) docebat.
Vae vae umbris in quas garrulus inciderit!

LU-

(*a*) Est apud Graecos proverbium, quo dicuntur Indum sive Aethiopem lavare, qui operam perdunt; & ea conantur, quae fieri non possunt. est item apud Aesopum fabella, ex qua id proverbium natum videtur, de domino qui emtum Aethiopem perpetuis atque irritis lotionibus in morbum conjecit. Huic comparat Lucianus nescio quem foedum hominem, laborantem eo morbo, quo Barrum laborasse ait Horatius, ut formosus haberi cuperet.

(*b*) Te quoque. Sic Propert. l.3. e. 1. *Meque inter seros laudabit Roma nepotes*, id est *me quoque*, quod omnino postulat ejus loci sententia.

LUCILLII

De Asclepiade avaro . 1. 50. 22.

MUs Asclepiadae tecta intra visus avaro est.
Qui metuens damnum : quid tibi quaeris, ait ?
Cui mus subridens : parce, o bone ; parce timori :
Non victum quaero te penes ; at latebram.

De Hermoclide astrologo 2. 6. 1.

PAtri saepe meo fratrem dixere futurum
Longaevum cuncti scilicet astrologi.
Ast Hermoclides vitalem non fore dixit.
Sed dixit ; flebat quum domus exanimum.

In Astrologos. 2. 6. 2.

QUid Mars, quidve ferat Saturnus quaerere suetos (a)
Aequum contundi fustibus esse reor.
Quos etiam fortasse brevi spectare licebit
Doctos quid taurus quidque leo valeat.

In Nicyllam anum calvam. 2. 9. 2.

TE Nicylla comas quidam ajunt tingere ; falso.
Emisti quam tu, nam coma, nigra fuit.

(a) Astrologos, qui ex vario Martis & Saturni adspectu solent bella & calamitates hominibus praedicere. Propert. l. 4 e 1. *Felicesque Jovis stellae, Martisque rapacis, & grave Saturni sidus in omne caput*. Item Ovid. in Ibin. *Te fera, nec quidquam placidum spondentia Martis sidera pr..esserunt, falciferique senis*.

(b) Haec verba aeque significant, tum scientes quam vim habeant in haec inferiora taurus & leo, signa caelestia, tum experientia doctos, quid tauri & leones possint in eos, qui bestiis objiciuntur. Sane legimus Astrologos saepe urbe atque Italia pulsos sub Tiberio, Vespasiano, Domitiano; interdum etiam gravius in eos animadversum.

In anum se fucantem . 2. 9 9.

TInge comas , oris nec cessa explere lacunas,
Exsangues roseo pinge colore genas ;
Et faciem decies totam finge atque refinge ;
Ex Hecuba , infelix , non facies (*a*) Helenam .

In Heliodorum grammaticum. 2. 10. 1.

GRammaticum modo si mens cogitet Heliodorum ,
Lingua soloecismis haesitat implicita.

In Cynicos . 2. 52. 2.

QUi rudis est pauperque idem , non hordea saxo
Frangit , non valido pondera fert humero ,
Virtutem at veram villosa veste professus , (*b*)
Barbam alit , ac fustem corripit e trivio .
Hermodoti (*c*) hoc dogma est: nummis quicumque carebit ,
Palliolo arrepto haud amplius esuriat . (*d*)

In

(*a*) Nunquam efficies , ut quae similis es Hecubae illi Priami uxori , quam senectute confectam poetae describunt, Helenae formosissimae mulieri similis evadas . De Hecuba, anu curva & tremula , vide Euripidem in tragoedia ejusdem nomine inscripta : de Helena , vigente ac florente , Homerum Iliad. l. 3.

(*b*) De cynicorum secta agit Lucianus , cum saepe alibi , tum praecipue in Fugitivis . Id genus philosophiae nequissimum & impudentissimum non pauci profitebantur; *nec enim* , ut ait ille , *quidquam negotii est crasso vilique panno se operire , vel peram collo suspendere , vel lignum in manibus gestare* .

(*c*) Alicujus , ut opinor cynici , noti quum haec Lucillius scriberet , nunc ignoti .

(*d*) Cynicis philosophiam ait Lucianus non modo victum, sed

In Menestratum Cynicum. 2. 52. 1.

TE fateor cynicum esse, Menestrate, cum pede nudo
Is lacero involvens corpora palliolo.
At Cereris cum frusta rapis, pulmentaque, nec mi
Fustis abest, dictum te memini esse canem. (*a*)

In militem meticulosum. 2. 12. 2.

NAvalem miles carbone in pariete pictam,
Ut mos est, pugnam Furnius adspiciens,
Corruit, atque metu exanimis clamavit; inermem
Servate, atque uni parcite, Dardanidae. (*b*)
Quaesivitque aliquo num vulnere saucius esset,
Et se vix tandem vivere adhuc didicit.

In militem meticulosum. 2. 12. 1.

LAurum horret pavido crepitantem pectore miles
Aulus, seque suam colligit in chlamyden.
Ensem horret proprium. quod si quis dixerit unquam,
Adventant, subito corruit exanimis.

Nul-

sed etiam divitias afferre. *Postquam ad satietatem usque corrasere, ac frumentati sunt, infelicem illam abjicientes lacernam, agros nonnunquam & domos emunt, Cratetis perae, Antisthenis lacernae, & Diogenis dolio vale dicentes*.

(*a*) Philosophi cynici, id est canini, etiam *canes* dicebantur. ejus nominis memorem se, ait, cum illo sic acturum, ut cum canibus agi solet, qui si quando in epulas irruunt, fuste ac verberibus abiguntur. Vide Lucianum in Convivio, seu Lapithis, ubi narrat de Alcidamante cynico, qui invocatus in convivium irruit, atque ingentes ibi turbas excitavit.

(*b*) Quos ibi pictos viderat, Graecorum navibus ignem inferrentes, qua de re agit Homerus Iliad. l. 15. v. 592.

Nullum unquam visit (*a*) Polemonem, vel Stratocliden;
Unum amat & socium vult sibi Lysimachum.

De Nice se in speculo contemplante . 2. 13. 9.

FAlsa videt Nice in speculo. si vera videret.
Ut semel inspexit, nunquam iterum inspiceret.

In deformem . 2. 13. 1.

INsignis rostro ingenti fuge, Pyrame, fontem,
Et cave lucidulos ne videas latices:
Ut quondam ille sui periit Narcissus (*b*) amore,
Sic tu forte odio ne moriare tui.

In Hermogenem pilosum . 2. 26. 1.

TOnderi Hermogenes voluit caput. anxius haesit
Tonsor; totus erat nam similis capiti.

In poetam & in medicum . 2. 40. 4.

DEucalionei non tot mortalibus imbres,
Non curru abreptus flammifero Phaethon,
Exitium miseris dirum tetulere; poeta
Quot Potamo, & medicus perdidit Hermogenes.
Quatuor hae clades omni ut numerentur ab aevo;
Deucalion, Phaethon, Hermogenes, Potamo.

De

(*a*) Tam, inquit, est meticulosus, tamque horret omnia, quae habent aliquam cum armis affinitatem, ut etiam homines vitet, quorum nomen ductum est a re militari; Polemonem, quo *belli*, Stratoclidem, quo *exercitus* & ejus, quae apud exercitum paritur, *gloriae* admonetur; amet solum & sibi perpetuum sodalem esse velit Lysimachum, in cujus nomine audit id, quod maxime cupit, *praelium dirimentem*.

(*b*) Narcissi in fonte se contemplantis, stultissimoque sui amore contabescentis fabulam habet Ovid. met. L. 3.

De Marci poetae nenia . 2. 40. 7.

NE puerum plora; me plora, Marce, tuis qui
Versibus enectus jam magis heu perii.
De me nunc elegos, de me lugubria scribe,
Quem tua jam leto nenia, Marce, dedit.
Quem tuus iste puer plectit, plectatur ut ille,
Qui primus chartas protulit & calamos.

De Eutychide poeta mortuo . 2. 40. 5.

OCcidit Eutychides: manes vitate poetam;
Istuc it multis non sine carminibus.
Namque decem citharas jussit secum igne cremari (a)
Bis totidem plenos carminibus forulos.
Cuncta Charon ad vos quae jam vehit. Ibimus heu quo
Vita functi, orcum si tenet Eutychides?

De Simylo cantore absono . 2. 24. 2.

TOta nocte canens vicinos perdidit omnes,
Tantum uno excepto, Simylus, Origene.
Nil etenim audivit. surdo natura rependit
Obstructas vita largiter auriculas.

In citharoedum . 2. 24. 1.

NYcticorax ferale canit, tamen occidit ipse,
Demophili audito carmine, nycticorax. (b)

In

(a) Lucianus in Nigrino. *Alii vestes, alii aliud quidpiam earum rerum, quas olim in deliciis habuerant, eodem rogo secum cremari mandant.*

(b) Tam, inquit, est absonus Demophili cantus, & aures tam graviter vulnerat, ut non modo hominibus, sed ipsis etiam obscenis avibus, quae suo cantu mortem vel affer-
re

In Meneclem (a) oratorem 2. 46. 1.

SUs mihi sublatus furto est , bos , atque capella :
Haec ut agas pretium solvi ego jam , Menecle.
Nil mihi cum Persis , nil cum Othryada fuit unquam ,
Nec mi opus est furem abducere Thermopylis .
Lis est Eutychiden contra mihi . quid faciunt heic ,
Quaeso , vel Xerses vel Lacedemonii ?
De me , reque mea dic tandem paucula ; ni vis
Clamem : aliud dicit sus , aliud Menecles.

In saltatorem imperitum . 2. 38. 2.

OMnia ad historiam saltasti. immotus agebas,
Non secus ac si esses marmoreus, Nioben : (b)
At Capaneus (c) lapso planxisti corpore terram.
Una modo cunctis res male displicuit.

Quod

re , vel praenunciare putantur , vitam adimere possit. Nycticoracem sunt qui putent eandem avem esse, ac noctuam: Gesnerus in lib. 3. hist. animal. avem noctuae dissimillimam esse contendit.

(a) Irridet oratorem tragoedias agentem in nugis, atque in actione furti , ea quae Othryades in agro Tyrrheate, adversus Argivos , & Leonidas in Thermopylis adversus Persas gesserat commemorantem; eumque monet ut habeat orationem quae consentiat cum re qua de agitur , sitque magis ad veritatem, quam ad ostentationem accommodata. Simillimum huic est illud epigramma Martialis ad Postumum nihil dicentem de tribus capellis, de quibus solis dici oportebat .

(b) De Niobe versa in lapidem Ovid. Met. l. 6.

(c) De Capaneo icto fulmine, atque a Thebarum muro, quo ascenderat, ad terram concidente , Eurip. in Phoenissis a. 4.

Quod quum saltares Canacen (*a*), atque ensis adesset,
Existi vivus; non id ad historiam.

In Aristonem saltatorem 2. 38. 1.

QUanam te genitor de quercu excidit, Ariston?
Queisnam de duris cautibus exsecuit?
Nam quercu e veteri certe es vel marmore duro
Saltator, vivumque archetypon Niobes:
Latonam ut verear ne tu quoque laeseris. istum
Nam, reor, haud ultro versus es in lapidem. (*b*)

De Menisco fure combusto. 2. 25. 8.

HEsperidum e templo fur aurea mala Meniscus
Sustulerat tria, par Amphitryoniadae. (*c*)
Ergo dedit populo spectaclum vivus in igne,
Hoc quoque non impar Amphitryoniadae. (*d*)

De Antiocho fure. 2. 25. 9.

LYsimachi Antiochus semel ut fur pallia vidit,
Jam sua non vidit pallia Lysimachus.

De Pericle abactore. 2. 25. 5.

PAsce bubulce boves procul hinc; ne forte Pericles
Ipsum cum bobus te quoque fur abigat.

De

(*a*) De Canace gladio a patre Aeolo misso sibi mortem inferente Ovid. in epist.

(*b*) Tam similis es Niobae, ut verear, ne tu quoque re aut verbo Latonam laeseris. non enim, ut opinor, tua sponte, sed divinitus in lapidem conversus es.

(*c*) Passim a poetis memorantur mala aurea ab Hercule ablata ex hortis Hesperidum. Rem narrat Apollod. l.2. & Servius ad illud Virg. Aeneid.4. *Hesperidum templi custos*.

(*d*) De Hercule in Oeta monte cremato Ovid. met.9.

De Aulo Mercurium furato. 2. 25. 3.

HErmam, pennipedem (a) Jovis ministrum,
Et regem Arcadiae, (b) bonum & juvencas
Furari; (c) positum, vigil palestrae
Custos (d) ut foret huic, loco revulsum
Dum fur in tenebris ferebat Aulus,
Cachinnans male: saepe doctiores,
Inquit, discipuli suis magistris. (e)

In pigrum. 2. 37. 2.

QUod piger in somno est sibi visus currere Marcus,
Somnum odit, rursus currere ne incipiat.

De medico & astrologo. 2. 22. 3.

HErmogeni medico dixit vates Diophantus
Ad mortem lunas vix superesse novem,

Ille;

(a) Ovid. Fast. 5. *Pacis & armorum superisque, imisque deorum, arbiter, alato qui pede carpis iter.*

(b) Deum Arcadiae praesidem, ubi illum *candida Maia conceptum gelido Cyllenes vertice fudit*. Virg. Aen. 8.

(c) Multa Mercurii furta perhibentur, de quibus Apollo & Vulcanus apud Lucianum colloquuntur., illud inprimis memorabile, quod ex Apollinis armento quinquaginta boves abegit mira calliditate furtum occultans. Vide hymnum in Merc. qui Homero tribuitur.

(d) Horat. lib. 1. oda 10. *qui feros cultus hominum recentum voce formasti catus, & decorae more palaestrae.* Qui palaestram invenisse putabatur, eum palaestritae praesidem & custodem gymnasiorum ponebant.

(e) Notum est proverbium *multi discipuli meliores magistris*.

Ille ; novem lunis Saturnus (*a*) quid paret , ipſe
Noris : ego citius rem tibi conficio.
Sic ait ; atque ſenem tetigit modo : mors Diophantum
Inſperata cito funere compoſuit.

Ad ſodalem ambiguae fidei . 2. 15. 1.

ODiſti me ? odium ne cela , diligis ? iſtud
Jam vere facito , Pamphile , & ex animo .
Triſte patens odium ; multo at mage triſtis aperto
Eſt odio mendax , Pamphile , amicitia.
Navita ſic ſcopulis quos cernit , valdius horret ,
Si qua latent , placido condita ſaxa mari .

De invido . 2. 51. 1.

IN cruce majori ſuffixum vidit Aceten
Quod ſocium Diophon , tabuit invidia .

MACEDONII

De coena Salamini . 2. 50. 16.

QUiſque ſemel coenat ; ſed quem paſcit Salaminus ,
Poſt coenam ad coenam cogitur ire iterum .

In Laodicen anum ſe fucantem . 2. 9. 8.

FUco tende genas conſumta carne fluentes ,
Laodice , riſum dans populo atque jocum .
At non labra etiam diduces . pharmaca dentes
Nulla queunt lapſos ſcilicet inſerere .

Quid-

(*a*) Servius in 1. Georg. Planetarum duos ait eſſe bonos; Jovem , & Venerem ; duos malos, Saturnum , & Martem; unum communem , & medium , Mercurium. Prop. l.4.e.1, *Et grave Saturni ſidus in omne caput* .

Quidquid erat formae periit jam; nulla venustas
Membrorum e terris perpetua exoritur.
Ut rosa vere novo, florebas. torrida venit
Postquam aestas, senio collabefacta jaces.

NICARCHI

In Alexin medicum. 2. 22. 11.

AEgros quinque simul veniens invisit Alexis,
Quinque unxit; cunctis protinus una simul
Nox fuit, atque unus vespillo, unumque sepulcrum,
Atque, Orci ad sedes quae tulit, una via.

In Zopyrum medicum. 2. 22. 13.

HOspes, quae tumulos complerit turba requiris?
Dulcem queis vitam Zopyrus eripuit:
Damis, Aristoteles, Demetrius, Archesilaus,
Sostratus, adde aliis mille Paraetonium.
Quippe gerens virgam, ac talaria ficta, sub Orcum
Ipso aegros citius ducit Atlantiade.

De Cotyttaride anu. 2. 9. 5.

CAna comam, linguam verbosa Cotyttaris, aevo
Ter functum vincit Nestora quae senio;
Saecula quae vidit, quam cervus, plura; (*a*) sinistra (*b*)
Annos

(*a*) Ausonius in gripho, sive aenigmate de numero ternario, haec scribit. *Ter nova Nestoreos implevit purpura fusos. Est toties trino cornix vivacior aevo. quam novies terni glomerantem saecula tractus vincunt aeripedes ter terno Nestoré cervi.* Quae obscure dicta, ut aenigmatis ratio postulat, significant; Nestorem vixisse III saecula; cor- niçem

Annos orsa iterum quae numerare manu est ;
Vivit adhuc oculis, nymphae in morem, & pede firmo :
Ut passus ne aliquid Pluto sit addubitem .

De astrologo & nauta . 2. 6. 5.

ANne Rhodum tuto transmittere posset , Olympum;
Sollicitus vatem navita consuluit .
Cui vates : nimioque grava ne pondere puppim ,
Velaque da messis tempore , non hiemis .
Id faciens tuto poteris transmittere ; ni te
Cursu praedones in medio capiant .

PALLADAE

De fastu divitum . 1, 12. 7.

PRaestat fortunae pondus tolerare prementis ,
Quam vestrum , dites , ferre supercilium .

In mulieres . 1. 19, 1,

IRa Jovis mulier : demto pater igne , rependit
Hoc miseris munus flebile terrigenis . (a)

E Quippe

nicem vivere saecula IX ; cervum vivendo explere saecula XXXVI. Itaque poeta quum dicit , hanc anum plusquam Nestorem & cervos vixisse , hoc dicit, eam non modo ultra CCC, verum etiam ultra CIƆCIƆCIƆIƆC annos vivendo processisse .

(b) Addit Cotyttarin annos manu sinistra iterum coepisse numerare , id est ad CCIƆƆ annos pervenisse . Vide Bedam in opusculo de Indigitatione , in quo tradit rationem per digitos computandi , ac docet initium numerandi fieri a manu laeva, transiri ad dexteram quum ad centum , rediri ad sinistram quum ad decem millia ventum est.

(a) Apud Hesiodum (Op. & dier. versu 50.) habes fabel-

Quippe virum curisque urit, caecaque pereso
  Tabe, grave ante diem fert senium & maciem.
Ipsum Juno deum regem regina fatigat. (*a*)
  Ergo illam exegit sedibus e superis,
Suspenditque inter nubes male concitus ira.
  Testor divini carmina Maeonidae.
Scilicet haud ulli contingit foemina concors,
  Quamvis aurato dormiat in thalamo.

In Patricium (*b*) *casu victorem.* 1.43.5.

Tristis heri cuidam visa est Victoria in urbe:
  Qui miratus, ait: quid, dea, passa mali es?
Cui dea: quid? solus nescis quod contigit eheu
  Mi miserae? immerito sum data Patricio.

Mirum

---

bellam ingeniosissimam & venustissimam de Pandora, prima illa muliere, quae Jovis, irati hominibus ob ignem a Prometheo surreptum, jussu condita est a Vulcano; & cui Venus formam, Minerva solertiam, Mercurius impudentiam, & astutiam indidit; atque illam, bonis hisce malisque rebus instructam, multisque mortalibus exitio futuram, ad homines deduxit.

(*a*) De Junone Jovi molesta, litigiosa, jurgiosa, ac de ratione, qua in eam Jupiter animadvertit, vide Homeri Iliadem prope finem lib. I. & paullo post initium lib. XV. Ubi poeta Jovem Junoni haec dicentem inducit. *Ecquid recordaris quum suspensa es ab alto? a pedibus incudes demisi duas; manus constrinxi vinculo aureo, quod frangi non posset.*

(*b*) Illum fortasse, qui A.C.390. Constantinopoli quaestor fuit, cujus fit mentio inter jurisconsultos, qui floruere ante Justinianum, & a Justiniano laudantur, apud Fab. Bib. Graec. t.12. p.341.

Mirum ni fleret Victoria, quam sine laude
Arripuit, ventum ut navita, Patricius.

In hominem nimis apertum 2. 3. 4.

MOrbos quisque suos habet intra, ignavus hic, ille
Audax; hunc amor, hunc concitat invidia.
Sed quicunque sapit morbum tegit, & cavet extra
Ne prodant sese quae vitiant animum,
At tua mens totis foribus patet, Omite; luctus,
Gaudia, spesque, metusque, omnia conspicimus.

In Cynicum 2. 52. 11.

BArbigeri illa ingens cynici sapientia, nuper,
Quanta foret, mensa vidimus apposita.
Quippe etenim a raphano abstinuit, tristique lupino;
Virtutem, dicens, morigeram esse gulae
Non decet. at bulbum simulac adspexit edulem;
Haud ultra texit vim sophiae eximiam;
Porrexitque manum cupide, arreptumque voravit;
Bulbum & virtuti nil ait officere. (a)

In philosophos barba, tenus. 2. 52. 8.

SI posita in longa tota est sapientia barba,
Cur non ipse hircus jam queat esse Plato?

In semidoctum. 2. 42. 1.

CUr tanto incedis fastu subnixus? in omni
Doctrina tantum cur tibi, stulte, places?

(a) Atqui a bulbi esu, ei, qui pravas cupiditates domitas habere velit, in primis abstinendum, docet Ovid. de remed. l. 2. *Daunius, an Libycis bulbus tibi missus ab oris, an veniat Megaris; noxius omnis erit.*

Inter grammaticos, naturae arcana; sophorum
In coetu, nugas promere grammaticas
Cautus amas; mutasque vices, ac transfugis huc &
Huc; tibi nec sophia est, nec tibi grammatica
Nota, licet clames: novi omnia. scilicet omnis
Libari, disci res tibi nulla solet.

In Memphin saltatorem durum. 2.38.3.

DAphnenque & Nioben saltas bene, Memphi. videris
Ligneus, ut Daphne; saxeus, ut Niobe.

POLLIANI

In poetam male furentem. 2. 40. 1.

ESt etiam in Musis, vates quae incendit, Erinnys.
Hinc furis, hinc temere fanda, nefanda canis.
Perge: deos possum gravius nil poscere, quam te
Ut magis atque magis concitet iste furor.

In Lycorin. 2. 13. 13.

EMpta coma est, dentes, mel, fucus, cera. Lycori,
Dic: non tota queat larva minoris emi?

THEODORI

In Hermocratem nasutum. 2.13. 5.

HErmocrates nasi: nam, parvis grandia stulte
Attribuens, nasum dixeris Hermocratis.

* * * *
* * *
* *
*

AN-

ANTHOLOGICORUM
CAPUT TERTIUM.
EPIGRAMMATA MORALIA.

INCERTORUM.

Vita digna fletu & risu. 1. 13. 2.

NUnc vitam fleto multo magis, Heraclite;
Nam vita est fletu nunc mage digna tuo.
Nunc vitam ride magis, o Democrite, multo;
Nam vita est risu nunc mage digna tuo.
Ipse ambos imitari aveo; tacitusque voluto,
Qui possim risum jungere cum lacrimis. (*a*)

De vita humana. 1. 13. 13.

QUirem utinam sine morte, gravis te linquere vita!
Quam perferre piget, quam piget abjicere.

 Dulce

(*a*) De Democrito omnia ridente, deque Heraclito omnia flente agit Lucianus in vitarum auctione, ac utriusque vanitatem more suo irridet. Equidem perpetuam rerum humanarum & derisionem, & deplorationem aeque stultam esse arbitror. multa eorum, quae in vita geruntur, risu non fletu, multa fletu non risu, pleraque neutro digna sunt.

Dulce oculis species haec naturae ; mare , tellus ,
Astra , orbis lunae , solis & auricomi :
Triste animo terror ; moerores , & , bene quidquam
Si cecidit regerens flendum aliquid Nemesis. (*a*)

Inscriptum tabulae lusoriae. 4. 32. 5.

Cuncta vide ut vario jactu heic Fortuna gubernat,
Et fugit , & rursus lubrica diva redit.
Nimirum haec vitae pulcra est mortalis imago.
Vincimur , alterna vincimus atque vice.
Laudatur , ludoque & vita si quis in omni
Tristitiaeque tenet , laetitiaeque modum .

De morte sibi praedicta . 3. 10. 6.

Terdenos tribuunt vitae mihi scilicet annos ,
Hisque addunt senos praeterea astrologi .
Id satis est : juvat aetatis decerpere florem .
Mors tulit & Pylium post tria saecla senem (*b*).

Senes morosi & insuaves . 1. 16. 4.

Vasis ut in fundo , vertit quem potor , acescit
Quae reliqua est dulcis parvula pars Bromii ,

Sic

(*a*) Inter praecipua vitae mala numerat, quod nihil boni impune , ut ita dicam, assequi licet. adest enim, inquit , Nemesis , illa , ut Catullus vocat , vehemens dea , quae continuo mali aliquid contra reponat ; ad insolentem videlicet animi laetitiam coercendam .

(*b*) Nestorem Pyli natum tres hominum aetates vixisse tradit Homerus Il. 1. 250. eundem Ovid. Met. l. 12. inducit sic gloriantem : *vixi annos bisceutum, nunc tertia vivitur aetas* .

Sic aevo exhaustus quum longo est, venit & imum
Ad vitae, suavis desinit esse senex.

Rosa brevis. 1.90.

MAne rosam vidi; nondum acta luce, revertens
Quaesivi: non flos, at rubus asper erat. (a)

Nihil referre quo loco moriamur. 1.37.18.

PRonum iter est Orci ad portum, seu civis Athenis,
Exsul seu nigra solveris a Meroe; (b)
Quid morte in media patriae memor angeris? unus
Atque idem ad manes undique ventus agit.

Divitiae serae. 1.66.1.

PAuper eram juvenis, dives qui urgente senecta
Sum factus, misere sorte in utraque miser,
Nil habui quum mi usus erat; quum desiit esse
Usus opum, infelix omnia nunc habeo.

Calamitosus moriens. 1.80.1.

O Spes, o Fortuna, valete: subit mea portum
Cymba: meam post me ludite progeniem.

De amicitia. 1.85.2.

THesaurum reperit beatus ille,
Bonum qui reperit, Sabine, amicum;

 Artem

(a) Ovid. A. 2. *forma bonum fragile est, quantumque accedit ad annos, fit minor, & spatio carpitur ipsa suo. nec semper violae, nec semper lilia florent, & riget amissa spina relicta rosa.*

(b) Plin. l.2.c.73. *Meroe insula caputque gentis Aethiopum quinque millibus stadiorum longe a Syene in amne Nilo habitatur.*

Artem si modo scit laboriosam
Et perdifficilem, semel repertum
Qua semper teneat, Sabine, amicum.

De amicitia. 1. 85. 6.

PErfacile est quiddam, nomen si quaeris, amicus;
At si rem placeat quaerere, difficile.

Sobrius inter ebrios. 2. 3. 2.

VInosos inter sapit unus Cinna sodales,
Unus & idcirco creditur haud sapere. (*a*)

Achillis clypeus Ajaci redditus. 1. 22. 1.

PElidae clypeum, Hectoreo madida arma cruore,
Injustis Ithacus quem tulit a Danais,
Puppe viro fracta (*b*), rapuit mare justius; atque
Aiacis tumulo, non Ithacae applicuit.

Ovis lupum lactans. 1. 30. 3.

COgor ovis lactare lupum, quem scilicet amens
Pastor saepe meis admovet uberibus.

Altus

(a) Fit hoc plerumque, ut boni viri flagitiosis hominibus desipere videantur: verum omnes qui sapiunt malunt stulti videri, quam esse.

(*b*) Bis naufragium Ulisses fecisse legitur apud Homerum, semel ante quam in Ogygiam perveniret, iterum postquam ex ea discessit. In primo illo naufragio, quod describitur Odyss. 12. scutum Achillis a mari absorptum, atque, ut ingeniose poeta comminiscitur, non ad Ithacam Ulyssis patriam, sed ad Ajacis sepulcrum, quod erat in promontorio Rhoeteo, delatum est, & ejectum a fluctibus; non casu, sed providentia Dei, suum cuique tribuentis, & prava hominum judicia corrigentis.

Altus lacte meo me contra saeviet : ulla
 Naturam nequeunt vincere promerita .

Olea vitem sustinens . 1. 20. 8.

ARbor ego castae sum Palladis : haud bene viti
 Jungor , tolle uvas : virgo mero abstineo.

Alterae nuptiae . 1. 15. 1.

UXorem ducit qui rursus , naufragus audet
 Rursus vesano credere se pelago.

De invidia . 1. 83. 5.

HOc boni habet , rerum quot sunt res pessima , livor ,
 Lividulis quod cor , quodque oculos cruciat.

De Nemesi & Spe. 1. 25. 3.

DEdicat heic una Nemesin , Spemque (a) Eunus in ara .
 Haec ut vota hominum sublevet , illa premat .

Nemesis . 4. 12. 62.

FRaena gero & normam Nemesis dea , dicere nil ut
 Mortales doceam , vel facere immodicum .

De imperio miti ac severo . 4. 4. 18.

IMperio miti paullum tamen adde severi ;
 Dulcis ut interdum spicula promit apis .
Paret equus virgae , ne jam grex devius errat ,
 Contorto stridens quum fremit aura pedo .

Intemperantia vitam minui . 1. 37. 24.

QUi florente aevo Stygias cupit ire sub umbras ,
 Deducent cupidum balnea , vina , venus .

Aid

(a) Nemesi deae tristi ac severae , pulcre jungitur Spes , dea facilis ac laeta , quae , ut ait Tibullus , *melius cras fore semper ait* ; ne desit modus in utraque fortuna .

Ad Jovem . 1. 31. 4.

SIve rogem , seu non , da mi bona Jupiter : idem
Quamvis usque rogem te mala , ne dederis . (*a*)

De Noverca. 1. 50. 2.

TRiste noverca malum privignis ; ipso & amore
Saeva nocet . Phaedram testor , & Hippolytum .

Cicada cantus gratia servata. 1. 33. 24.

HAesit araneoli rara intra texta cicada ,
Pendens aeriis cassibus implicita .
Hanc ego sub pedicis audivi triste canentem ,
Nec spretam captus carmine praeterii :
Exemi at laqueis ; dixi & : servare , Camoenae
Cui dant argutis dulce sonare modis . (*a*)

AGATHIAE

De morte contemnenda . 1. 37. 1.

QUid mortem horretis ? gignit quae sola quietem ,
Sola graves morbos, pauperiemque fugat :
Et venit una semel , nec post redit ; ut mala febris,
Atque aliae pestes , quae numero innumero
Alternantque vices , iterumque iterumque reversae
Humanum saevo dente genus laniant.

AL.

(*a*) Vide Alcibiadem II. Platonis, ex quo sumtum est hoc carmen continens summam eorum , quae de precibus disputat Socrates in eo dialogo .

(*a*) Morale est hoc epigramma , & docet poetis , atque aliis viris doctrina praestantibus , quum in periculum inciderint , opem ferri oportere .

ALPHAEI MITYLENAEI

Parvo contentus . 1. 12. 2.

Non amo segetes feracis arvi,
Non quae rex habuit talenta Gyges. (*a*)
Vitae quod satis est amo, Macrine.
Nil nimis mihi nam nimis probatur.

AMMIANI

De Morte . 1. 37. 5.

Lux lucem trudit; securis Parca severa
Adveniet, nigras injicietque manus.
Et tabe hunc solvens, hunc urens, hunc male pinguem
Inflans, unum omnes detrahet in barathrum.

Divitiae breves. 2. 45. 1.

Profer agros longe vel ad Herculis usque columnas.
Exstinctum terrae pars tamen aequa manet.
Nil obolum (*c*) praeter nactus, miserende, jacebis,

Iru

(*a*) Gyges, Candaule rege, cujus stipator erat, interemto, Lydiae regnum occupavit, ac tenuit duodequadraginta annis, ut proditum est ab Herodoto in Clio. Is quam dives fuerit, facile potest judicari ex his, quae ibidem ait idem scriptor. *Gyges, tyrannide occupata, Delphos misit donaria non pauca; ubi quae ex argento donata visuntur, eorum pleraque illius sunt: & praeter argentum, immensam vim auri dedicavit, posuitque, cum alia, tum vero pateras aureas numero sex, pondo tri ginta talentorum.*

(*b*) Hoc *ne quid nimis*, quo se nimis delectari ait poeta, non constat a quo primum sit prolatum. Aristoteles 3. Rhet. Bianti, Laertius Pythagorae, alii aliis tribuunt.

(*c*) Quem mortuis in os conjiciebant, ut haberent, quo

Stygio

Irus (*a*) ut, ac fies non tua terra brevi.

ANTIPATRI

Platanus de se & vite 1. 6. 4.

ME platanum aridulam serpens circumtegit, atque
Ornat pulcra suae vitis honore comae.
Illius aureolos olim quae fronde racemos
Fovi, quando umbrae dives & ipsa fui.
Talem aliquis colat usque oro; quae sola peremtae
Scit sociae officii reddere fida vicem. (*b*)

De agricultura & navigatione. 1. 56. 1.

TRisti deficiens morbo quum jam prope dulcem
Archippus vitam linqueret agricola,
Hac pater est gnatos adfatus voce: ligonem
Ruraque perpetuo diligite, o pueri:
Aequoris at miseros dubii vitate labores,
Nec maris incertas cura sit ire vias.
Dulcior est quanto mater quam saeva noverca,
Tanto unda melior, credite, terra viro est.

ANTIPATRI THESSALI

De Antigene & filia. 1. 78. 1.

ANtigenes gnatae civis mandata Gelous
Haec ipso in mortis limine pauca dedit.

Usque

Stygio illi portiori Charonti portorium solverent. De quo portorio inter se altercantes Charontem & Menippum inducit Lucianus in dialogis mortuorum.

(*a*) Mendicus Ithacensis cujus saepe fit mentio apud Homerum in Odyssea.

(*b*) Monet hoc epigramma quantam fidem ac stabilitatem in amicitia esse oporteat.

Usque colum assidui consortem, gnata, laboris
  Fac habeas (vitae quod satis, illa dabit);
Quumque ibis nuptum, mores fac matris Achaeae (a)
  (Dos melior ferri non potis ulla) feras.

Navis pusilla at felix. 1. 57. 13.

DIcor parva ratis, dicor minus apta superbis
  Puppibus aequoreas fortiter ire vias.
Non ego me inficior parvam: tamen omnia pontus
  Aequa dat. heic sortem quaerimus, haud modulos,
Magna gubernaclo fidat (spes est sua cuique);
  Parva ego freta deum numine tuta ferar. (a)

ANTIPHILI

In navigationem. 1. 56. 2.

DUx juvenum invenit Vesania per mare cursum,
  Atque animos lucri propulit illecebra,
Illa ratem struxit, praedae succedit amore
  Illa hominum praeceps in sua damna genus.
Felix usque genus; si tuto e litore longe
  Undas infernum cerneret ut barathrum.

AR-

(a) Thucid. l. 6. ait Gelam urbem conditam in Sicilia ab Antiphemo Rhodiensi, & Eutimo Cretensi. ex his, opinor, cives Geloi se ortos esse gloriabantur, nec tam Siculi, quam Graeci haberi volebant. Itaque quum dicit Antigenes *affer mores matris Achaeae*, hoc eum dicere arbitror: affer mores dignos graeca muliere, dignos majoribus tuis.

(a) Quod de navibus dicitur, nihil est quominus ad vitam transferri possit, in qua amplitudini praestat felicitas.

ARCHIAE

De vita & morte . I. 13. I.

ET merito Thraces foecunda matris ab alvo
  Egressis vitae in lumina dant lacrimas.
Iidem illos perhibent felices, atra satelles
  Fati quos celeri funere Mors rapuit.
Est vivis alia ex aliis mala namque ferendum,
  Omnis at exstinctis parta medela mali est.

BASSI

Mediocris vita optima . I. 48. I.

NOlo mihi nimio turgescant carbasa vento:
  Omnis nolo meam deserat aura ratem. (*b*)
Inque mari medium quiddam placet, & placet omni
  In vita: medium tu quoque, Lampi, tene;
Otiaque, & diros quantum potes aufuge fluctus.
  Optima, quae leni vita meat Zephyro.

LAER-

(*a*) Hic non omnium Thracum, sed Trausorum duntaxat mos fuit; de quibus Herodotus in Terpsichore. *Trausi in caeteris quidem omnibus idem, quod Thraces* (reliqui): *verum circa natalitia suorum hoc factitant. Edito puero, propinqui eum circumsidentes comploratione prosequuntur, recensentes quascunque necesse est illi, quod vitam ingressus sit, perpeti humanas calamitates. Hominem fato functum per risum, atque laetitiam terrae mandant, commemorantes, quot malis liberatus in omni sit felicitate.*

(*b*) Horatius eadem ferme sententia Lycinium alloquitur l.2. oda.3. *Rectius vives Lycini, neque altum semper urgendo, neque dum procellas cautus horrescis, nimium premendo litus iniquum &. c.*

LAERTII.

Vita paucis contenta. 3. 33. 13.

Vivitur & parvo bene: pannus, pera, bacillum
Omnis erant vitae sarcina Diogeni.

LEONIDAE

De capro vitem rodente. 1. 6. 2.

Dente malo aggressus vitem caper improbus, omne
Jam teneri germen palmitis abstulerat.
Quum subito ex imo est vox reddita: frondis honorem
Dilacera & ramos, ut lubet, hirce, meos;
At radix intacta olim tamen efferet, arae
Admoto possit quod satis esse, meri. (a)

Mors exlex. 3. 10. 3.

Nico anus innuptae Melites dat serta sepulcro,
Quae, nisi mors leges nesciat (b), acciperet.

LUCIANI

De fruenda tuendaque re familiari. 1. 12. 6.

Disce frui partis rebus moriturus, & idem
Victurus rebus parcere disce tuis.
Ille mihi est sapiens, qui rem bene miscet utramque,
Jamque opibus novit parcere, jamque frui.

Grati-

(a) Ovid. fast. l. 1. *Quem* (caprum) *spectans aliquis dentes in vite prementem, talia non tacito dicta dolore dedit. Rode, caper, vitem, tamen hinc, quum stabis ad aram, in tua quod spargi cornua possit, erit.*

(b) Quod ipsum tamen optima lege a Deo est constitutum, ut tota hominis vita sit quaedam, perpetua, quemadmodum Plato appellat, mortis meditatio. semper enim paratos esse oportet ad id, quod semper accidere potest.

Gratificandum cito. 1. 30. 2.

GRatior est celerat quae Gratia: Gratia vix est,
Quae tardo incedit Gratia clauda pede.

De Amore. 1. 26. 11.

NOn Amor humanum laedit genus, at, malefacta
Quo sua quisque tegat, nomen Amoris habet.

Aliter.

Non Amor humanum laedit genus; ille pharetram,
Non gerit, accensas non quatit ille faces:
Sed male qui peccant vesana mente, paratum,
Quo sua probra tegant, nomen Amoris habent.

Malis frustra fit bene. 1. 30. 4.

VIr malus urna carens fundo: quodcunque benigne
Feceris, effusum protinus omne perit. (*a*)

Deo nihil occultum. 1. 38. 1.

IMpia facta latent homines fortasse: tuenti
Omnia sed penitus mens patet ipsa Deo.

Fundus nullius proprius. 1. 80. 2.

FUndus Achaemenidae fueram, nunc esse Menippi
Coepi: alii post hunc tradar, & inde alii.
Credidit ille, suum me credit & iste; sed hercle
Nullius est quod Fors mancipat una sibi.

Lente consultandum. 1. 88. 1.

COnsilium lauda quod lente incedit. adhaeret
Consilio celeri nam mala noxa comes.

Tem-

(*a*) Huic incommodo illud certissimum remedium paratum est, ut quae malis bene facimus, ea non ipsorum, sed Dei causa faciamus.

Tempus felici breve, misero longum. r. 23. 8.

TOta brevis vita est felici : nox misero una
It numero annorum longior innumero .

Rerum possessio brevis mortalibus. 1. 13. 5.

MOrtale est quod habes mortalis ; partaque linquit
Res dominum , aut certe linquitur a domino.

LUCILLII

In senes vitae cupidos. r. 16. 2.

QUi postquam senuit tamen optat vivere, quidnam
Imprecer huic ? multas vivat Olympiadas.

MELEAGRI

Vinum aqua temperandum. r. 59. 3.

SOrdentem cinere ex atro , nigraque favilla,
Natus ut est , Bacchum Najades abluerunt .
Ergo Naiadum gaudet comes ire ; deique
Indomito ardori sola medetur aqua .

MIMNERMI

De vita hominum (a)

NOn secus ac viridem profert ver frondis honorem,
Solis ut a primis incaluit radiis ;
Mortales primo vernantes flore juventae
Ludimus ; & pravum nondum etiam superi ,
Nec rectum docuere . adstant nigrantia Parcae
Numina , & haec senium triste gerit , gelidam
Haec mortem intentat miseris : fugit alma juventus,
Et Solis cursu praepete vincit equos .

F Quae

(a) Exstat in Gnomicis ed. apud haer. E. Vignon . 1600.

Quae poſtquam primis coepit decedere canis;
Vita ſubit triſti triſtior illa nece.
Curae animum carpunt acres; hic, paupere cenſu,
Atque famem atque ſuis frigora dura timet;
Hic dulces optat gnatos; at pallidus Orcus
Optantem ad nigros admonet ire lacus.
Hic lente morbo tabeſcit. Jupiter aequus
Nulli non hominum triſtia multa dedit.

De ſermone hominum. 1. 89. 1.

FAc quod opus (*a*) famae ſecurus: garrula turba,
Quidquid agas, dicent pars bene, parſque male.

PALLADAE

Libera paupertas. 1. 12. 4.

NOn fortuna ultra, non me ſpes ludet inanis;
Nil metuo, nactus litora tuta, doli.
Exiguo in cenſu vivo liberrimus, acer
Magnarum, unde inopes laedimur, oſor opum.

De vitae varietate. 1. 80. 16.

VIta hominum eſt ludus Fortunae; quae rotat orbem (*b*)
Inter opes medio pauperiemque loco;
Hunc & humo longe ſublatum ad ſidera tollit,
Hunc caelo ſedes devehit ad ſtygias.

In

(*a*) Graeca verba ſunt ejuſmodi, ut potius dicendum fuerit: *Tu tibi fac placeas*. Verum ego ſic ſtatuo, neminem ſibi placere poſſe praeter illos qui recte faciant: qui ab officio deſciſcant, eos neceſſario ipſos ſibi diſplicere.

(*b*) Senec. in Thyeſte. Actu III. *Nemo confidat nimium ſecundis, nemo deſperet meliora lapſis.. Nemo tam divos habuit faventes, craſtinum ut poſſit ſibi polliceri. Res Deus noſtras celeri citatas turbine verſat.*

In Herculis signum dejectum. 1. 38. 9.

ALcidem in trivio nuper vidi, Aule, jacentem,
Diffractis foede crure, manu, capite.
Miransque, indignansque: eheu, Jove nate, nec ulli
Victe unquam, ut putri nunc male stratus humo es!
Haec ego: noctu idem praesens mihi dicere visus:
Cedere temporibus (*a*) vel deus edidici.

Nimium sero vivere discimus. 1. 13. 11.

O homines, vanum genus & lacrimabile, discens
Vivere tum, vitae quum prope finis abest!

De aequanimitate. 1. 13. 9.

FAta (*b*) ferunt te, Clite; feras ni fata, dolebis
Mentem animi excrucians, Clite, ferere tamen.

Vita varia, sepulcrum idem omnibus. 1. 13. 7.

VIta mare est, nautae vitam qui ducimus; urgent
Quos mala navifragis flamina turbinibus,
Bruta gubernaclum torquet Fortuna (*c*), carinas

F 2 Et

(*a*) Cic. Marcello ep. 9. l. 4. *cedere tempori, id est necessitati parere, semper sapientis est habitum*.

(*b*) Fati nomine intellige tot vitae hujus aerumnas, quae ab homine sisti, & arceri non possunt; vel, ut quidam loquuntur apud Augustinum de Civ. Dei l. 5. c. 7., ipsam Dei voluntatem, has aerumnas hominibus immitentis. In quibus locum habent illa Senec. ep. 18. *Optimum est pati, quod emendare non possis: & Deum, quo auctore cuncta eveniunt, sine murmure comitari. Malus miles est, qui imperatorem suum gemens sequitur*.

(*c*) Immo vero sapiens, & omnia contuens providentia, a qua incertae atque instabiles hominum res certa & stabili ratione gubernantur.

Et regit incerta per vada caeca manu.
Adverso hic cursu pontum secat, ille secundo:
Idem sub terra portus utrumque manet.

Vitam ludo similem esse. 1. 13. 8.

VIta hominum est ludus: ludum ne lude severe.
Cur frustra curis mentem animi excrucies?

Aliter

Ludus est hominum, Sabine, vita.
Hunc ni deposita severitate
Ludas, expedies nihil, molesto
Ni frustra ut crucies dolore mentem.

In luctu non abstinendum cibo. 1. 63, 1.

HUc epulas, huc vina, puer: plorare suorum
Maeonides vacuo funera ventre vetat:
Et Nioben meminisse dapis, bissena sepulcro
Postquam gnatorum condidit ossa, refert. (a)

In ditescentem. 1. 66. 4.

DItescis. quid tum? congestasne undique in unum,
Stulte, tuo condes divitias tumulo?
Addis opes opibus frustra, miser. addier ulla
Nam vitae interea non potis hora tuae.

De taciturnitate. 1. 75. 1.

POsse loqui magnum est; sed majus posse tacere.
Testor divini dogmata Pythagorae. (b)

Elo-

(a) Iliad. lib. 24. v. 602.

(b) Magna res est eloquentia, major taciturnitas. Itaque Plutarchus in libello de Garrulitate; *magistros*, inquit, *lo-quen-*

Eloquio clarus, doctor fuit ille silenti,
Primus ut hac animos sisteret arte leves.

De taciturnitate. 1. 75. 2.

STultus nil distat sapienti quum tacet, atque,
Ulceris in morem, dicta pigenda tegit.

De mediocri fortuna. 1. 83. 1.

INvidia est melior quam fletus, Pindarus inquit. (a)
Conspicui vivunt quos petit invidia:
At contra miseros flemus. tamen ipse videri
Nec fletu dignus malo, nec invidia.
Extremis medium praestat. sors summa, periclum;
Contemtum ac turpem sors habet ima notam.

PAULLI SILENTIARII

De Damone & Hiera. 7. 39.

AUreolum vellens flavo de vertice crinem
Damonis captas vinxit Hiera manus.

quendi habemus homines, tacendi deos, adhibito ad sacra, & ad arcanos ritus silentio. Idem Plutarchus affert ex Euripide verba, quibus Ino gloriatur, *scire se tacereque in loco, &, quum tutum est, loqui*: atque addit: *qui enim generose, ac regie instituuntur, discunt prius tacere, deinde loqui*. Jure igitur poeta laudat Pythagoram, qui quum esset non solum sapiens, verum etiam eloquens, tamen ut animos hominum componeret, non eloquentiae, sed taciturnitatis ludum aperuit. De Pythagorae discipulis haec scribit Diogenes Laertius: *quinquennium totum silebant, solum quae dicerentur, audientes, ac donec probarentur, nunquam Pythagoram videntes: hinc jam ad ejus domum, adspectumque admittebantur*.

(a) In Pythionicis hymno. 1. 5.

Ille jocum risit primo, tam tenuia frangi
  Vincula dum nullo posse labore putat.
Inde ubi conatus multa est, nec frangere quivit;
  Vinctus ut aeratis, ingemuit, manicis.
Nunc servit, trahiturque hac illac, atque superbam
  Aureolo sequitur crine ligatus heram. (a)

Nihil in vita firmum praeter virtutem. 1. 5. 8.

NEc tibi fortunae mentem levis efferat aura,
  Corda nec ingrato pondere cura premat.
Mobilis instabili vita haec jactatur in unda,
  Atque huc atque illuc rapta salo abripitur.
Una manet virtus nullis concussa procellis. (b)
  Huic fide, hac pontum vectus, amice, seca.

PHILONIS

De canitie. 1. 16. 7.

QUi sapit, huic decori cana est coma: sed male si quis
  Desipit incano turpior est capite.
Canities tacitum commendat; stulta loquenti
  Canities nihil est, ni pilus ac senium.

PLATONIS, vel MUSICII

Musae Amori non obnoxiae. 1. 7. 1.

CYpris ait Musis: Veneri servite, puellae;
  Ni facitis, telo vos petet acer Amor.

Cui

(a) Ex parvis caussis, magni saepe amores existunt. qui amat libertatem, atque odit miserrimam, turpissimamque servitutem, nullum tam subtile, ac tam fragile vinculum esse putet, ut eo se alligari patiatur.

(b) Cic. pro Sex. 60. *Virtus in tempestate quieta est, & lucet in tenebris, & pulsa loco, manet tamen.*

Cui Musae : ista tuo dic Marti , garrula ; celsas
Ad Pindi rupes non volat ille puer .

POSIDIPPI, vel CRATETIS

De vitae incommodis . 1.13.3.

QUod mihi jam vitae placeat genus ? & fora fervent
Litibus , & curis moeret onusta domus .
Rura labor , terror maria insidet . Urbe paterna
Si procul externos mens sit adire lares ,
Ditem anget graviter servanda pecunia , egentem
Nuda & inops anget pauperies gravius .
Duxeris uxorem ; curarum millia duces
Multa domum : nolis ducere ; solus eris .
Sit proles ; curis patrem enecet : orbus at idem ,
Mancus eris , ceu sit pars tibi demta tui .
Mente caret juvenis : postquam sapientia venit
Sera , sibi queritur genua labare senex .
Et vitam optamus? multo est sors optima nunquam
Vel nasci , primo vel periisse die .

De vitae commodis METRODORI . 1. 13. 4.

QUod mihi non vitae placeat genus? & fora laudem
Et requiem fesso praebet amica domus .
Rura petis ; animos oblectant rura : per altum
Is mare; longinquo a litore lucra refers .
Cum peregre es ; dives , poteris clarescere ; pauper ,
Pauperiem solus noveris ipse tuam .
Duxeris uxorem , gnatis augebere ; caelebs
Si fueris , nullo colla premere jugo .
Dulce patri gnati circum oscula , sed tamen orbi

Patris sollicito corda timore vacant.
Et senium & viridem possum laudare juventam,
Nam juvenis praestat robore, mente senex.
Et vitam culpas? vitae genus elige quodvis;
Quippe vides multis omnia plena bonis.

RUFINI

Ad Rhodocleam. 7. 126.

HAnc, Rhodoclea, tibi vario de flore corollam
Mitto, mea in pratis quae modo plexa manu est.
Heic rosa, narcissusque, & rore madens anemone,
Liliaque alba nitent, ceruleae & violae.
His ornaque caput; submisso & dicito fastu:
Ut flos, deficiet sic mea forma brevi.

STATILII FLACCI

In simulacrum Cupidinis dormientis. 4. 12. 60.

DOrmis, qui vigiles gaudes immittere curas.
Dormis, aequoreae saeve puer Veneris.
Nec manibus quassasve facem diro igne coruscam,
Aut cornu e valido tela sonora jacis.
Confidant alii. me vel tua somnia terrent,
Et metuo ne quid triste mihi videas. (a)

* *
*

AN.

(a) Docet, Amorem, auctorem illum, ut Tullius vocat, flagitii, ac levitatis, etiam quum maxime pacatus, atque innoxius videtur, tamen a sapiente metui oportere.

ANTHOLOGICORUM
CAPUT QUARTUM.
EPIGRAMMATA VOTIVA.

INCERTORUM.

Alcon Apollini barbam. 6. 22. 4.

HUnc flavae tondens florem lanuginis Alcon,
Signa viri, ponit, pulcer Apollo, tibi: (a)
Teque rogat, facias, olim ut tibi, ſigna ſenectae,
Albam etiam poſſit ponere canitiem.

Athenienſes Jovi Olympio templum. 4. 20. 2.

THeſidae magno templum Jovi: Olympus, Olympo (b)
Digreſſum, in terris alter ut excipiat.

AEGI-

(a) Morem hunc conſecrandi Apollini barbam primo reſectam indicat Statius Theb. 8. 491. *flavum Hypanin, flavumque Polyten. Ille genas Phoebo, crinem hic paſcebat Iaccho*. Item Julius Pollux: *quum ephebi barbam, & comam tonderent, cujus primitias Apollini, & fluminibus conſecrabant*.

(b) De hoc templo dixi pag. 3. animad. c.

AEGIDIS

Apollini Medon instrumentum aucupii. 6. 15. 27.

FUrcillasque, pedumque tibi, viscoque madentes
Hosce auceps Medon, Phoebe, dedit calamos,
Parvi operis munus parvum; majora daturus,
Abs te, Phoebe, aliquid majus ubi accipiet,

ALCAEI

Dorotheus Baccho tibias & citharam. 1. 11. 4.

QUi, bonus argutam calamis conjungere vocem,
Dorotheus tristes Dardanidas (a) cecinit;
Fulmineum & Semeles partum (b); Trojaeque laborem,
Ardua quum victor Pergama stravit equus: (c)
Cantoresque inter celebrantes orgia solus
Ungue malo volucris fugit ab Invidiae,
Thebani proles Sosiclis, celsa Lyaei
Ad templa heic calamos & citharam posuit.

ANTIPATRI

Philippus Herculi exsuvias tauri. 6. 15. 23.

MUgitu Orbeli (d) saltus qui terruit alto,
Qui ferus Emathiae vasta dabat nemora,
Dardaniae (e) cladem gentis, rex ipse Philippus (f)

Ful-

(a) Troadas Euripidis (b) Fortasse Bacchas ejusdem Euripidis. (c) Tragoediam quae fortasse inscribebatur equus Trojanus, ut illa cujus fit mentio a Tullio in l. 7. fam. 16.

(d) Orbelus est mons Macedoniae cujus mentionem facit Plin. l. 1. c. 4.

(e) Quinon modo Emathiam sive Macedoniam vastabat, sed etiam Haemum transgressus Dardanos magnis cladibus afficiebat.

Fulmineo taurum ſtravit humi jaculo :
Haec tibi &, Alcide, praeduro non ſine tergo,
Indomiti capitis cornua celſa dedit.
Quippe tua exortum clara de ſtirpe decebat
Caede boum, (*a*) genitor, eſſe tibi ſimilem.

ANTIPATRI SIDONII

Pherenicus Palladi tubam. 6. 25. 3.

Hanc belloque bonam toties ſacriſque miniſtram,
Magnum barbarico quae ſonat ore tuba
Aerea, Palladiam ponit Pherenicus ad aram;
Et bellum ſenior definit atque ſacra.

ANTIPHILI

Ad haſtam dicatam Dianae ab Alexandro. 6. 25. 9.

Cuſpis Alexandri, regem ſacraſſe Dianae
Quam docet Argivis littera ſcripta notis,
Invictae fulmen dextrae; cui maxima tellus,
Cui ceſſit, late quam patet, Oceanus;
Salve o, qua viſa, nullo non tempore magnae
Horreſcent dextrae pectora ab admonitu.

BAC-

(*c*) Amyntae filius, Alexandri M. pater, quem ex Herculis gente ortum eſſe ab omnibus pro certo haberi ait Plutarchus in vita Alexandri.

(*a*) Anthol. 1. 8. 6. eſt carmen incerto auctore, in quo labores Herculis enumerantur, ejuſque octavus labor fuiſſe dicitur taurus ex Creta exactus. Item in ſeptimo epigrammate ejuſdem capitis dicitur Hercules perdidiſſe leonem, hydram, taurum: quem ipſum taurum ſignificare putantur illa verba Virg. Ae. 8. *Tu Creſſia mactas prodigia.* Niſi forte mavis haec Antipatri verba referre ad bovem Thiodamantis, & alios, quos Hercules a ſe mactatos voravit.

BACCHYLIDIS

Eudemus Zephyro facellum . 6. 7. 6.

EUdemus viridi parvum hoc in valle facellum , (a)
Ventus quo nullus pinguior (b) est , Zephyro .
Quod citus auxilio venit, jactataque farra
Secrevit vanis commodus a paleis .

ERATOSTHENIS

Xenophon Baccho cadum . 6. 18. 1.

HUncce cadum Xenophon Baccho vinosus inanem ;
Solus (vina hausit nam sibi) qui supereft .

EUTOLMII ILLUSTRII

Rufus Minervae arma omnia . 6. 25.8.

ENsis , scutum , ocreae , thorax , galea , hasta dicantur
Armisonae a Rufo Palladi Membiada . (c)

GEMINI

Tropaeum (d) Philippi de Atheniensibus . 4. 4. 12.

HOspes , Cecropidum genti gravis , atque Gradivo
Sto sacer , Emathiae gloria magna , lapis ,

De-

(a) Ventis divinos honores tributos esse constat ex Herodoto , Xenophonte , Tullio , Virgilio , Pausania .

(b) Zephyrus pinguis dicitur , quod eo flante fruges pinguescunt , & augentur .

(c) Fortasse Memmiada : ut hic Rufus fuerit ex gente Memmia , puta Q. aut P. Memmius Rufus . quod confidentius ita esse dicerem , si quam in gente Memmia Ruforum familiam invenirem .

(d) Hanc inscriptionem confictam esse magno indicio est ipsum poetae nomen prorsus Romanum . Adde Pausaniam haec scribentem in Boeoticis: *Amyntae quidem filius Philippus ,*

Dedecorans Marathona, & litoreae Salaminae
Gesta Philippea grandia versa manu. (*a*)
I nunc, & patrias jura, o Demosthenes, umbras (*b*)
Patribus, & toti sto gravis heic generi.

GETAE

Alcon venator arcum & pharetram, 6. 11. 3.

UT pater immanem spiris ingentibus anguem
Vidit gnati Alcon artubus implicitum;
Nulla mora, intenditque arcum, telumque volucre
Ora manu certa fixit in ipsa ferae.
Nec puerum ferro laesit, lethalis arundo

Sit

pus, neque ad Chaeroneam, neque uspiam, vel de barbaris, vel de Graecis a se victis ullum statuit tropaeum: neque fuit omnino patrius Macedonibus mos, victorias suas tropaeis ullis testatas relinquere.

(*a*) Nihil est celebratius apud Atticos scriptores duabus victoriis Atheniensium, altera Marathonia, qua Darii, altera Salaminia, qua Xerxis opes attritae sunt, ac toti Graeciae, summum in discrimen adductae, salus ac libertas constituta. haec tam praeclara facinora, partaeque inde gloriae altitudinem eversam, atque abjectam esse ait a Philippo, eo praelio, quo Atheniensium copias ad Chaeroneam Boeotiae oppidum profligavit.

(*b*) Demosthenes in orat. de corona. *fieri non potest, Athenienses, ut erraveritis defensione libertatis, & salutis omnium, cum periculo suscepta: non, testor majores nostros, qui in Marathone ante alios dimicarunt, & qui ad Plateas in acie steterunt, & qui ad Salaminam navale praelium commiserunt, & qui ad Artemisium, & multos alios, qui in publicis monumentis sepulti jacent, fortes viros.* Haec Demosthenes in oratione, quae habita est regnante Alexandro: ut in tropaeo Chaeronensi, si quidem a Philippo statutum fuisset, eorum mentio fieri non potuerit.

Sit licet extremam ſtringere viſa cutem.
Nunc arcum & pharetram ſuſpendit ab ilice, ut artis
Fortunaeque una ſint monumenta ſuae

HERMOCREONTIS

Ad Nymphas. 1. 3. 4.

NYmphae, Naiades nymphae, queis, pulcra fluentem
Nactus aquam, laetus dona dat Hermocreon,
Salvete; undoſamque domum celebrare frequentes,
Et facite hinc purus profluat uſque liquor.

Mercurius ad viatorem. 1. 20. 12.

PRaeteriens platani confide hac, hoſpes, in umbra,
Cui Zephyrus pulcris murmurat in foliis:
Dives ubi Majae prolem, felicia rura
Ut vigil haec ſervem, Nicagoras poſuit.

LEONIDAE

Pyrrhus Palladi ſcuta Gallorum. 6. 25. 13.

SCuta Moloſſeus rex haec tibi, Pallas Ithoni,
Pyrrhus magnanimis dedicat a Galatis,
Fuſa acie Antigoni (*a*). Nec mirum. bellipotentes
Et fuerunt, & ſunt nunc etiam Aeacidae. (*b*)

Pyr-

(*a*) Pyrrhus rex Epiri, cujus pars eſt Moloſſia, *ab Italica clade*, inquit Pauſan. in Atticis, *quum paullum conquieviſſet, milite confirmato, Antigono ſtatim bellum indixit*, ... *& copias, cum Antigoni proprias, tum Gallorum mercenarias, primo impetu fudit, fugavitque* ... *Praelii magnitudinem, & Pyrrhi victoriam declarant Gallorum ſcuta in Ithoniae Palladis templo, quod inter Pheras, & Lariſſam eſt, dicata cum epigrammate*.

(*b*) Pyrrhus enim ab Achille, genus ducebat ejuſque laudum ſe emulatorem profitebatur.

Pyrrhus Jovi scuta Macedonum (a)

DItem Asiae terram quae vastavere ; tulerunt
Quae tibi triste olim , Graecia , servitium ,
Nunc Jovis in templo pendent erepta superbae
Aeacida a Pyrrho scuta Macedoniae .

Ad Deos agrestes 1. 3. 5.

O caulae , o rupes Nympharum , o dulcis aquae fons ,
Roscidaque ad dulcem consita pinus aquam ;
Tuque , Herme quadrate , ovium custodia ; tuque
Ductor barbigeri , Pan Tegeaee , gregis ;
Haec liba , hunc vini cyathum facilesque bonique
Accipite , Aeacidae dona Neoptolemi . (b)

Philocles Mercurio ludicra . 6. 23. 1.

LAudatamque pilam , flavo & crepitacula buxo ,
Quosque sua talos triverat usque manu ;
Et quem versabat rhombum , sua ludicra ; postquam
Desiit esse puer , Mercurio Philocles .

Mori-

(a) Parta ea quam dixi victoria , Pausonias ait scuta Macedonum suspensa fuisse in templo Jovis Dodonaei & inscriptum hoc epigramma ; de cujus auctore ille quidem nihil dicit ; mihi verisimile videtur , etiam hoc scriptum esse a Leonida , cui video attributum in Anthologia epigramma , quod proxime antecedit .

(b) Non Neoptolemi Achillis filii , ut putat Brodaeus , cujus Neoptolemi tempora longissime distant a Leonidae temporibus , sed ejus Neoptolemi , quem Pyrrhus Epirota aliquandiu socium regni habuit . Vide Plutarchum in vita Pyrrhi .

Morichus Mercurium stabuli custodem . 4. 12. 38.

HUnc Morichus pastor caulas prope dedicat Hermam,
Custos caprigenum servet ut ille pecus.
O nemore in viridi pastae, mea cura, capellae,
Jam licet audaces non timuisse lupos.

De musto Baccho & Satyris oblato . 6. 7. 3.

HEronax munus Satyris Bacchoque bibaci
Prima tulit ternis pinguia musta cadis.
Nos ubi libatum Satyris Bacchoque bibaci,
Laeti vinosis plus bibimus Satyris.

LUCILLII

Naufragi votum . 6. 21. 1.

O Glauce, o Nereu pater, Inoque, & Melicerta,
Et Neptune (*a*), Sami & numina Threiciae; (*b*)
Naufragus hanc vobis (aliud nil restat) ab udo
Sectam do munus caesariem capite.

Nau-

(*a*) In Graeco est βυθίῳ Κρονίδῃ, profundo Saturni filio:

(*b*) Dii Samothraces, qui etiam Cabiri, Dioscuri, Anactes, Dii magni appellabantur. Eorum historiam (si quidem res tot fabulis implicata historia vocari potest) tradit Herodotus in Euterpe, Strabo l. 10., Pausanias in Boeoticis. Qui Samothracum sacris essent initiati, e maris tempestatibus incolumes evadere ait Schol. Apollon. l. 1. Argonaut. Iisdem servatos e mari vota appendere solitos, indicio sunt illa Tullii de Nat. Deor. 3. 37. narrantis, quum Diagoras in Samothraciam venisset, ei quendam amicum dixisse: *Tu qui Deos putas humana negligere, nonne animadvertis ex tot tabulis pictis, quam multi votis, vim tempestatis effugerint, in portumque salvi pervenerint?*

Diis agrestibus venator canes . 2. 28. 1.

O Pan speluncis gaudens , & Oreades altae ,
Et Satyri , & truncis abditae Hamadryades ;
Marcus , nil praedae canibus quod ceperat , ipsos
Suspendit vobis , corde furente , canes .

Votum pugilis (*a*) 2. 1. 10.

NUnc pugil haec capitis tibi , Olympie Jupiter, Aulus
Ossa minuta , manu cuncta legens , posuit .
Vivus at e Nemea per te si evaserit olim ,
Et talos ponet , qui sibi adhuc superant .

MACEDONII

Daphnis Pani clavam , 6. 24. 4.

HAnc Daphnis Pani clavam , cogente senecta ,
Dedicat ; infirmam nam gravat illa manum ,
At bonus argutas retinet sibi cantor avenas ;
Nam vox infirmo in corpore firma sonat .
Heu ! senio fractas mihi vires , in nemora alta
Ne qua ferat saevis nuncia fama lupis !

MNASALCI

Ad fistulam Veneri dicatam , 1. 3. 3.

FIstula , qui Veneris delubrum ingressa ? bubulci
Huc te sejunctam quis tulit a labiis ?
Non heic sunt colles vallesque ; urbanus Amorum
At chorus est . Silvas rustica musa colit .

(*a*) Poeta hujus pugilis ignaviam irridens, eum inducit ossa capitis diffracta Jovi Olympio dedicantem, ac pollicentem, si vivus e Nemeaco certamine evaserit , etiam talos dedicaturum . Quibus verbis significat futurum, ut cui caput ad Olympiam diffractum sit, ei ad Nemeam tali diffringantur .

MNESARCHI

Apollini Promachus arcum & pharetram. 6. 25. 2.

HUnc arcum & pharetram victor suspendit inanem,
Phoebe pater, Promachus, munera grata, tibi;
At medias inter volitantia tela phalanges,
Hostes in medio pectore fixa gerunt.

PAULLI SILENTIARII

Nicagoras Jovi clypei reliquias. 6. 25. 6.

HOcce Jovi clypei fragmen, gestamina laevae
Aerea, bellator Nicagoras posuit.
Quidquid abest, nimbus telorum, & saxea grando,
Discussum, atque enses vulnifici abstulerunt.
Qualiscunque tamen servavit meque, mihique est
Semper servatus millibus in mediis
Umbo. quem quisquis cernet sancita videbit
Spartae scita, hosti quae dare terga vetat.

PHILIPPI

Agricola Cereri manipulos. 6. 7. 1.

HOs tibi, flava Ceres, parvo de rure maniplos,
Donum Sosicles attulit agricola.
Tu, dea, fac rursus, pleno lassatus in arvo,
Huc hebeti rediens munera falce ferat.

Calli-

(a) Huc facit oratio, qua Demaratus Spartanus apud Xersem usus esse dicitur ab Herodoto in Polymnia, *Lacedaemonii faciunt quaecumque lex cogit; cogit autem idem semper, semper vetans eos ex acie fugere quantamvis hominum multitudinem, ac jubens ut ordinem non deserentes, aut vincant aut occumbant.*

Callimenes Musis instrumentum scriptorium. 6. 26. 1.

ET teres hoc plumbum scripto aptum ponere fines,
Cultellum & tenues quo secuit calamos,
Et summam hanc normam, curvoque in litore lectum
Hoc scabri fragmen pumicis aridulum, (a)
Callimenes posuit Musis; offundere coepit
Quum nubem infirmis cana senecta oculis.

PLATONIS

Lyda senescens Veneri speculum. 6. 8. 1.

HOc Veneri speculum suspendit Lyda: nequiret
Jam se quod juvenem cernere; nollet, anum.

Aliter

Lyda hoc do Veneri speculum; quod me ipsa videre
Qualis sum, nolo; qualis eram, nequeo.

SABINI

Diis agrestibus. 6. 7. 11.

PAni haedum, atque rosas nymphis, thyrsumque Lyaeo
Heic nemore in viridi dat, tria dona, Biton.
Mente boni haec hilari accipite; & date largiter illi;
Pan, pecudes; nymphae, flumina; Bacche, merum.

SIMONIDIS

Bellator Jovi hastam. 6. 25. 4.

SAcra, Panomphaei (b) munus Jovis, hasta, columnae
Huic adfixa mane tempus in omne, tuus

(a) Plumbi, & pumicis etiam Catullus mentionem fecit in instrumento scriptorio, carm. 19. *membrana directa plumbo, & pumice omnia aequata.*

(b) Jovis Panomphaei fit mentio ab Homero Il. 8. 250. & ab

Jam senuit mucro, tuque es detrita, tumultu
 Dum tuus in crebro te, bona, quassat herus.

THEOCRITI

Pastor Musis & Apollini.

HOc ego serpyllum, matutinoque madentes
 Rore rosas Musis servo Heliconiasin.
At laurum hanc nigram sacro tibi, Pythie Paean; (a)
 Lauro cui rupes Delphica luxuriat.
Praeterea sacer esto, avide extremum terebinthi
 Villosus ramum qui vorat, ille caper.

Daphnis Pani.

CAndidus agresti pulcre qui lusit avena,
 Haec tibi, Pan, Daphnis dôna dat; hinnulei
Pellem. hastile, pedum, calamos, peramque, ferebat
 Olim qua parvus dulcia poma puer.

AN-

& ab Ovid. Met. l. 9. *dextera Sigei, Rhoetei laeva profundi ara Panomphaeo vetus est sacrata Tonanti.*

(a) Nomen Apollinis usitatum apud Graecos, nec inusitatum apud Latinos, praesertim in victoria, cujus insigne nemo nescit fuisse laurum.

ANTHOLOGICORUM
CAPUT QUINTUM.
EPIGRAMMATA SEPULCRALIA.

INCERTORUM.

Tumulus Orphei (a) 3. 25. 9.

ORphea Threicii nemoroso in vertice Olympi,
Prolem Calliopes, contegit hic tumulus.
Orphea qui thyasos invenit primus Iaccho
Ducere, & heroo nectere verba pede.

(a) Pausanias in Boeoticis. *Graeci & alia multa, quae nunquam evenerunt, pro veris habent, & illud inter caetera; Orpheum Calliopes filium fuisse (non tamen ejus, quae Pieri filia fuerit) & allicere solitum cantu feras... At enim mea opinione Orpheus carminis concinnitate omnes, qui ante illum fuerunt, longo superavit intervallo: magnam autem ex eo auctoritatem consequutus est, quod & deorum initia, & nefariorum facinorum expiationes creditus est adinvenisse; morborum etiam remedia, & iratorum numinum placationes.* Ibidem de Orphei sepulcro haec habet. *A Dio per montanam viam stadia XX progressis columna est ad dexteram; superimposita columnae est lapidea urna: in ea Orphei ossa condita regionis ejus incolae dicunt... Ab hoc longe diversum ser-*

Orphea cui durae quercus, cui saxa, ferarum
Cui brutum toties paruit omne genus.
Orphea Plutonis mentem, atque immania solus
Qui potuit dulci flectere corda lyra,

Tumulus militum Tegeatum. 3. 5. 47.

HOrum ob virtutem non ivit ad aethera fumus
Incensis latae moenibus a Tegeae; (*a*)
Servitii expertem patriam qui linquere gnatis,
Ipsi acie in prima sed voluere mori.

Tumulus militum Eretriensium 2. 5. 29.

GRaja manus juvenum, quos misit Eretria, Susis
Accubat. heu dulci quam procul a patria!

Tumu-

---

sermonem Larissae audivi. Urbem enim in Olympo celebrem Libethrum nomine fuisse, qua mons in Macedoniam se immittit; ab ea urbe non longe Orphei sepulcrum abesse.

(*a*) Tegea fuit urbs Arcadiae, quam, ut scribit Herodotus in lib. I. & Pausanias in Arcadicis, saepe Lacedaemonii bello appetiverunt, saepe ab ea, magnis cladibus acceptis, repulsi sunt. Postremo, conversa fortuna, Tegeatae succubuere.

(*b*) Eretria erat urbs Euboeae; Susa sita erant, ut Herodotus docet, ultra Armeniam, & Matienos, & Cissiam ad flumen Coaspem; in qua urbe rex Persarum domicilium & thesauros habebat. Eo expeditionem susceperunt Eretrienses una cum Atheniensibus, & Ionas in Sardibus expugnandis juverunt, sed brevi a Persis praelio victi, ac caesi sunt. Id praelium factum esse ad Ephesum scribit Herodotus in Terpsichore: hic poeta ita loquitur, ut Eretrienses videantur multo longius processisse, ac Dario in ipsa propemodum regia terrorem intulisse.

Tumulus Archilochi. 3. 25. 20.

ARchilochi (*a*) hoc bustum propter mare; primus
Carmen qui sanie tingere viperea (acerbum
Instituit, innocuum foedans Helicona cruore.
Scit, qui gnatarum tres gemit ob laqueos
Multa, Lycambes. at tacitus tu perge, viator;
Vespas (*b*) ne irrites quae tumulo involitant

Aeschyli tumulus 3. 25. 29.

AEschylon (*c*) hoc marmor, quod contegit ossa, jacere
Cecropia extorrem (*d*) dicit ab urbe procul

G 4 Alba

(*a*) Archilochus Parius iambicos versus invenit, iisque Lycambem, quod filiam, quam ei desponderat, alteri in matrimonium collocasset, tam acriter insectatus est, ut miserum hominem simul cum filia, vel, ut aliis placet, simul cum duabus, vel tribus filiis ad suspendium adegerit. Hujus se imitatorem profitetur Horatius l. 1. ep. 19. *Parios ego primus Iambos ostendi Latio, numeros, animosque secutus Archilochi, non res, & agentia verba Lycamben. nam is*, ut ab illo exprimitur, *nec generum quaerit, quem versibus oblinat atris, nec sponsae laqueum famoso carmine nectit*.

(*b*) Respexit ad proverbium, quo vetamur crabones irritare, id est, acerbis, & iracundis hominibus molesti esse.

(*c*) Hunc, ut ait Philostratus l. 6. de vir. Apollon. *Athenienses tragoediae parentem habuerunt*. quam quidem nactus adhuc obscuram, sic illustravit, ut non immerito Quintil. l. 10. Instit. c. 1. illa scripserit: *Tragoedias primus in lucem Aeschilus protulit, sublimis, & gravis, & grandiloquus*.

d De causa hujus exsilii non convenit inter scriptores. alii tradunt Aeschylum Athenas reliquisse, atque in Siciliam ad

Alba Gelae Siculi prope flumina. Veſtra quid urget
Uſque bonos cives (*a*), Cecropidae, invidia? (*b*)

Tumulus Telephanis tibicinis. 3. 8. 1.

QUam citharae blandum decorarunt Orphea, melle
Neſtora quam dulci dulcius eloquium,
Divinum ſapiens decorat quam carmen Homerum;
Marmore tam clauſum hoc tibia Telephanem. (*c*)

Tu-

---

ad Hieronem ſe contuliſſe, quod ferre non potuerit ſe posthabitum, vel Sophocli in tragoedia, vel Simonidi in elegiacis: alii eum ajunt offendiſſe apud Athenienſes, quod Cereris myſteria vulgare, nec de diis eadem, quæ caeteri, ſentire videretur: alii poſtremo, quod quum exhiberet Eumenidas, ita populus perculſus terrore eſt, ut infantes pueri deliquium, gravidae mulieres abortum paterentur.

(*c*) Fuit Aeſchylus non modo poeta, ſed etiam civis egregius, ac pugnavit pro patriae ſalute tribus praeliis, Marathonio, navali ad Salaminam, & Plataeenſi. Vide Anonymum in ejus vita.

(*b*) Huc faciunt illa Phocionis verba apud Nepotem in ejus vita. *Hic* (vir integerrimus, ex quo & cognomine bonus eſt appellatus) *quum ad mortem duceretur, obvius ei fuit Emphyletus, quo familiariter fuerat uſus. Is quum lacrimans dixiſſet, o quam indigna pateris, Phocio; huic ille, at non inopinata, inquit. hunc enim exitum plerique boni viri habuerunt Athenienſes.*

(*c*) De hoc, opinor, ſunt illa Plutarchi in Opuſc. de Muſica. *Telephanes Megarenſis, qui ita infenſus fuit fiſtulis, ut nunquam ſit paſſus, tibiarum opifices eas imponere tibiis; quin & Pythico certamine hac maxime de cauſa abſtinuerit*. De eodem fortaſſe Demoſthenis ſcholiaſtes: *atque illi obtigit pulcerrimus tibicinum Telephanes*.

Tumulus Philippi Macedonis 3. 5. 39.

A Emathiam incendi primus (*a*) qui ab bella, Philippus
Aegaea (*b*) jaceo contumulatus humo.
Gessi quae nemo regum (*c*): si quis tamen audax
Jactat plura, mei est sanguinis hoc etiam. (*d*)

Tumulus Theodectis. (e)

TErra Phaseliten gremio fovet haec Theodecten,
Magnum sanctarum munere Pieridum. (*f*)

Tu-

(*a*) Gloriatur se primum Macedonas ad militarem gloriam evexisse, quorum antea res adeo afflictae, atque animi abjecti erant, ut pecunia & obsidibus dandis bellum a finitimis gentibus redimere cogerentur.

(*b*) Macedonum reges Aegis tumulari solebant, cujus rei originem tradit Justinus lib. 7. *Senex* (Perdicca) *Argaeo filio monstravit locum, quo condi vellet, ibique non sua tantum, sed & succedentium sibi in regnum ossa poni jussit, praefatus, quoad ibi conditae posterorum reliquiae forent, regnum in familia mansurum.*

(*c*) Demosthenes Olynt. II. loquens de Philippo. *Hanc opinionem, ut ea perfecisse dicatur, quae nullus alius Macedonum rex, vitae securitati anteponit.*

(*d*) Huic suae laudi ait non officere, quae gesta sunt ab Alexandro: ea enim, si forte plura, & majora sunt, aliena certe non esse, sed sua ipsius, a quo genitus est Alexander.

(*e*) Graecum epigramma in Anthologia non reperio; nec tanti est, ut diutius quaerendum putem.

(*f*) Theodectes, natus Phaselide, quod est oppidum Pamphiliae, vixit Athenis, & audivit Platonem; claruit inter oratores: idem edidit fabulas L, ac praeterea poema didascalicum de arte oratoria: ut non immerito Pieridum munere magnus fuisse dicatur. Haec fere Suidas. Pausanias in Atticis, Theodectis sepulcrum fuisse tradit trans Cephissum, non longe ab ara Jovis Melichii.

Tumulus Nostus . 3. 12 27.

ATtulit hoc virtus tibi Nosto, morte peremtae
Ut praeter tumulum vir daret & lacrimas.

Tumulus Sabini . 3. 1. 19.

SIt lapis hic nostrae, caput o mihi dulce, Sabine,
Exiguus magnae testis amicitiae.
Te mihi nulla dies, tibi me nec frigida Lethe,
Spero equidem, immemori diluet ex animo. (*a*)

Tumulus Praxitelis . 3. 20. 7.

HAec hilares ad busta date o bona verba, salutem
Certatim & multam dicite Praxiteli.
Quippe fuit vatesque bonus, convivaque comis.
Salve o, salve iterum, o Andrie Praxiteles.

Tumulus Eucratidae rustici . 3. 6. 32.

TErra sinu Eucratidan mollis precor excipe amico;
Haud oblita senis quae tibi contulerit
Multa labos. ut te felicis termite olivae,
Ut stirpe ornarit laetifica Bromii,
Frugibus ut densis; hortum, & pomaria, ducta
Ut tibi per sulcos saepe rigarit aqua.
Pro quibus incano capiti levis esse memento,
Et florum e viridi germina funde solo.

Tu-

(*a*) Hanc Lethaeo flumini vim inesse putabant, ut omnem omnium rerum memoriam prorsus aboleret. Virgil. Ae. 6. *Lethaei ad fluminis undam securos latices, & longa oblivia potant*. Qui quidem latices, ait hic noster, quantumcunque ad inducendam oblivionem posse dicantur, tibi memoriam mei eripere, meamque imaginem tuo animo penitus impressam, diluere ac delere non poterunt.

Tumulus Theodori. 1. 37. 4

HEic jaceo Theodorus, & est qui gaudeat (*a*): alter
De quo gaudebit: mors sua quemque manet.

Aliter.

Mortuus heic Theodorus ago: ridete, daturi
Postmodo risum aliis. stat sua cuique dies.

Tumulus naufragi. 3. 22. 55.

CUjus sim tumulus ne quaere, o nauta (*b*): sed opta
Sit tibi navifragi mitior unda maris.

Tumulus in quem nemo adhuc illatus. 3. 6. 4.

ME sibi (*c*), & uxori Androtion, gnatisque sepulcrum
Exstruxit; sed adhuc nulli ego sum tumulus.
O utinam longo maneam sic tempore; quod si
Non pote, qui prior est hunc prius accipiam! (*d*)

Tu-

(*a*) Theodorum hunc apparet multis dum viveret invisum fuisse, ac plures inimicos, qui gauderent; quam amicos, qui dolerent de illius morte, reliquisse. nisi forte is fuit homo locuples & pecuniosus: ut gaudium non ad inimicos, sed ad heredes pertineat.

(*b*) Ne videlicet aut navigandi consilium prorsus abjiciat, aut certe fiat minus alacer ad navigandum, ejus qui naufragium fecerit exemplo perterrefactus.

(*c*) Passim in veterum sepulcris occurrunt illae formulae *vivus fecit*, vel *vivus sibi posuit*, vel *se vivo fecit*. Plin. l. 6. ep. 10. *Tam rara in amicitia fides, tam parata oblivio mortuorum, ut ipsi nobis debeamus etiam conditoria exstruere*.

(*d*) Optat ut omnes, qui eo sunt inferendi, vivant quam diutissime, id si fieri non potest, quod nulla hominis vita diuturna est, optat ut saltem inferantur eodem ordine, quo nati sunt; uxor viro, filii parentibus superstites sint.

Tumulus servi . 3. 13. 6.

SErvus eram vivus, nunc fato functus, ab ullo
Re nulla regum vincor Achaemenidum. (*a*)

Obrutus a latrone . 3. 6. 6.

ABdidit huc me latro; aut si tumulum dedit, opto
Sit qui reddat idem pro pietate viro. (*b*)

AGATHIAE.

Tumulus Eugeniae . 3. 12. 31.

FLorentem roseisque genis, & carminis arte,
Doctrina sancti juris & omnigena,
Eugeniam (*c*) heic tellus cohibet: cui vertice funus
Duxerunt raso, Musa, Themis, Paphie.

ALCAEI.

Tumulus Hesiodi . 3. 25. 17.

LOcridos in nemore Hesiodi frigentia leto
Membra suis Nymphae fontibus abluerunt:
Ac tumulum struxere viro; cui rustica pubes
Lac niveum inferias flavaque mella dedit.
Et merito. tam dulce melos de gutture fudit
Pieridum puro potus ab amne senex. (*d*) *Tu-*

(*a*) Persarum reges Achaemenidae vocantur ab Achaemene gentis principe, ut tradit Plato in Alcibiade I, & Herodotus in lib. 1. qui Clio inscribitur.

(*b*) Tumulo, id est terrae aggestae, qua latro caedis occultandae causa hominis cadaver contexerat, cippum fortasse aliquis addidit, atque hoc carmen inscripsit.

(*c*) In titulo, qui Graeco epigrammati praefigitur, haec Eugenia soror Agathie dicitur; ex quo constat eam e Myrina Aeolidis civitate fuisse, ac floruisse sub Justiniano.

(*d*) De Hesiodi sepulcro agunt Plutarchus in convivio, & Pausanias in Boeoticis.

Tumulus bellatorum. (a) 3. 5. 22.

HOs, patriae decus aeternum virtute ferentes,
Involvit nigra pallida mors nebula.
Nec rapti periere tamen; quos fama superstes
Sedibus ereptos vindicat e stygiis.

ANACREONTIS

Tumulus Timocriti. 3. 5. 1.

ARmipotens jacet heic Timocritus. Impius ut Mars
Usque malis parcens prodiget (b) usque bonos!

Tumulus Agathonis 3. 5. 3.

ABdera impositum flammis Agathona supremis
Omnis ad exstructos luxit amica rogos.
Cui similem haud unquam juvenem virtute, cruentus
Armorum saevo in turbine Mars rapuit.

ANTIPATRI.

Tumulus naufragi. 3. 22. 73.

NAufragus heic jaceo. quid palles navita? perge,
Quum perii, cursum quot tenuere rates? (c)

Aliter.

Naufragus heic jaceo. tu perge, o navita. puppis
Tum quoque quum perii multa secabat aquas.

Tu-

(a) In anthologia hoc epigramma dicitur scriptum in eos, qui caesi sunt ad Thermopylas: verum aeque convenit in omnes viros fortes, qui in acie ceciderunt.

(b) Dissimile huic est illud Tullii, *Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet*: verum utrumque idem significat; in bello fortes mori, ignavos abire incolumes.

(c) Noli, inquit, meo exemplo terreri, sed illud cogita, eo ipso tempore, quo ego naufragium feci, multos ex sententia navigasse.

Tumulus Aristomenis . 3. 5. 2.

Viator , & aquila . (a)

V. Alituum regina , Jovis metuenda satelles,
Cur tumulo in magni sidis Aristomenis ? (b)
A. Hoc doceo : cunctos tam vinci heroas ab illo,
A me quam volucrum vincitur omne genus.
Imbelli timidas par est adstare columbas;
Fortis ego forti laetor adesse viro.

Tumulus Ajacis . 3. 14. 7.

Ajacis tumulum Rhoeteo in litore Virtus (c)
Ingenti servo pressa dolore animum,
Tonsa comam, sordensque artus; quod spreta Pelasgum
In coetu Fraudi succubuisse feror.
Ipsa sed Aeacidae clamassent arma : virum nos,
Non artes vafri quaerimus eloquii.

Ae-

(a) Cujus simulacrum sepulcro impositum erat, vel insculptum.

(b) De Aristomene, quem Messenii inter heroas coluerunt, agit Pausanias in Messenicis; eumque affirmat unum omnium maxime nomen Messeniorum virtute sua illustrasse, atque a Riano Benoeo suis versibus ornatum esse nihilo minus, quam Achillem ab Homero. Addit se Messenae in eo gymnasio, quod hierothysion vocatur, Aristomenis sepulcrum vidisse, in quo incolae dicerent condita esse illius ossa, Rhodo, ubi erat mortuus, jussu Apollinis delata. De aquila in sepulcro nihil dicit, sed ait a se alibi visum Aristomenis scutum, cujus insigne esset aquila.

(c) Achillis arma Ulyssi adjudicata esse, Ajax, cujus eximiae virtuti ea debebantur, tam graviter tulit, ut prae moerore insanierit, ac suo se gladio confoderit, quemadmodum scripsit Homer. Odyss. XI. & Sophocles in Aiace

Fla-

Aeschyli tumulus. 3. 25.28.

EXimio tragicam primus qui carmine Musam
Ex humili celsum sustulit ad columen, (*a*)
Aeschylus Actaea jacet heic male pulsus ab urbe,
Atque suo decorat Trinacriam tumulo. (*b*)

Tumulus Priami. 3. 14. 14.

HIc Priami tumulus; non quantus debuit esse,
Hostiles quantum sed posuere manus. (*c*)

ANTIPATRI SIDONII.

Tumulus Maronidis. 3. 20. 2.

HAec vetulae sunt busta Maronidis; inque sepulcri
Fronte calyx lato sculptus inest lapidi. (*d*) Quip-

---

flagellifero, & Ovid. Met. XIII. Itaque non sine causa illius sepulcro apponitur Virtus dolens se victam a Fraude; atque affirmans, Graecorum sententiam tam iniquam fuisse, ut potuerit tacita ipsorum armorum voce refutari; quae si rogarentur, cuinam vellent addici, virum fortem, non versutum oratorem quaeri a se propemodum exclamassent.

(*a*) Horat. in ep. ad Pisones. *Ignotum tragicae genus invenisse Camoenae dicitur, & plaustris vexisse poemata Thespis; quae canerent, agerentque peruncti faecibus ora. Post hunc personae, pallaeque repertor honestae Aeschylus, & modicis instravit pulpita tignis, & docuit, magnumque loqui, nitique cothurno.*

(*b*) Vide initio hujus capitis pag. 103. animadversiones ad aliud epitaphium ejusdem Aeschyli.

(*c*) At alii poetae Priamum ne parvo quidem sepulcro conditum tradunt. Virg. Ae. 2. 557. *Jacet ingens litore truncus, avulsumque humeris caput, & sine nomine corpus.* Senec. in Troad. a. 1. 45. *Ille tot regum parens caret sepulcro Priamus, & flamma indiget, ardente Troja.*

(*d*) Sepulcro hujus vetulae joci causa insculptus est calyx, qui

Quippe fuit mulier vinosa, & garrula, garrit
Nunc etiam quiddam mortua sub tumulo.
Et queritur, non quod natos aut liquerit orbos,
Natorum aut patrem re miserum in tenui;
Sed quod Baccho aptus tam magna mole, meraco
Non plenus Baccho stet super ossa calyx.

ARCHIAE.

Tumulus Hectoris. 3. 14. 17.

Viator & tumulus.

V. DIc nomen, patrem, patriamque, & fata sepulti.
T. Hector Priamides Tros jacet ob patriam. (*a*)

ASCLEPIADAE.

Tumulus Ajacis. 3. 14. 6.

AJacis busto assideo moestissima Virtus,
Tonsa comam, atque gravi mentem animi penitam
Icta dolore; malam Grajum sententia Fraudem
Quod mihi contemptae (proh scelus!) antetulit. (*b*)

CAL-

qui eam bibacem, & ebriosam fuisse indicaret. Passim occurrunt in veterum sepulcris hujusmodi emblemata. Tullius V. Tuscul. ait in Archimedis sepulcro fuisse figuram sphaerae, & cylindri: Laertius in Diogenis sepulcro fuisse canem. Apud Homerum Elpenor orat Ulyssem, ut sibi tumulum ornet remo; quo item Miseni tumulum, addita etiam tuba, ornatum esse ab Aenea tradit Virgilius.

(*a*) Haec Archias quatuor versibus exposuit, quorum duo priores interrogationem, duo posteriores responsionem continent; neque caruit, ut mihi videtur, laude brevitatis. ego eadem brevius, at non fortasse melius.

(*b*) Vide in hoc ipso capite epitaphium Ajacis scriptum ab Antipatro, quaeque ibi sunt animadversa.

CALLIMACHI.

Tumulus Timonoes Timothei F. Methymneae. 3. 12. 25.

TImonoe, quaenam es? per divos non ego nossem,
Ni pater in tumulo Timotheus, patria
Scripta foret tua ni Methymna, eheu! miser ut te
Vir tuus exstincta nunc dolet Euthymenes!

Tumulus Theridis. 3. 2. 4.

SUm brevis, & tumulus brevis est. fabor breve carmen.
Theris Aristaei Cres situs heic jaceo.

Tumulus patris sui. 3. 25. 59.

QUi tumulum hunc praeter graderis, scito esse parentem
Me Cyrenaei Callimachi, & sobolem. (a)
Noris, credo, ambos. patriis hic praefuit armis,
Cantu hic supra omnem se tulit invidiam.
Nec grave sit dictu (b): placidis quem vidit ocellis
Musa favens puerum, non fugit illa senem.

H Tu-

(a) Quod nomen fuerit huic filio Callimachi strategi, patri Callimachi poetae, me quidem fateor ignorare. Fabricius B. G. l. 3. c. 19. eum Battum vocat idcirco, ut ut opinor, quod Callimachus poeta passim Battiades dicitur: ex quo nihil aliud efficitur, nisi illum Batto ortum esse, nec sciri potest ejusne filius, an nepos fuerit. Certe Callimachus ipse teste Strabone l. 17. proavum suum vocat Battum, a quo condita est Cyrene.

(b) Ne tantam in re poetica praestantiam nimis gloriose, aut pater, qui loquens inducitur, filio tribuisse, aut filius, qui haec scripsit, sibi arrogasse dicatur, addit eam neque naturae, neque industriae humanae, sed divino muneri, ac mirificae, qua Musae interdum erga homines utuntur, benevolentiae adscribi oportere.

Tumulus Critiae (*a*) . 3. 6. 22.

CYzicon adveniens (parvus labor) Hippacon , hospes ,
Et Didymam (clara est nam domus) invenias .
Queis , durum dictu , dices tamen ; abdier intra
Me , dulcem ipsorum progeniem , Critiam.

Tumulus Charidae . 3. 6. 23.

Viator , *tumulus* , *Charidas* .

V. DIc , lapis, anne jacet Charidas heic? T. Dicis Arimnae
Si Cyrenaei progeniem , jacet heic .
V. O Charida , quidnam est infra? CH. Nox. V. Exitus ecquis?
CH. Nullus. V. Quid Pluto? CH. Trux , niger (*b*) V. heu!
CH. Vera quidem narro ; sin vis jucunda, virenti (perii.
Bucephalus gramen carpit in Elysio.

Tumulus Timonis . 3. 7. 11.

Viator & Timon .

V. LUxne magis , Timon (*c*) , odio fuit , anne tenebrae
Sunt? T. Tenebrae plures Orcum habitant homines.

(*a*) Tumulus in quo Critias Cyzicenus Hippaci , & Didymae filius est conditus, viatorem rogat , ut , si forte Cyzicum Mysiae urbem advenerit , inveniat adolescentis parentes, quod ait perfacile esse propter illorum nobilitatem; eosque certiores faciat , Critiam eorum spem ac delicias , heic abditum jacere .

(*b*) Malui vocem μῦθος, quae fabulam aeque veram ac falsam significat , sic interpretari , ut Pluto talis dicatur, qualis perhibetur in fabulis , trux , niger , efferus , illacrimabilis .

(*c*) Timonem hunc , quod hominum congressus vitaret , Athenienses μισάνθρωπον vocarunt . Qui tanto in homines odio fuisse , tantoque opere ab illorum consuetudine

Tumulus Nicotelis . 3. 23. 1.

IMplentem vitae nondum tria lustra Philippus,
Spem (a) multam, heic genitor Nicotelen posuit.

Tumulus Saonis . 3, 1. 10.

HAec habet urna Saona Diconis Acanthion almo
Compositum somno, morte boni haud pereunt. (b)

DAMAGETI.

Tumulus Gyllidis . 3. 5. 30.

O Lacedaemonii, clarum armis, urbe peremtum
Pro Thyrea (c) hic Gyllin parvus habet tumulus.
Argivum tria qui quum straffet corpora leto;
Dignum, ait, hoc Sparta post facinus moriar.

H 2 Tu-

dine refugisse dicitur, ut ex arbore, in quam conscenderat, delabsus, fracto crure, computrescere, atque emori maluerit, quam medicum ad se admittere. Vide Suidam, & Lucianum in Timone.

(a) Cic. 2. de Fin. 17. *In adolescentibus bonam spem esse dicimus, & magnam indolem*. Idem alibi: *est causa difficilis laudare puerum, non enim res laudanda, sed spes est*.

(b) Non modo sacri, verum etiam profani scriptores passim docent, mortem bonorum somno similem esse: illos, quum hinc abeunt, vitam non tam amittere, quam cum alia, multo praestantiore, ac beatiore vita commutare. Accedit quod iidem, mortui, vivere tamen quodammodo, atque heic inter homines versari videntur gloria, & praedicatione rerum, quas in vita praeclare gesserunt. De quo vitae genere loquutus est Parmenio Anthol. 3. 14. 20. in carmine, quod sic interpretor. *Vivit Alexander, verum si dixit Apollo. Vita manet forti post sua fata viro*.

(c) Thyre, vel Thyrea, vel Thurea, ut Strabo appellat l. 8.

Tumulus Menidis & Polynici . 3. 6. 24.

O Bone, sic faveat tibi Jupiter, ito Charino
Hinc patri ad Thebas (*a*) nuncius Aeolidas;
Exstinctum & Menin, Polynicum & dicito: nosque,
Adde, nec interitum flere, nec insidias,
Servorum dextra caesos: verum ille senectam
Quod duram in miseris luctibus orbus aget.

DAMASCII.

Tumulus Zosimae . 3. 13. 3.

SErva prius fueram modo corpore (*b*) Zosima: nunc sum
Expers ipso etiam corpore servitii.

DIODORI.

Tumulus Themistoclis . 3. 5. 8.

NE metire virum tumulo, Magnesia (*c*) tellus,
Magna nec ignora facta Temistocleos.

Egre-

l. 8, fuit oppidum Peloponesi in finibus Argivorum, & Spartanorum. de quo haec Pausanias in Corinthiacis l. 2. *Ibi Thyrea vicus est . quo in loco lectissimi viri ex Argivis CCC, totidemque item lecti ex Lacedaemoniis inter se pugnaverunt: quumque omnes, praeter Spartanum unum, & Argivos duos occidissent, eodem, quo occubuerunt, loco sunt illis tumuli congesti .*

(*a*) Plinius l. 5. c. 3. in descriptione ejus regionis, quae olim Mysia, ac deinde Aeolis appellata est, Thebas hasce numerat in iis oppidis, quae sua aetate jam interciderant.

(*b*) Ait se, etiam quum viveret, servili conditione, non servili animo fuisse.

(*c*) Themistocli expulso ab ingratis civibus tria in Asia oppida donavit Artaxerses, Lampsacum, Myuntem, Magne-

Egregii classem civis, Salaminaque cerne:
Majorem haud dubites dicere Cecropia

DIOTIMI.

Tumulus Crinagorae. 3. 5. 9.

TAle nec in silvis torvus leo, quale Miconis
Crinagoras clypeum terrifico in sonitu.
Busta tenent nunc parva ingentem: parva, sed armis
Eximios tantum condere sueta viros.

GERMANICI,

Tumulus Themistoclis (*a*). 3. 5. 5.

VIctrix pro tumulo stet Graecia: fracta superstent
Spicula, barbaricae signa cruenta fugae:
Subter Persarum densa inter millia Xerses.
Hoc dium tumulo conde Temistoclea,

gnesiam. In hac ille sibi domicilium constituit, atque, ut scriptum est apud Thucydidem, morbo est mortuus: prope hanc eandem sepultus est in eo sepulcro, quod, ut item statuas in foro Magnesiae, ad suam aetatem mansisse tradit Cornelius Nepos in ejus vita. De hoc sepulcro loquitur poeta, ac monet Magnesiam ne ex eo judicium faciat de Themistocle. meminerit quae ab illo praeclare gesta sunt, classem cui praefuit vir eximia in patriam caritate, victoriam, quam adeptus est apud Salamina. quo loco, ait Nepos, *parvo numero navium maxima post hominum memoriam classis devicta, unius viri prudentia Graecia liberata est, Europaeque succubuit Asia*. Haec si cogitet minime dubitaturam, eum non modo illo sepulcro, sed etiam ipsis Athenis, ac tota Atticae regione majorem dicere. Victus est enim Xerses magis consilio Themistoclis, quam armis Atheniensium.

(*a*) Huc aeque pertinent, quae modo sunt animadversa.

Adde mare, ac decorum testem Salamina meorum.
Quid parvo condor maximus in tumulo?

GLAUCI.

Tumulus naufragi. 3. 22. 50.

Non pulvis, parvusque supra lapis (*a*); haec Erasippi
Sed, quaecunque vides, aequora sunt tumulus.
Infelix periit, fracta rate. nuda putrescant
Ossa ubi nunc, mergus noverit ac fulica. (*b*)

S. GREGORII NAZIANZENI.

Tumulus Amphilochii. (*c*)

Heus oratores, fari licet. hic lapis atro
Ora sinu magni clausa premo Amphilochi. (*d*)

Tu-

(*a*) Sepulcrum hoc, quod loquens inducitur, est ex eorum genere, quae honoraria, cenotaphia, interdum etiam pseudotaphia vocantur. Horum multa exempla occurrunt apud antiquos scriptores. Apud Homerum Odyss. 4. Menelaus, ubi a Proteo de Agamemnonis caede cognovit, statim ei tumulum excitat. Apud Virgilium Ae. l. 3. fit mentio tumuli, quem *viridi de cespite inanem* Andromacha Hectori excitaverat. apud eundem. Ae. l. 6. idem officium Aeneas Deiphobo se persolvisse affirmat. Addo Xenophontem l. 6. exp. Cyri. *His, quorum corpora inventa non sunt, sepulcrum inane excitarunt, pyras etiam magnas extruxerunt, coronisque eas ornarunt.*

(*b*) Propert. l. 3. e. 5. Paetum naufragum alloquens. *sed tua nunc volucres adstant super ossa marinae; nunc tibi pro tumulo Carpathium omne mare.*

(*c*) Extat in Anecdotis Graecis editis a Muratorio. an. 1709

(*d*) Hunc Amphilochum, qui extra carmen Amphilochius dicitur, Diocaesarensem Philtatii & Gorgoniae filium,

Tumulus Euphemii Amphilochii F. (a)

QUis jacet heic? quo patre? Euphemius, Amphilocho;
Cuius clara inter gloria Cappadocas. (b) omnes
Quem Charites Musis dederunt; Hymenaeus in ipsis
Cui foribus: venit sed prior Invidia. (c)

HEGESIPPI

Tumulus Timonis. 3. 7. 12.

HUnc circa tumulum vepres dumique. Viator,
I procul, & pedibus parce nocere tuis.
Osor ego ille hominum Timon. (d) mihi dira precare
Praeteriens, celeri dum pede praetereas.

Idem brevius CALLIMACHI

Hoc hominum ille osor Timon sub cespite condor.

lium, ait Gregorius in alio epigrammate, fuisse Cappadocum omnium eloquentissimum. Itaque, illo mortuo, non ab re tumulus hortatur oratores ad loquendum; quasi caeteri omnes, illo vivo, propter eximiam hominis eloquentiam prae pudore obmutuissent.

(a) Exstat in iisdem Anecdotis.

(b) Euphemius Amphilochii & Liviae filius, quem non hoc uno, sed multis aliis praeterea carminibus Gregorius ornavit, Graecis Latinisque litteris ita eruditus fuit, ut utraque lingua egregie poema faceret: verum in ipso aetatis flore, dum ei nuptiae parabantur, exstinctus est.

(c) Quum, inquit, Hymenaeus illi esset in foribus, id est, quum nuptiae instarent; venit prior invidia, id est infortunium, quod a profanis scriptoribus fatorum invidiae tribui solet. Gregorius more usitato poetarum loqui non dubitavit, propterea, credo, quod vidit iis verbis posse subjici aliam sententiam, quae a veritate non abhorreret.

(d) Vide quae animadversa sunt pag. 114.

Multa precatus abi dira mihi, sed abi.

HOMERI

Tumulus Midae (*a*). 3. 7. 18.

AEnea virgo Midae tumulo sto adfixa, viator;
Dumque fluent latices, tellus dum germina fundet;
Dum sol, dum caelo fulgebit candida luna;
Usque manens supra bustum lacrimabile, muta
Dicam voce, Midam condi hac sub mole sepultum.

ISIDORI AEGEATAE

Tumulus ad bubulcum. 3. 22. 14.

BUstum est hic tumulus (*b*); boves; bubulce,
Sustine precor, abstineque aratrum,
Moves nam cineres (*c*). solum hocce spargi,

Non

(*a*) Exstat hoc epigramma in libello de vita Homeri, quem Tanaquillus Faber, Vossius, Ionsius, negant esse Herodoti Halicarnassei. verum argumenta, quibus nituntur, non tanti sunt ponderis, ut nobis non liceat una cum Jo. Alberto Fabricio B. G. l. 1. c. 11. sustinere assensum, atque, ut in re nondum satis comperta, amplius pronunciare. sed in eo libello haec scripta sunt de Homero. *ut Cumani narrant, flagitante socero, epigramma hoc scripsit Midae Phrygum regi Gordii filio; quod etiam nunc in Gordii cippo inscriptum legitur*. Quodnam autem fuerit illud signum virginali habitu, neque ibi proditum est, neque ego divinare possum.

(*b*) Monet bubulcum, tumulum, id est eam terrae partem, quae tumet, ac se attollit supra planitiem, non esse profanam, sed religione sepulcri consecratam.

(*c*), Id & per se ipsum inhumanum atque impium apparet; & legibus etiam ne fieret diligenter cautum erat. Exstat

Non fruge, (a) at lacrimis amat, bubulce.

JULIANI

Tumulus Archilochi. 3. 25. 21.

ARchilochus jacet heic; in tristes egit iambos
Quem dea, ne fieret par tibi, Meonida (b)

LEONIDAE

Crethonis tumulus. 3. 6. 57.

SCriptus ego Crethona (c) supra lapis: occubat altis
At Crethon subter, jam cinis, in tenebris.

Ille.

stat Solonis lex, qua cavetur *ne quis sepulcra deleat*; poenaque est, *si quis bustum, aut monumentum, aut columnam violarit, dejecerit, fregerit*.

(a) Tullius de legib. l. 2. *vetat* (Plato) *ex agro culto, eove, qui coli possit, ullam partem sumi sepulcro; sed quae natura agri tantumodo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento vivorum recipiat, ea potissimum ut compleatur; quae autem terra fruges ferre, & ut mater cibos suppeditare possit, eam ne quis nobis minuat neve vivus, neve mortuus*. Non igitur sine causa locus hic dicitur idoneus, qui spargatur potius lacrimis, quam frugibus.

(b) Horatius de Archilocho vere, *Archilochum proprio rabies armavit Iambo*; hic ingeniose, atque ad poetam ornandum accommodate: Musam, dum metuit ne Archilochus Homero par evadat, eique adimat laudem principis poetarum, hominem furore inflammatum ad iambos scribendos impulisse. Quod quum dicit, hoc intelligi vult: Archilochum vinci ab Homero, non quod ingenii ac poeticae facultatis minus habuerit, sed quod eo carminis genere usus sit, quod ad heroici carminis majestatem assurgere non possit.

(c) Hic Crethon, homo tam locuples, quisnam fuerit, ignoramus. nec enim divitiae, ut vitae commoditatem, sic

Ille opibus Gygi quondam par , ille juvencis ,
Ille ovibus dives , caprigeno & pecore ,
Ille potens , magnusque , omnique ex parte beatus ,
Heu terrae glebam vix habet exiguam .

Tumulus Hipponactis . (*a*) 3. 25. 22.

HUnc tacitus tumulum transi , o , quicunque , viator,
Qui jacet heic crabro (*b*) ne malus evigilet .
Hipponax , nulli non efferus , heic modo somno
Compositus longa destitit a rabie .
Sed cave sis , moneo ; tibi consule . quae jacit atrox
Dira vel ex Orco dicta nocere querunt .

LEON.

---

sic etiam nomini celebritatem afferre possunt : iique omnes, qui ex divitum numero clari extiterunt , non propter pecuniae, sed propter animi in ea despicienda , largiendaque magnitudinem laudantur. qua si caruissent , inquit Theocritus : *post fata extrema , supremo postquam animam gemitu Stygiae infudere carinae , nulla foret tanta de re jucunda voluptas , nudatique opibus magnis per saecula strati indecores umbras inter sine honore jacerent* . Haec ille in Idyllio XVI. quod ego feci Latinum, atque edam fortasse propediem una cum aliis Theocriteis .

(*a*) Plin. l. 36. c. 5. *Hipponacti notabilis foeditas vultus erat . quamobrem imaginem ejus lascivia jocorum ii* (Bupalus & Antermus) *proposuere ridendam in circulis . quod Hipponax indignatus , amaritudinem carminum distrinxit in tantum , ut credatur aliquibus ad laqueum eos compulisse : quod falsum est* .

(*b*) Poeta Hipponactem crabronem appellat , animal , quod & facile irritatur , & irritatum grave vulnus infligit . de quo Plin. l. 11. c. 21. *Crabronum silvestres in arborum cavernis degunt . . . ictus eorum haud temere sine febri est* .

LEONTII

Tumulus Ajacis. 3. 14. 11.

AJax ad Trojam, post tot laudesque laboresque,
Haud hostem accusat mortuus, at socios. (a)

LUCIANI

Tumulus Callimachi pueri. 3. 9. 2.

QUinquennis puer, & curarum nescius, Orco
Raptus ab immiti, Callimachus perii.
Ne me flere tamen; cui vitae tempora pauca,
Huic etiam vitae pauca fuere mala.

MELEAGRI

Tumulus Ausigenis. 3. 1. 11.

OMniparens tellus (levius tibi nil fuit illo)
Sis precor exiguo non gravis Ausigeni. (b)

MNESALCI

Tumulus patriae liberatorum. 3. 5. 15.

HOs, patriae qui colla jugo solvere, jacentes
Nigra sub obscuro pulvere terra tegit.
Facta virum sed clara vigent; civesque sepulcrum,
Pro patria ut cupiant fata subire, monet.

ONE-

(a) Immo, si verum quaerimus, non tam socios, quam se ipsum, suique animi impotentiam, qui acceptam injuriam tam immodice tulit, seque multo foedius, quam ab Ulysse, ab ira, & dolore nimio vinci passus est.

(b) Vulgare est quod terram levem Ausigeni precatur; illud non vulgare, quod addit, id officium a terra, siquidem ingrata esse nolit, deberi ei, qui terrae levissimus fuerit. quibus verbis indicat non insulse, Ausigenem fuisse corpore admodum tenui ac pusillo.

ONESTAE

Tumulus naufragi . 3. 22. 54.

TImoclis nomen clamo, spectoque nefasta
Haec pelage (*a*) corpus sicubi frigidulum
Fluctuet . illum , eheu , pisces hausere , geroque
Ipse supervacuus nomen inane lapis .

PERSAE

Tumulus Philaenii puellae . 3. 32. 13.

HEu miseranda jaces Philaenion : optima nec te
Mater in ornatos duxit ovans thalamos ;
Sed tria nondum etiam complentem lustra , cruentas
Ungue genas lanians , condidit hoc tumulo .

PINYTI

Tumulus Sapphus . 3. 25. 63.

OSsa quidem & nomen Sapphus habet urna : puella
Quae sapiens cecinit carmina , morte carent . (*b*)

PLA-

(*a*) Hoc quarto casu numeri multitudinis Graecorum proprio usus est etiam Lucretius l. 5. 36. *Propter Atlanteum litus, pelageque severa*, & l. 6. 619. *At pelage multa, & late substrata videmus*.

(*b*) Sapphus carmina Horatii aetate adhuc vivebant, ac spirabant ; quum is scriberet l. 4. oda . 9. *Spirat adhuc amor, vivuntque commissi calores Aeoliae fidibus puellae* ; at eadem nunc omnia propemodum interiere . ex quo apparet, vel optimorum poetarum carmina , diuturna esse , immortalia non esse; sibique, ac suis Musis plus aequo illos tribuere , quum glorientur, se ea scribere, *quae mortis ab extrema conditione vacant*.

PLATONIS

Tumulus naufragi . 3. 22. 3.

NAufragus heic jaceo ; contra me rusticus . Orqui
Telluri subſtat , non ſecus ac pelago . (*a*)

SAPPHUS

Tumulus Timadis puellae . 3. 12. 24.

TImadis hic cinis eſt , innuptam in flore juventae
Quam nigro excepit Perſephone thalamo .
Cujus buſta ſuper flavo de vertice tonſam
Aequales cunctae depoſuere comam . (*b*)

SIMONIDIS

Tumulus Nicodici . 3. 1. 18.

QUemque ſua exſtinctum luget domus : obruta fletu
Tota bonum luget patria Nicodicum .

Tumulus Cliſthenis Chii naufragi 3. 22. 69.

OSſa peregrinus pulvis tegit ; at mala Parca ,
Cliſthenes (c), Euxino te miſerum in pelago
Errantem rapuit ; reduci nec tecta laremque ,
Atque Chii licuit dulce videre ſolum ,

PAUL.

(*a*) Homines , inquit , aeque in terra , atque in mari moriuntur : ut mors eorum , qui naufragio pereunt , non illorum confidentiae, ſed humanae conditioni tribuenda ſit.

(*b*) Ritus hujuſce , imponendi capillos ſuper mortui pectus , vel ſepulcrum , exempla paſſim reperies apud antiquos ſcriptores . Propert. l. 3. e. 17. *Illa meo caros donaſſet funere crines* . Ovid. met. 3. de ſororibus Narciſſi : *planxere ſorores Najades , & ſectos fratri impoſuere capillos* .

(*c*)Cliſthenes, Demoſthenes, atque alia hujuſmodi nomina Graecorum in primo caſu habent in ultima ſyllaba e longum , in quinto caſu e breve .

PAULLI SILENTIARII

De Homero in Io insula sepulto . 3. 25. 4.

Pieridum sacer interpres divinus Homerus
Heic situs aequoreo conditur in scopulo.
Tantum parva virum tegit insula: (a) parce sed, hospes,
Mirari, vatis parce dolere vicem.
Errabunda mari sic Delos matris ab alvo
Egressum excepit parvula Latoiden. (b)

Tumulus Sophoclis . 3. 25. 39.

I Te Sophocleum placide serpente corymbo
Per tumulum, & vati plectite serta, hederae; (c)
Vitis & uvidulos circum det laeta racemos,

Undi-

(a) Plin. l.4. c. 12. *Ios Homeri sepulcro veneranda habet longitudinis millia passuum XXV.* At *Delos*, ut scribit idem in eodem capite, *cingitur quinque millibus passuum*: est ergo longe minor is locus, in quo natus est Apollo, quam is, in quo tumulatus est Homerus.

(b) Secunda syllaba brevi, ut saepe Graeci poetae.

(c) Hederis,& vitibus Sophoclis sepulcrum ornari vult, quod & tragici poetae, quorum fabulae Dionisiis agi, atque inter se committi solebant, peculiari ratione Baccho addicti esse putabantur; & hic prae caeteris eidem Baccho acceptus fuisse traditur. quo ea pertinent, quae narrat Plin. l. 7. c. 27. *Sophoclem tragici cothurni principem defunctum sepeliri Liber pater jussit, obsidentibus moenia Lacedaemoniis, Lysandro eorum rege in quiete saepius admonito* (id est somniante se admoneri) *ut pateretur humari delicias suas*. *Requisivit rex, quis supremum diem Athenis obiisset, nec difficulter ex iis, quem deus significasset, intellexit, pacemque funeri dedit*.

Undique & e molli se rosa (*a*) fundat humo.
Dia viri hoc meruit sapientia; suaviloquenti
Carmine cui Musas miscuit & Charitas. (*b*)

Tumulus Archedices. (*c*)

HEic jacet Archedice, quae regum filia, mater,
Nupta, soror, fastu non tamen intumuit.

Tumulus naufragi. 3. 22. 52.

VItae parce, ratem laevo nec tempore scande,
Scis vitae quam sit copia parva viro. (*d*)

Tumulus Orthonis. (*e*)

PAuca Syracosius te Orthon haec admonet, hospes.
Ne qua ito hibernis ebrius in tenebris.

Sic

(*a*) Tum apud Graecos, tum apud Latinos sepulcra solebant coronari, ac spargi floribus, maxime rosis.

(*b*) Inest in Sophocle sapientiae severitas cum Musarum & Gratiarum lepore conjuncta. Qui Sophocleum aliquid legerit utramque laudem facile agnoscet, nec mirabitur eum vel propter suavitatem Atticam apem, ac Sirenem a scriptoribus vocitari, vel propter sapientiam a Tullio, De divinat. l. 1. adjungi philosophis, ac dici *hominem doctissimum*, & *poetam divinum*.

(*c*) Exstat in lib. 6. histor. Thucydidis; qui Archedicen a patre Hippia Atheniensibus adhuc dominante, Hippocho Eantidae tyranni Lampsaceni filio in matrimonium collocatam fuisse tradit; atque habuisse Lampsaci monumentum, cui erat inscriptum hoc elogium,

(*d*) Naufragus monet viatorem ut ne temere caput suum periculo committat; nec enim esse hominibus magnam vitae copiam, ut ejus aliqua jactura sine pernicie fieri possit.

(*e*) Exstat in operibus Theocriti post Idyllia.

Sic perii; externaque miser tellure sepultus
  Heic jaceo magna (*a*) tam procul a patria.

THEOCRITI.

Tumulus Hipponactis. 3. 25. 24.

HIpponax jacet heic poeta. si quis
  Es malus, moneo, procul recede.
Sin bonus potes & sedere vatis
In boni, & placide cubare busto. (*b*)

THEODORIDAE.

Tumulus Phaenaretes. 3. 12. 57.

TRistia Phaenaretes olim haec ad busta puellae
  Thessalides flavam deposuere comam,
Et primo exstinctam partu flevere parentes (*c*)
  Et cives luctu perdidit illa suos.

AN-

(*a*) Tullius Act. 2. in Verr. c. 53. affirmat Syracusas maximam esse Graecarum urbium pulcerrimamque omnium, ac tantam urbem, ut ex quatuor urbibus maximis constare dicatur.

(*b*) Monet malos ut ad Hipponactis sepulcrum ne accedant, bonos ut nihil ab eo sibi metuant; malos enim tantum poeta, quum viveret, maledicis carminibus vexavit; quod idem de se profitetur, & de illo testatur Horatius Epod. 6. *cave, cave; namque in malos asperrimus parata tollo cornua; qualis Lycambae spretus infido gener, aut acer hostis Bupalo*. ii sunt Archilochus, & hic, quo de agimus, Hipponax, acerbissimus insectator Bupali pictoris, quod ejus imaginem ob insignem foeditatem vulgo ridendam proposuerat.

(*c*) Mallem propinquos; ut eam etiam vir, atque omnes cognati & affines flevisse dicantur. sed in Graeco est τοκέας

ANTHOLOGICORUM
CAPUT SEXTUM.
EPIGRAMMATA LUGUBRIA

INCERTORUM.

Luctus in morte Orphei . 3. 25. 10.

CAlliopes prolem atque Oeagri, (a) morte peremtum
Flavae luxerunt Orphea Bistonides:
Brachiaque effuso sparserunt puncta cruore,
Foedaruntque atro rite comas cinere. (b)
Quin, tristem Phoebo in mediis praeeunte querelam, (c)

(a) Fabularum scriptores magno consensu Orpheum Calliopes filium fuisse dicunt: in patre non aeque consentiunt, eumque alii Apolline, alii Oeagro natum affirmant: hi quidem multo plures; in quibus Apollon. 1. Arg. Plato in Convivio, Lucianus de Astrologia.

(b) Mos enim erat in carorum funeribus genas, pectora, brachia non solum plangendi, sed etiam lacerandi. qua de re, ut etiam de pulvere capiti insperso ad doloris magnitudinem declarandam, vide si placet Kirchmannum de Fun. Rom. l. 2. cap. 11. & 12.

(c) Cic. De leg. l. 2. *Honoratorum virorum laudes in concione memoranto, easque etiam cantu ad tibicinem profe-*

Fuderunt largas Pierides lacrimas;
Et quercus gemuere ipsae, montanaque saxa,
Quae blanda vates duxerat ante lyra.

In morte Erinnae (a). 3. 25. 67.

NUper, suavidico vernos dum gutture flores,
Gratum & cycneo fundis ab ore melos,
Impulit heu miseram nigras Acherontis ad undas
Tristis fatiferae Parca colus domina.
Carmen at, o Erinna, tuum te clamitat Orco
Ereptam, inque choris vivere Pieridum.

Poeta patria excedens. 1. 80. 3.

ME pater o utinam primis docuisset ab annis,
Lanigerum in solo pascere monte pecus!
Ipse meos casus tenui solarer avena,
Aut ulmo aut stratus rupe sub aeria.
Hanc sedem, haec, Musae, linquamus moenia (si qua
Nos regio externis excipiat laribus),
Quisquis & occurret clamemus: sede paterna
Degener ingenuas fucus abegit apes. (b)

Na-

---

sequuntur, cui nomen neniae: quo vocabulo etiam Graeci cantus lugubres nominant.

(a) *Erinna Teia, seu Lesbia, seu Telia (quidam etiam Rhodiam putaverunt) scripsit versu heroico Colum versibus CCC Aeolica, & Dorica lingua. obiit virgo XIX annos nata. Versus ejus pares judicati sunt Homericis.* Haec Suidas; atque addit, eam vixisse una cum Sapphone.

(b) Ait se atque alios bonos cives, ab improbis, ac fortasse advenis patria expulsos: perinde ac si apes ingenuae a fu-

Navis a mari in terra perdita, 1. 57. 3.

COnstructam nuper me sicco in litore navim,
Necdum etiam salsis impositam aequoribus,
Invasitque morae impatiens, fluctuque fremente
Correptam, a stabili sede mare abripuit.
Quid miseris restat jam puppibus; incipit unda
Quas gravis in terra pendere, ut in pelago?

A E M I L I A N I   N I C A E E N S I S

Navis servata vectoribus mortuis (a), 1. 55. 8.

O Utinam tristi vesani gurgitis unda
Mensa forem exanimi puppis onusta manu!
Esse pudet salvam. portu quid laeter adepto,
Cui superest nemo qui miseram religet
Litore? Cocyti me puppim dicite; nautas
Exstinxi; in portu, naufraga turba, jacent.

a fucis, ignavo illo pecore, ut Virgilius vocat, alvearibus expellantur. *Sunt autem fuci*, ait Plin. l. 11. c. 11., *velut imperfectae apes, & quasi servitia verarum apium, quamobrem imperant iis* (apes), *primosque in opera expellunt, tardantes sine clementia puniunt*.

(a) Apparet hanc navem, vectoribus extinctis aliquo casu, qui multi cogitari possunt, nullus pro certo affirmari, aut remulco pertractam, aut vento in portum delatam fuisse. Quae quidem se & salvam esse dolet, & comparat cum ea cymba, qua mortui Cocytum transmittere perhibentur. Quod autem eos mortuos, quibus est onusta, turbam naufragam vocat, non eos naufragio periisse dicit, sed aeque periisse ac si naufragium passi essent.

Trojae querela ad Minervam . 1. 30. 6.

SAlve urbis praeses Tritonia ; (*a*) templa tenentem
Aurea quam sacris Ilios usque colo .
Hostibus at praedam tu me , dea , linquis ; ademto
Et tibi pro pomo mi rapis omne decus .
Perdere pastorem decuit magis . impius ille
Si fuit , ipsius crimen id haud patriae .

De Troja eversa . 1. 70. 2.

TRoja , ubi nam tua sunt nunc (*b*) moenia? nunc ubi
Ditia (*c*) ubi sacro pingue cruore (*d*) solum? (templa
Cy-

(*a*) Notum est ex Homero , & Virgilio in arce Trojana fuisse templum Palladis , & in eo deae simulacrum magna superstitione cultum . notum item est pomum illud in deorum epulo , quum Thetis Peleo nuberet, a Discordia projectum , atque a Paride Veneri , posthabitis Junone ac Pallade , adjudicatum . de quo Hyginus Fab. 92.

(*b*) Troiae moenia ab Apolline, ac Neptuno structa esse poetae fabulantur . Ovid. Met. l. XI. loquens de Apolline : *Inde novae primum moliri moenia Trojae Laomedonta videt , susceptaque magna labore crescere difficili , nec opes exposcere parvas . Cumque tridentigero tumidi genitore profundi mortalem induitur formam , Phrygioque tyranno aedificat muros .*

(*c*) Magnus templorum numerus in ea urbe fuisse legitur ; quam ob causam putat Eustathius Ilium ab Homero *sacram* vocari . eandem ego ob causam puto Ilium a Virgilio *divum domum* appellari .

(*d*) Quam multae ibi victimae quotidie mactari solerent docet Homerus Il. 4. 45. ubi Jupiter ait , *sibi apud Trojanos nunquam aram caruisse epulo , & libamine , & nidore .*

Cypris ubi, & peregrinus onyx (*a*) atque aurea vestis?
Mira ubi nam patriae Palladis (*b*) effigies?
Omnia Mars, fluxusque annorum, & Parca severa
Abstulit. heu, versis omnibus, invidia
Fatorum miseram pessum dedit: at dare pessum
Illa tuum nomenque & decus haud potuit.

ALCAEI

Ad Marsyam supplicio affectum. 1. 11. 5.

JAm neque piniferis, ut quondam, in montibus Idae
Carmen multiforo dulce dabis calamo.
Nec manibus tractata tuis, Tritonidos almae
Inventum, laetos fundet arundo sonos,

(*a*) Significat unguenta, quae in vasis ex onyche, sive alabastrite servabantur. Unguenta in sacris Veneris adhibita apparet, ut alios omittam, ex Empedocle haec scribente apud Atheneum l. 12. c. 1. *venerabantur reginam Venerem unguentis varie spirantibus, sincerae myrrhae suffitu, & thuris suaviter olentis, effuso in pavimentum melle flavo libantes.*

(*b*) Palladium, quod alii de caelo demissum, alii ex ossibus Pelopis confectum, atque a Scythis venditum Trojanis, memoriae prodiderunt, fatale putabatur, atque ejusmodi, ut ab hostibus capi non posset urbs, in qua id esset. Itaque diu a Trojanis diligenter in arce servatum est, atque habitum inter deos patrios, eos videlicet in quorum tutela patria erat, quorumque cultus a patribus, quasi per manus traditus, ad posteros pervenerat.

(*c*) Ovid. Met. l. 6. *Satyri reminiscitur alter, quem Tritoniaca Latous arundine victum affecit poena. Quid me mihi detrahis, inquit? Ah piget; ah non est, clamabat, tibia tanti.*

O Satyre infelix, nymphae genus. heu, tibi nexas
Impediunt capto vincula dura manus!
Heu, tibi par Phoebi citharae tua fistula dulcis
Illa, loco palmae, funera dura dedit!

ANTIPATRI

Nucis querela. 1. 20. 1.

NUx ego juncta viae; ludo glifcente, frequentes
Quam pueri faxis, turba proterva, petunt.
Jam frondes, lapidum faeva jam grandine, quotquot
Sunt nova ramorum germina, fracta cadunt.
At foecunda feror. praeftat fterilefcere (*a*), multo
Quam ditem foetu haec non patienda pati.

Delus (*b*) *de fe ipfa*. 1. 58. 1.

O Utinam inftabili ventis jactarer in unda:
Latonae ob partus cur mihi ftare datum eft?
Non me vaftam adeo nunc flerem. fpreta quot eheu

Prae-

---

ti. Clamanti cutis eft fummos direpta per artus, nec quidquam nifi vulnus erat; cruor undique manat, detectique patent nervi, trepidaeque fine ulla pelle micant venae: falientia vifcera poffes & pellucentes numerare in pectore fibras.

(*a*) Mallem dixiffet, praeftare pati haec omnia, quam fterilem effe. hoc certe animo vir bonus effe debet, ut malit omnia perpeti, quam non prodeffe reipublicae.

(*b*) Terra, ut eft in fabulis, rogatu Iunonis, Latonam expletis menfibus partui proximam, nulla in regione confiftere, atque in lucem edere Apollinem ac Dianam patiebatur. Longum deae laborem Delos miferata eft, eique humaniter exceptae fedem praebuit, in qua pareret. Hanc infulam idcirco, ut eft apud Virgilium Ae. l.3.,

pius

Praetereor Grajum puppibus! heu misera!
Heu Delos deserta! olim clara, incluta! Iuno
Latonae poenam hanc horribilem imposuit.

De Aretimiade mortua, altero e geminis una extincto, altero superstite. 3. 12. 55.

INfernam puppim linquens Aretimias, atram
Cocyti ripam quum pede jam premeret,
Exstinctumque suis puerum gestaret in ulnis,
Conspectam innuptae Dorides altisono
Excepere omnes fletu. quibus illa, madentes
Ungue genas lanians, reddidit haec: geminos,
Heu geminos peperi: supera in regione relictus
Ille viro; hunc imis manibus ipsa fero.

Niobe Stygiam paludem transmissura. 3. 7. 4.

ACcipe cum gnatis me solam, qui vehis umbras,
Portitor. una tibi sarcina Tantalidos
Magna sat est. gnatosque & gnatas adspice. turba
Haec Phoebi jacuit strata manu, haec Triviae (a)

pius arcitenens oras & litora circum errantem Gyaro e celsa Myconeque revinxit, immotamque coli dedit, & contemnere ventos. Eandem constat fuisse crebris Graecorum conventibus celebratam, ac nobilem ob aerarium commune totius Graeciae, ex quo ad bellum contra barbaros gerendum pecuniae depromebantur. verum, ut sunt res humanae, suas postremo vices perpessa est. cujus rei exstat luculentum testimonium apud Pausaniam in Arcadicis. *Delos, forum olim commune Graecorum, tantopere jam deserta est, ut praesidio templi amoto, quod Athenienses mittunt, incolis prorsus orbata sit.*

(a) Vide Ovid. Met. l. VI. 5. 6. 7.

Ad Orpheum mortuum . 3. 25. 8.

ORpheu, non silvas posthac, non saxa, ferarum
Duces maternis nec genus omne modis.
Non fremitum sistes ventorum, & grandinis atrae,
Atque nivis lapsus, & mare fluctisonum.
Stratus morte jaces. tua fleruut funera Musae.
Ante omnes flevit Calliopea parens.
Quid faciunt nostrae gnatorum in morte querelae?
Diis genitos fletus non juvat ipse Deum.

De puero ab apibus interempto . 1. 37. 11.

HErmonacta malae puerum straviftis acerbo
Funere apes, vestros dum petit ille favos.
Stravistis male compunctum, mala monstra. Draconum
Et quisquam saevas culpat adhuc latebras?
Credite Lysidicaeque & Amyntori (*a*): ne quis & ipsas
Laudet apes. ipsis virus inest apibus.

De Cleonice demersa in Hellesponto . 1. 55 7.

FOemineo generi semper gravis Hellesponti est
Unda. Cleonicen adspice Dyrrhachiden;
Quae Sestum rate dum vehitur nuptura, novavit
Infelix Helles fatum Athamantiados. (*b*)
Tu sponsum (*c*) miseranda Hero; sua gaudia, sponsam
Dei-

(*a*) Parentibus videlicet pueri, qui quanta sit apum acerbitas, quam letale venenum, in filii morte didicerunt.
(*b*) Quae de ariete illo aureo, cui una cum Phryxo fratre insidebat, delabsa in eodem freto interiit; eique sua morte nomen fecit Hellesponto.
(*c*) Leandrum Abydenum.

Deimachus paucis perdidit in stadiis. (*a*)

De Mycenis dirutis. I. 70. 10.

HEroum patriae nusquam; vel si qua relicta est,
Vix summo apparet semisepulta solo.
Qualem praeteriens nuper, miseranda Mycene, (*b*)
Te vidi, solis rupibus assimilem,
Foedum haedile. Senex forte obvius: urbs, ait, olim
Aurea (*c*) Cyclopum structa manu heic steterat.

Nereidum simulacra relicta, Corintho diruta. I. 70. 13.

ILla ubi nunc abiit praestans tua forma, Corinthe?
Nunc ubi opes priscae ac moenia turrigera?
Templa ubi magna deum, & regalia tecta, nurusque
Sysiphiae, & densi millia tot populi.
Nulla tui restant vestigia. tot bona diris
Omnia sunt belli fluctibus hausta simul.

So-

(*a*) Vocat illud fretum pauca stadia. abest enim Sextus Abydo, ut ajunt Herodotus, Plinius, Solinus, stadia septem; ut Xenophon, non plura quam octo id est mille passus, quos Plutarchus octo stadiis prope aequales esse dicit.

(*b*) Pausanias in Corinthiacis. *Mycenas Argivi malevola quadam aemulatione ducti everterunt: quod, ipsis cessantibus, ea civitas octoginta homines ad Thermopylas misisset, qui Lacedaemoniis praeclari facinoris socii fuere. Ille igitur praereptae quasi gloriae dolor, Argivos ut Mycenas exscinderent solicitavit. Restant tamen ambitus partes quaedam, & porta una, cui leones insistunt. Cyclopum vero, & haec opera esse ajunt*.

(*c*) Auro abundasse Mycenae intelliguntur vel ex iis, quae de domo Menelai scribit Homerus Odyss. l. 4. in qua domo auri, electri, argenti, eboris copiam admiratur, eamque, cum Jovis Olympo comparat.

Solae intactae hosti Nereides Oceaninae
  Horrendi casus mansimus alcyones. (a)

ANTIPHANIS.

De navi & pastore. 1. 55. 5.

EVersam pelago puppim conspexit ab acta
  Jactari fluctu pastor in horrisono;
Injecitque manum cupiens servare; sed illum
  Saeva ratis fluctus abstulit in medios,
Nactus ubi miser est letum. heu ratis impia (b), portus
  Quam propter viduos cernimus, & nemora!

AN.

(a) Strabo Geogr. l. 8. *Corinthii quum Philippo parerent... ita Romanos despexere, ut quidam in legatos eorum praetereuntes ausi sint coenum defundere* (Livius & Asconius eos etiam pulsatos: Cicero minuens rem more oratorio tantum appellatos superbius esse dicit) *cujus peccati atque aliorum flagitiorum mox poenas dedere. misso enim a Romanis justo exercitu, Corinthus a L. Mummio est eversa*. Addit Strabo, a Polybio, ea quae in Corinthi eversione acciderunt deplorante, commemorari militarem contemtum artificiorum, ac donariorum. Mummium signa & tabulas, quibus Corinthus abundabat partim Romam misisse, partim, ut erat rei militaris, quam artium studiosior, vicinis civitatibus dilargitum esse. Id quum faceret, equidem suspicor Nympharum aliquod sacellum, & simulacra intacta mansisse. quae a poeta inducuntur more alcyonum, marinarum volucrum Ceicis casum plorantium, urbis eversae calamitatem lamentantes.

(b) Impiam vocat, quod eadem & portus & nemora viduarit, id est orbarit. portus videlicet nautis, qui illa eversa perierunt; nemora pastore, qui ab eadem abreptus etiam ipse interiit.

ANTIPHILI.

In morte Agricolae. 1. 37. 22.

Viator & Fons.

V. FOns, tua quo fugiens dilabsa est lympha? quid undis
Tot factum? quonam est ustus ab igne liquor?
F. In lacrimas abii totus, quodcunque liquoris
Mi fuit, omne hausit jam cinis Agricolae. (*a*)

ANTONII ARGIVI.

In Argos dirutum. 1. 70. 23.

ARgos caelestis quondam arx pulcerrima Persei, (*b*)
Astrum (*c*) unde Iliadis fatiferum emicuit,
Pastorum statio deserta atque avia, feras
Nunc Priami poenas manibus exsoluo.

APOL-

(*a*) Loquitur fortasse de Cn. Julio Agricola. hujus certe mortem scribit Tacitus in ejus Vita, multis mortalibus, domesticis, amicis, notis, ignotis moerori fuisse.

(*b*) Argos vocat arcem Persei id est urbem in cujus arce Perseus Jovis & Danaes filius est natus. Perseum porro caelestem appellat, propterea quod inter sidera, ut poetae fabulantur, est relatus.

(*c*) Significat, opinor, Diomedem, de quo sunt illa Homeri Il. l. 5. paullo post initium, a me olim conversa atque edita post Echo Bernardi Zamagnae. *Atque illi clypeusque ingens umbone rubentem e medio, summoque ardens in vertice cassis aerea fundebat flammam, sub nocte serena ceu rubet Oceani lotus canis aestifer unda, sanguineam jactans ingrato sidere lucem. Sic humeros, sic ille caput fulgore coruscat horrifico.*

APOLLONIDAE.

De Aristomene naufrago diebus Alcyoniis . 1. 55. 10.

DIc mare, qua non sis metuendum luce ! diebus
Ergo etiam moesti flebimus Alcyonum? (*a*)
Alcyonum; tacita pontus quum sternitur aura,
Creditur atque ipso tutior unda solo.
Tempore in hoc, jactas quo te nil mitius esse,
Cum puppi miser est mersus Aristomenes.

BASSI.

De classe Graecorum fracta ad Caphareum. 1. 55. 11.

PUppibus ó malefida Capharea saxa, ubi tota
Fracta redux muris classis ab Iliacis!
Quum tristi nigris fax tristior illa tenebris
Igne arsit: caecos omnis at in scopulos
Acta est praecipiti cursu ratis; orta decenni
Et Danais clades dura labore magis.
Nam Trojam vicere; at non te Nauplie. tota
Uni victa tibi Graecia congemuit. (*b*)

CAL-

(*a*) Dies Alcyonios plerique docent esse quatuordecim; septem ante brumam, quae incidit in ante diem XIII. Kal. Januarias, alios septem post brumam. De horum dierum tranquillitate, ac navigatione minime periculosa haec habet Ovid. Met. l. XI. *Perque dies placidos hiberno tempore septem incubat Alcyone pendentibus aequore nidis. Tum via tuta maris, ventos custodit, & arcet Aeolus egressu, praestatque nepotibus aequor.* nepotes vocat pullos Alcyones Aeoli filiae.

(*b*) Triumphalis illa Graecorum classis a Trojana expeditione domum rediens fracta est ad Caphareum Eubeae pro-

CALLIMACHI.

Ad Heraclitum mortuum . 3. 33. 37.

HEraclite (*a*), tua eſt mihi mors audita, meiſque
Largae fluxerunt ex oculis lacrimae.
Nam memini quoties longo ſermone jociſque
Condidimus ſoles· verſus at in cinerem es
Nunc tu, hoſpes; tantum divina volumina, Ditis
Fugerunt avidas, quae tibi ſcripta, manus.

Tumulus Charmidis . 3. 6. 58.

CUi nota eſt vitae ſors craſtina? luce valentem
Heſterna qui te vidimus, en tumulo
Condimus hoc flentes, Charmi. heu! heu! vidit acerbum
Nil magis in vita re pater hac Diophon.

DIO-

---

promontorium vi tempeſtatis a Minerva excitatae. quae ut ait Virg. Ae. l. 1, *unius ob noxam & furias Ajacis Oilei, ipſa Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem, disjecitque rates, evertitque aequora ventis*: In ea tempeſtate *quum Graeci deorum fidem implorarent*, inquit Hyginus fab. 116., *Nauplius audivit, ſenſitque tempus veniſſe ad perſequendas filii ſui Palamedis injurias. Itaque, tanquam auxilium iis afferret, facem ardentem eo loco extulit, quo ſaxa acuta, & aditus periculoſiſſimus erat. Illi credentes humanitatis cauſa id factum, naves eo deduxerunt; quo facto plurimae earum confractae ſunt, militeſque plurimi cum ducibus tempeſtate occiſi ... ſi qui autem potuerunt ad terram natare a Nauplio interficiebantur*. Rem totam Prop. l. 4. e. 1, breviter indicavit. *Nauplius ultores ſub noctem porrigit ignes; & natat exſuviis Graecia preſſa ſuis*.

(*a*) Heraclitus hic non eſt ille philoſophus Epheſius triſtis ac ſeverus humanarum calamitatum plorator; ſed poeta Halicarnaſſeus homo urbanus ac facetus.

DIOSCORIDIS.

Lycambae filiae de se, & de Archilocho. 3. 12. 15.

JUramus quidquid facrum tellure fub ima eft,
Fabula quas laedit foeda, Lycambiades:
Nos neque virgineum facto dictove pudorem,
Nec genus, & patriam dedecoraffe Paron.
In noftram fed dicta domum furialia mendax
Evomuit diris verfibus Archilochus. (a)

DIOTIMI.

De Therimacho fulmine icto. 3. 27. 1.

SEpta petunt pavidae folo de monte juvencae
Sponte fua, fparfae terga caputque nive:
Therimachus dum fub quaercu, fomno velut alto
Obrutus, aetherio ftratus ab igne jacet.

ERYCII.

Ad Therimachum fulmine ictum. 3. 27. 2.

HEu heu, infelix, jam nec meditabere celfa
Dulcia fub platano carmina, Therimache;
Nec ftrati umbrofa fub quercu errantia vocem
Armenta arrectis auribus excipient.
Heu! Jovis igne jaces domitus; fparfaeque nivali
Imbre domum fera nocte boves redeunt.

ISI-

(a) Archilochus poeta Parius a Lycambe cive fuo, qui ei filiam defponderat, fpretus, tanta carminum obfcoenitate ac maledicentia in totam ejus domum eft perbacchatus, ut patrem una cum filiabus ad laqueum compulerit.

ISIDORI AEGEATAE.

De Nicophemo in navi siti enecto, 3. 22. 18.

NOn hiems gravis, & cadens Orion
Merserunt sale Nicophemon Afro
Omni sed male destitutus aura
In puppi miser est siti peremtus.
Ventorum hoc etiam est opus. frementes
Nautis fata ferunt, ferunt silentes.

LEONIDAE.

De Erinna mortua. 3. 25. 68.

MOre apis eximios inter volitare poetas
Adsuetam, & flores carpere Castalios,
Erinnam Pluton rapuit sibi. vera puellae
Vox fuit: *o Pluton, invidus es nimium*.

LEONTII.

Equus olim nobilis molae alligatus. 1. 33. 25.

ILle ego Piseae merui qui praemia palmae,
Ille ego. Castaliam (*b*) bis prope victor aquam,
Ille

(*a*) In ejus, inquit, morte perspectum est, quam vere olim scripserit in quodam carmine de Plutone: eum esse nimis invidum; qui videlicet tam doctam puellam diutius apud superos versari non sit passus, atque inviderit Graeciae poetriam, cujus CCC illi versus, quibus scripsit Columba in primo aetatis flore, quum vicesimum annum nondum attigisset, teste Suida, judicati sunt pares Homericis.

(*b*) Ait se vicisse Olympia, Pythia (nam Castalia, ut docet scholiastes Pindari, est fons Pythonis, ex qua urbe ludi Pythii nominantur), Nemeaea, Isthmia. quae quatuor certamina magno apparatu, magnoque hominum ex tota

Ille ego jam Nemea, bimari jam clarus in Isthmo;
Ille ruens volucri par Zephyro sonipes;
Nunc, postquam senui, viden' ut versatile in orbem
Saxum hoc, palmarum dedecus, hospes, ago?

ONESTAE

Mater orba. I. 37. 10.

HOc flammae imposito gnatorum, hoc fluctibus hausto,
Una simul fletu delicui gemino,
In luctus heu scissa duos, partitaque bina
Aeque igni & saevis pignora mater aquis.

PHILIPPI

De Damide in mari Icario demerso. I. 55. 9.

NIcerati proles Damis, dum trajicit aequor
Icarium, pronus decidit in pelagus.
Fudit multa, deosque orans, pontumque frementem
Obtestans, moesto pectore vota pater.
At juvenem fluctus hauserunt. Scilicet illa
Audierat patrias unda nec ante preces. (a)

De

---

tota Graecia concursu celebrabantur. De his certaminibus est primum epigramma Anthologiae scriptum ab Archia, quod sic verto. *Quatuor indictis celebrat solemnia ludis Graecia; bina deis, bina dicata viris: nempe Jovi, Phoeboque, Palaemonique Archemoroque. Victor mala refert, pinum, oleastrum, apium.*

(a) Non est, inquit, mirum inanes, atque irritas fuisse Nicerati preces, id mare pro filii salute obsecrantis, quod jam olim patrias preces repudiarat. eas nimirum, quibus Daedalus est usus, quum videret Icarum filium in eosdem fluctus decidendem, qui & Icarii ab ejus nomine sunt appellati. Vide Ovid. Met. l. 8.

De Aristodice orbata liberis. 1. 37. 9.

CLara fuit matrum in coetu, fenoque beata
  Formofae partu prolis Ariftodice.
Sed ternam tellus miferae, ternam abftulit unda,
  Haec morbo, haec fluctu navifrago, fobolem.
Ergo flet femper; quoties & cernitur, uda
  Atque genas largis atque finum lacrimis,
Aut ad bufta fedet, longum plorans Philomela;
  Aut maria increpitat, flebilis Alcyone (*a*).

Philaenii querela de morte liberorum. 1. 37. 8.

FUnereo tantum foecunda Philaenion igni,
  Prolis ubi vidi tertia bufta meae,
Matre alia natum quaefivi, nempe futurum
  Vitalem fperans non mihi progenitum:
Sed neque fuffecta me longum prole potiri,
  Atque frui adfcito pignore, Parca tulit.
Occidit infelix, meus eft qui dictus (*b*); at ipfa
  Coepi aliis etiam matribus effe dolor.

K STA•

(*a*) Ariftodicen mulierem miferrimam orbatam fex filiis, quorum tres morbo extinctos fepelierat, tres naufragio perditos fruftra quaefierat, eorum mortem affidue modo ad bufta, modo in litore plorantem, Philomelae, atque Alcyoni comparat, quarum avium utraque [a poetis fuorum mortem lugere dicitur; atque altera in agris Ityn in terra abfumtum; altera in litore Ceycem mari hauftum dies noctefque lamentari. De utraque agit Ovid. Met. l. VI., & l. XI.

(*b*) Is, quem alebam pro meo, mortuus eft hanc unam ob caufam, quod meus effe dicebatur.

STATILLII FLACCI

Hecubae querela (a) 1.32.1.

CAede Polyxenia tristes atrox hymenaeos
Dum patri, celso conficit in tumulo;
Pyrrhus; regalem cano de vertice vellens
Moesta comam, questus edidit hos Hecuba:
Raptasti vivus quondam Hectora, saeve; sororis
Nunc cruor exstincto funditur Hectoreae.
Aeacida, huic utero quid tantum irascere? prolem
Cur & adhuc vexas, umbra cruenta, meam?

THEOCRITI

De capella a lupo devorata (b)

THyrsi, abiit (tristes quid prosunt jam tibi luctus?
Uda quid heu feris lumina lacrimulis?)
Illa Orci ad sedes abiit formosa capella,
Quam lupus hirsutis implicuit pedibus.
Multa canes latrant; abiit tamen illa: nec ossa,
Ipsi de tota nec superant cineres, AN.

(a) Quum Danai, capto Ilio atque direpto, in patriam discessuri, praedam sortirentur, ex tumulo, quem Achilli non ita pridem magno terrae aggestu coacervarant, ejusdem vox audita esse dicitur, sibi, de re Graecorum tam bene merito, praedae partem aliquam postulantis. Illi statuerunt, nihil ex omni praeda ei acceptius futurum Polyxena Priami & Hecubae filia, quam olim conspectam in moenibus adamarat; cujusque aut videndae aut ducendae causa, quum in Apollinis Thymbraei templum venisset, a Paride, ac Deiphobo fuerat interemtus. Hanc igitur Pyrrhus ad patrios cineres pompa solemni adduxit, suaque ipse manu immolavit. Haec partim ex Hygino fab. CX. partim ex aliis.

(b) Exstat in Theocriti carminibus post Idyllia.

ANTHOLOGICORUM
CAPUT SEPTIMUM.
EPIGRAMMATA LUDICRA

INCERTORUM.

De lethargico & phrenetico, 1. 45. 1.

LEthargo hic pressus, male concitus ille phrenesi,
  Uno eodemque simul decubuere toro.
Et, quem non poterant artes succique medentum
  Mire alter morbum depulit alterius.
Namque furens lecto exsiluit, sensuque carenti
  Membra dolat multis omnia verberibus.
Sic plagae huic somnum pepulerunt; multus at illi
  Abjecit somno corpora fessa labor.

In hominem immani naso, 2, 13. 25.

HErmogenis video nasum adventare, Menippe;
  Longe jam nec abest, ut reor, Hermogenes.
Ipse quoque adveniet, maneas modo: nasus, ut ajunt,
  Ad summum quinis ora praeit stadiis.
Mole vide is quanta procedit! scandere collem
  Ni piget, ipsum etiam videris Hermogenem,

Amoris triplex remedium. 1. 27. 13.

DUra fames aliis lascivum sedat amorem;
Idem aliis longa tollitur, Aule, die.
Harum ubi vesano res neutra medetur amanti,
Aut nihil aut solus jam superest laqueus. (*a*)

De imbelli conviciatore. 1. 5. 22.

AJacis tumulo superadstitit exiguus Phryx,
In magnum jaciens probra pudenda ducem. (*b*)
Maeoniumque orsus carmen, cantabat ad auras:
AJAX VIM PULSUS NON TULIT HECTOREAM.
Ille imo e tumulo fremitum dedit: ocyor aura
Phryx fugit, vivus nec tulit exanimum.

Al

(*a*) Laert. in vita Cratetis Thebani. *Fertur ejus & illud. 'Amorem sedat fames, sin minus, tempus; iis vero si uti non vales, laqueus.* Haec Crates, non ille quidem docens quod remedium amori postremo adhiberi oporteat, sed hoc significans: qui amore ita sit implicatus, ut ei nec egestas, nec temporis diuturnitas mederi possit, hujus salutem esse desperandam, nec quidquam aliud a tanta insania exspectandum, nisi ut suspendio amori finem imponat.

(*b*) Philostratus in primo heroicorum dialogo scribit, narrari a quibusdam, Phrygios pastores, quum eorum pecus aegrotaret, ad Ajacis tumulum convenisse, atque alium alia maledicta in eum congessisse. Fuisse in his qui Homericos versus. libr. XV. quorum initium est *Αἴας δ' οὐκ ἔτι μίμνεν Ajax non amplius sustinuit*, canere coeperit. Ajacem horrenda voce ex tumulo clamasse, *sustinui* &c. Quae fabella aut desumta est ex hoc epigrammate, aut ejus scribendi occasionem poetae praebuit. Est certe utilis adversus eos, qui magnis ac praestantibus viris, contra quos vivos hiscere non auderent, mortuis maledicunt.

Ad Cynaegirum de Grammatico. 2. 10. 12.

INfelix, Cynegire, in vivis, inque sepultis!
Aut lacer es verbis, aut lacer es gladiis:
Ante manus (a) cecidit pugnanti abscissa; quieto
Nunc tibi grammaticus sustulit ecce pedem. (b)

De Venere & Pallade. 4: 12. 22.

VIdit ut armatam Venerem Tritonia: visne
Sic certare, Venus, mecum, ait? illa deae
Subridens: quid opus clypeos attollere? inermis
Quae vinco, (c) vincar scilicet arma gerens?

De Iove & Amore. 1. 7. 2.

TEla adimam tibi cuncta, Deum pater inquit Amori.
Quid, si iterum cycnum te faciam? inquit Amor (d)

AGA-

(a) Heordot. in l.6. qui inscribitur Erato. *Quo in praelio . . . Cynaegirus Euphorionis F. dum summam puppim apprehendit, abscissa bipenni manu, cecidit.*

(b) Grammatici, qui agunt de metris, & poetae, qui illis utuntur, ex Cynaegiro faciunt Cynegirum, mutato *ae* in *e*. qua mutatione fit, ut ei pes, vel potius pars pedis abscindatur, id est uno tempore minuatur. Hoc, ut arbitror, significat poeta. nisi forte irridet grammaticum aliquem, quod in historia foede sit lapsus, ac dixerit, non solum manum, sed etiam pedem abscissum esse Cynaegiro.

(c) Ait, se inermem vincere solitam, illud videlicet judicium significans, quo a Paride pulcrior quam Pallas judicata est. Vide Hyg. fab.92.

(d) Quid, inquit, si tibi ego istam, qua nunc es, tam amplam tamque augustam principis deorum formam eripuero, teque iterum in cycnum, palustrem avem, converteró, quinam facere poteris ista quae minitaris?

AGATHIAE

Ad perdicem a fele interemtam. 3. 24. 2.

AEriis, perdix, deducta e rupibus, eheu!
Jam neque vimineae septa domus habitas;
Nec, roseis Aurora genis quum fulsit ab ortu,
Purpureos alas concutis ad radios.
Saeva tibi feles caput abstulit; & tua malis
(Pro scelus) ambedit caetera membra avidis.
Hunc manibus nunc ipse meis de cespite vivo,
Si quid id est, miserae composui tumulum:
Et tibi, terra, precor, non sit levis, (a) at gravis, ut ne
Eruat illa tuas improba reliquias.

De fele quae perdicem peremi. 3.24. 3.

Perdicem feles avido quae dente peremit,
In nostra sperat vivere salva domo.
Non ego te raptam, perdix, sine munere linquam.
Hostis at ense rapax ad tua busta cadet.
Quippe doles, donec faciam tibi, qualia fecit
Pyrrhus (b) Achilleum sacra super tumulum. AM-

(a) Mortuis terram levem optare solebant. hic non sine causa gravem optat, ne illae ipsae quae superfuerunt, perdicis reliquiae a fele eruantur atque absumantur. Contrarium est illud in Learchum Anth. 2.43.1. *Sit tibi terra levis. miserande Learche: reperta ut citius possint eruere ossa canes*.

(b) Pyrrhus in Achillis patris sui tumulo Polyxenam Priami filiam mactavit, fortissimoque viro, interemto a Troianis, Trojano sanguine parentavit. Poeta se idem officium perdici persoluturum esse pollicetur, ac risum quaerit ex rerum longissime disjunctarum inter se comparatione, perdicis cum Achille, felis cum Polyxena.

AMMIANI

In hominem naso immani. 2. 13. 11.

NEc dextra Proclus potis est emungere nasum,
Quod naso dextra est dimidio brevior.
Nec quum sternutat: *Serva*, inquit *Jupiter* (*a*); audit
Quod nihil; a naso tam procul auris abest.

ANTIPATRI.

Mercurius de se & Hercule. 1. 38. 3.

HErma ego, pastores, facilis deus, aut mihi lactis,
Aut querni (*b*) mellis vilia dona peto.
Placari Alcides vult sanguine; semper & agnum,
Vervecemve, aliquid vel petit eximium.
Verum arcere lupos fertur. quid denique refert, (*c*)
Sitne gregi custos, an lupus exitio?

(*a*) Qui sternutabant, Jovem sibi invocare solebant, ut ex hoc loco apparet; qui sternutantibus aderant, eosdem salvere jubebant Petron. c. 5. 8. *Giton ter continuo ita sternuravit, ut grabatum concuteret, ad quem motum Eumolpus conversus salvere Gitona jubet*. Caussas hujus consuetudinis Caelius Rodiginus Antiq. lect. XXXIV. 27. ait fuisse tres, religiosam, medicinalem, auguralem; quas vide apud eundem, si tantum est otii.

(*b*) Mel *quernum* appellat, propterea quod quercus apibus sedem praebere solent. itaque Hesiodus Operum & dierum l. 1. ait quercum summam ferre glandes, mediam apes.

(*c*) Quid, inquit, refert, quo modo grex pessum eat, luporum ne rapinis, an sacris Herculis, qui se illius custodem profitetur? aeque magnum est damnum sive a lupis, sive ab hujusmodi luporum depulsore oves absumantur.

Pocula (a) Pisoni a Theogene donata. 1. 46. 3.

HAec duo Theogenes tibi, Piso, pocula mittit;
Omnia ubi caeli sidera inesse vides.
Sphaeram etenim ex aequo partimur; signaque habemus,
Hoc Austri, hoc Boreae queis micat alta domus.
Tu solas ne quaere arctos; sed, potus utrinque,
Dispice mundi omnem siderei faciem.

De lembo, cui nomen salutari. 2. 41. 4.

CInna salutari ponti secat aequora lembo,
In quo servari vix queat ipsa Salus.
Nomine deceptus quem qui scandit, mora nulla,
Ad terram, sedes vel natat ad Stygias.

ARCHIAE

De equo nobili ad molam alligato. 1. 33. 13.

ALipedum toties fulsit qui primus equorum
Nexaque purpureis membra tulit phaleris,
Delphica cui pulcrae concessit dona coronae
Pytho (*b*), pinnigeris adsimili alitibus;

Et

(*a*) Duo pocula (his enim sermo tribuitur) ajunt, se a Theogene mitti Pisoni. ita porro esse confecta, ut utrumque seorsum habeat figuram dimidiae sphaerae; alterum gerat inscripta signa borealia, alterum australia. hortantur postremo salse ac facete, ne, quod nautae faciunt, polo arctico sit contentus, negligat antarcticum, sed, utroque hemisphaerio aeque utens in potu, omnem caeli speciem contempletur.

(*b*) A Pythone urbe Phocidis, quae eadem est ac Delphi; a Nemea, quae est silva Achajae, ubi Hercules horrendum illum leonem interfecit; a Pisa, quae est urbs Eli-

Et Nemea horrendi nutrix nemorosa leonis,
Et Pisa, & gemina qui sonat Isthmus aqua:
Nunc, heu, colla jugo pressus, Cerealia dona
Scabro tarda means usque terit lapide,
Herculeum nactus fatum. captivus & ille
Triste jugum (a) tot post fortia facta tulit.

ARGENTARII.

De lagena fracta (b). 1. 55. 12.

Potores inter vini modo fracta lagena es,
Toto diffundens ex utero Bromium.
Horrendum stridens venit lapis: ille Dionis,
Fulmen ut intortum, non Jovis, e manibus.
Te fissa, insonuit plausu domus, atque cachinnis;
Et jocus est ortus, laetifici & fremitus.
Et merito: nam quis te ploret, prodiit unde
Bacchus, passam eadem, quae tulit & Semele?

AU-

Elidis, vel eadem ac Olympia, vel Olympiae proxima, hunc equum coronatum esse dicit: id est, vicisse Pythia, Nemeaea, Olympia, Isthmia.

(a) Hoc jugum, quod Hercules tulisse dicitur, quale fuerit, intelligitur ex iis, quae Deianira scribit ad Herculem apud Ovidium. *Fama Pelasgiadas subito pervenit ad urbes decolor, & factis inficianda tuis: quem numquam Juno seriesque immensa laborum fregerit, huic Iolen imposuisse jugum.*

(b) Non insulse jocatur in lagenam, quam vino plenam Dion quidam ebrius lapide conjecto diffregerat: eamque illo ictu inter adstantium risus ac jocos vinum effundentem comparat Semelae fulmine tactae, Bacchum parienti. Semelae partum narrat Hyginus fab. 179.

AUTOMEDONTIS.

De felicitate jocus . 1. 15. 6.

Ante alios felix (*a*), alieno liber ab aere,
Dein expers thalami, postea prole carens.
Nec male habet se res, grandi vix dote soluta,
Uxorem si quis condiderit tumulo.
Haec tibi tu sapias (*b*): Epicurum quaerere laevâ
Mente sinas frustra, quid vacuum & monades

GERMANICI.

Lepus a cane marino correptus. 1. 33. 8.

Terrestris fugi ora canis lepus: arripit ecce
Unus me illorum, quos habet unda, canis.
O lepores, caelum jam scandite. sed male tutum
Id quoque, habent quando sidera & ipsa canem, (*c*)

JU-

(*a*) Omissa disputationum subtilitate docet paucis verbis, falso ille quidem, at non illepide, quinam homines felicissimi habendi sint.

(*b*) Tu, inquit, harum rerum, quae ad vitae utilitatem referuntur, cognitione sapiens esto: sine interea Epicurus ludat operam in atomorum & vacui pervestigatione, quibus ille duobus omnem rerum summam constare affirmat. Vide Lucretium l. 1. 420., & Tullium de Finib. l. 1. c. 6.

(*c*) Quod caelestem canem leporum generi metuendum esse dixit, non solam nominis similitudinem est sequutus (esset id ineptum sane ac frigidum) sed ea respexit, quae de cane illo venatico Procrin ac Cephalum venantes comitante, ac postremo propter eximiam pedum pernicitatem in caelum sublato, in poetarum fabulis traduntur. Vide Hyginum de sign. cael. l. 2. & Ovid. Met. VII.

JULIANI

Ad Icarum cereum, balneo superstantem. 4. 8. 22.

ICare, cera olim te perdidit: ecce, refectus
Qualis eras, cera vivis in hac iterum.
Verum alas, moneo, cohibe; ne balnea nobis,
Te lapso, incipiant dicier Icaria. (a)

LEONIDAE

In malum pictorem. 2. 19. 2.

ESt tibi Deucalion Phaethonque, Menestrate, pictus,
Et quo sit pretio dignus uterque rogas.
Censebo (b) propriis utrumque, Menestrate. dignus
Undis Deucalion (c), ignibus est Phaethon.

In malum pictorem. 2. 19. 1.

MEnodotum pinxit Diodorus tam bene, nusquam
Menodoto ut quisquam sit mage dissimilis. *Ali-*

(a) Mare Icarium non desunt qui ab Icaria insula nomen habuisse dicant; alii ab Icari casu ita vocatum esse tradunt. in his Ovid. Trist. l. 1. 2. *Dum petit infirmis nimium sublimia pennis Icarus, Icariis nomina fecit aquis.* Ad hanc fabulam respiciens poeta monet Icarum, ut immotus maneat in ea basi, in qua est positus, ne, cera liquescente, ut olim in mare, ita nunc in balneum decidat: atque illi quoque, ut mari, nomen faciat Icario.

(b) Censere est statuere quanti pretii res sit. Cic. in Paradoxo ultimo 61. *Si censenda nobis, atque aestimanda res, utrum pluris aestimabimus pecuniam Pyrrhi, quam Fabricio dabat, an continentiam Fabricii, qui datam repudiabat?*

(c) De Deucalione agit Ovidius Met. l. 1. de Phaethonte l. 2. quorum alter ex aquis vix est servatus, alter inter flammas, quibus orbem terrarum incenderat, etiam ipse periit. horum igitur imagines ait poeta dignas esse, alteram quae aqua deleatur, alteram quae igni crcmetur.

Aliter.

Menodotum pinxit Diodorus; pulcra & imago,
Praeter Menodotum, cuilibet est similis.

Mercurius de se, & Hercule. 1. 38. 4.

AUdi, quisquis iter carpis, seu proxima rura,
Urbis vicinae moenia sive petis.
Heic duo dii stamus, custodes finibus ambo,
Hermes, quemque vides, Amphitryoniades.
Ambo aucti dapibus nuper sumus: at pyra sumsit (a)
Hic sibi pulcra, mihi foeda & amara dedit.
Sic uvam est itidem partitus: mitia legit
Cuncta sibi, apposuit dura & acerba mihi.
Non placet hic socius. qui munera portat (b) utrique,
Nolo jam quidquam ponat utrique simul;
Sed litem solvat; dicatque: haec largior, Herme,
Dona tibi seorsum, haec Amphitryoniadae.

Ve-

(a) In fine quinti versus & initio sexti legitur ἀλλὰ ποθ' 'αυτυς' ἀυτῶ nulla sententia, vel certe inepta: ego, paucis literis mutatis, optima sententia, atque ut mihi videtur, prorsus necessaria, sic lego; 'αλλ' 'άπι αὐτὸς αὐτῷ, ... ut Hercules dicatur pyra insitiva sibi devorasse, pyra silvestria Mercurio apposuisse.

(b) Solebant enim deos, praediorum custodes, eorum, quos perceperant, fructuum primitiis munerari. Horat. in Epod 2. *Ut gaudet insitiva decerpens pyra, certantem & uvam purpurae, qua muneretur te, Priape, & te, pater Silvane, tutor finium.* & Tibullus l. 1. e 1. *& quodcumque mihi pomum novus educat annus, libatum agricolae ponitur ante deo.*

Venus inermis apud Spartanos . 1. 38. 7.

EUrotas dixit Veneri ; Venus , arma capesse,
Cede vel e Spartae finibus armigerae .
Cui dea sic , blando subridens ore : nec arma
Tractabo , & Sparta semper ero in media .
Hinc & inermis adhuc Venus est , & falsa loquuntur
Armatam nobis qui perhibent Venerem . (a)

In Cupidinem tureum . 1. 27. 4.

TUre sagittiferum quis pingui finxit Amorem ,
Ipsum qui gaudet laedere saepe Jovem ?
Jam malus excipiet Vulcania tela , dabitque ,
Dignus ut est , poenas ignibus in mediis .

Sera fercula . 2. 47. 4.

PInguia ne saturo , postquam est jam coena peracta,
Fercula , nec varias tot mihi pone dapes ,
Nec pluvias optat quum vexit in horrea messes
Agricola , in portu navita nec Zephyros .

LU-

(a) Equidem vereor , ne hic potius, qui alios falsi insimulat , falsa loquatur . plures enim Venerem apud Spartanos armatam fuisse confirmant . Plutarchus quidem fabellam etiam refert huic Leonideae prorsus contrariam in commentariolo de Fortuna Romanorum : *Spartani , inquit , Venerem perhibent , ubi transiit Eurotam , speculis , monilibus, cesto, depositis , Lycurgo se ornantem , hastam , & clypeum sumsisse* . Idem in Apophthegmatis Laconicis : *Venerem colunt armatam , omnesque Deos mares , ac foeminas hastas gestantes faciunt , eaque re indicant , neminem bellicae virtutis expertem esse* .

LUCIANI

De Priapo vineae custode. 4. 12. 90.

VInea, custodem cui ponis, Rufe, Priapum,
 Ista decem vites vix habet aridulas.
Ut veniat si fur, quod possit scilicet, ipsum
 Praeter custodem, tollere, nil habeat.

In cursorem tardum eundemque voracem. 2. 1. 12.

CUrrere qui lentus, vescique celerrimus idem es;
 Te pede jam vesci, currere dente velim.

In Apin pugilem. 2. 1. 13.

HUnc pugiles Apin grati posuere, quod usque
 Pugnans se cunctis praebuit innocuum. (a)

LUCILLII.

In hominem perquam pusillum. 2. 32. 12.

EX atomis rerum hanc summam constare (b) Epicurus
 Scripsit, dum credit nil minus esse atomis.

Ex

(a) Haec statuae dedicatio quam turpis sit huic Apidi nemo non videt. Corinthii quidem, ut ait Aristoteles Rhetor. l. 1. se contumelia affectos a Simonide poeta putaverunt, quod ita cecinisset: *Corinthios Ilium non incusat.* Quid hic? quem concertatores non modo non incusant, sed etiam statua dignum judicant, atque addunt causam, quod in tot certaminibus nemini unquam nocuerit. quibus verbis hominis innocentiam laudare videntur, re autem vera hoc dicunt: eo nihil esse aut inertius, qui toties pugnans nullam cuiquam plagam intligere potuerit, aut dementius, qui, talis quum esset, tam saepe pugnarit.

(b) Tullius de finib. l. 1. c. 6. *Ille* (Democritus, quem sequutus est Epicurus) *atomos quas appellat, id est corpora*

Ex te scripsisset, si tum, Diophante, fuisses.
Ipsis nam minor es tu, Diophante, atomis.
Aut certe ex atomis scripsisse caetera rerum
Constare, ast ipsas ex Diophanto atomos.

In male parvum. 2. 32. 13.

FOrmicae impositus Micro haud secus ac Elephanto,
Corruit infelix in caput inque humeros,
Mulcatusque idem male calcibus: invida fata!
Clamabat; periit sic etiam Phaethon. (*a*)

In male parvum, ac macilentum. 2. 32, 20.

RHetor ut Adrastus formicae terga volucris
Pressit eques, tumido haec pectore verba dedit:
Auras carpito; habes, o Pegase, Bellerophonta, (*b*)
Heroem macie mirifica eximium.

De agello Menophanis. 2. 7. 3.

MEnophanis tam parvus ager fuit, ex aliena
Esuriens quercu necteret ut laqueum:
Nec tellure sua condi post funera quiret,

Vi-

---

pora individua propter soliditatem, censet.. ita ferri ut concursionibus inter se cohaerescant, ex quo efficiantur ea, quae sint, quaeque cernantur, omnia.

(*a*) Ovid. Met. l. 2. *At Phaethon, rutilos flamma populante capillos, volvitur in praeceps, longoque per aera tractu fertur: ut interdum de caelo stella sereno, etsi non cecidit, potuit cecidisse videri*. Cum tali casu quam ridicule hujus pusionis casus comparetur, nemo non videt.

(*b*) Bellerophontem Pegaso equo alato invectum Chimaeram domuisse tradunt mythologi. cui poeta, risum quaerens, comparat hunc rhetorem, in quo nihil erat eximium ac mirificum, praeter maciem.

Vicini fuerit pars at emenda soli.
Quem si quando agrum vidisset forte Epicurus,
Omnia plena agris diceret, haud atomis, (*a*)

Ad Dionysium de Simeone medico . 2. 22. 4.

SI quis erit, Dionysi, hostis tibi, nolo precere
Illi unquam iratos Isin & Harpocraten,
Quos caecare ferunt: medicum at Simeona. Canopi (*b*)
Nosces quid possint numina, quid Simeon.

De bono ac malo poeta . 2. 40. 10.

OPtimus est vatum, coena qui dives opima
Hos large pascit, carmina queis recitat,
At qui jejunis recitat, precor, Aule, furores
In caput insanos vertat ut ille suum. (*c*)

De

(*a*) Jocatur in agellum Menophanis, eumque praeter omnem modum extenuat, atque ipsis illis atomis, sive corporibus individuis, quibus, inani interjecto, Epicurus omnia plena esse docet, minorem esse affirmat. Huic simile est epigramma, quod M. Tullio Ciceroni tribuitur, est autem fortasse Tullii Laureae, ut opinatur Vossius in Etymol. verbo Fundus. *Fundum Varro vocat, quem possis mittere funda, ni tamen exciderit, qua cava funda patet.*

(*b*) Addidi Canopi, ne si indefinite numina diceret, etiam verum numen complecti videretur,

(*c*) Hic facete; Horatius vere, in epistola ad Pisones: *Tu seu donaris, seu quid donare voles cui, nolito ad versus tibi factos ducere plenum laetitiae. clamabit enim pulcre, bene, recte; pallescet super his; etiam stillabit amicis ex oculis rorem, saliet, tundet pede terram,*

De equo pigerrimo . 2. 23. 1.

THessalus est equus iste tuus, Callistrate, sed quem
Totius haud moveant pharmaca Thessaliae.
Ligneus est vere; Scaea (*a*) intra limina cuncti
Quem non traxissent cum Phrygibus Danai,
Quin tu ergo hunc votum statuis cuicunque deorum?
Hordea ne pereant, fac pueris ptisanam (*b*).

De equo macilento . 2. 23. 2.

PActus equum, caudam mihi Olympius attulit, ex qua
Languens, enecto corpore, pendet equus.

In cursorem parasitum . 2. 31. 4.

IN stadio Eutychides piger est, Diotime: vocato
Ad coenam; dices, jam volat Eutychides.

MACEDONII.

Omen de morte uxoris irritum . 1. 19. 5.

STernueram juxta tumulum, laetusque putaram
Portendi uxoris funera certa meae (*c*).

L Ster-

(*a*) Scaeae portae saepe fit mentio apud Homerum, & alios. quod nomen, si Graecum est, ut esse videtur, sinistram significat: sed Strabo l. 13. putat Thracium esse. ait enim: *multa apud Troes & Thraces iisdem nominibus appellantur, ut Scaei Thraces quidam, & Scaeus amnis & Scaeus murus, & Scaeae Trojanae portae*.

(*b*) Plin. l. 18. c. 7. *Panem ex hordeo, antiquis usitatum, vita damnavit, quadrupedumque tradidit refectibus. ptisanae inde usus validissimus saluberrimusque tantopere probatur. unum laudibus ejus volumen dicavit Hippocrates*.

(*c*) Sternutamento plerumque laetum aliquem eventum signi-

Sternueram frustra in ventos: valet illa vigetque,
Nec morbos hilum, funera nec metuit.

NICARCHI.

De tribus surdis. 2. 30. 1.

INtendit litem surdo male surdus, at illis
Judex multo etiam surdior obtigerat.
Quorum hic: conductas pretium mihi solvat ob aedes:
Hic: tota nunquam liqui ego nocte molam.
At judex: quid opus verbis? non mater utrique est?
Ambo illam, quod lex imperat aequa, alite.

NILI.

In Satyrum e lapillis coagmentatum. 4. 12. 101.

Viator, & *Satyrus*.

V. ESse scio Satyros risores: dic tamen, istum,
Quem rides, risum quae tibi causa movet?
S. Ipsum

---

significari veteres Graeci, ac Latini putavere. cujus rei exstant non pauca indicia in Homero, Xenophonte, Aristotele, Theocrito, Tullio, Catullo, Propertio. Itaque Macedonius quoque, quum sternuisset, laetum aliquid sibi portendi existimavit; & quoniam non longe aberat a tumulo, statuit, id quod portendebatur, nihil esse aliud, quam mortem uxoris: verum, eam valentem vigentemque videns, dolet id sternutamentum frustra fuisse.

(a) In hoc judicio sane ridiculo aedium locator petit pecuniam debitam a conductore: conductor nihil audiens, quasi criminis alicujus insimuletur, respondet, se tota nocte domi in pistrino ad molam fuisse. judex neutrum audit, ac putat eos de matre alenda inter se litigare. itaque respondet: aequum esse, ut, quae utrique mater sit, ab utroque, ut lex jubet, alatur.

S. Ipsum me ridens miror; coeunte (a) lapillo,
Quo factus pacto sim subito Satyrus.

PALLADAE.

In mulieres, 1. 19. 2.

QUaliscunque nocet, magno si credis Homero,
Seu mala sit mores foemina, sive bona.
Tyndaris Argolicas, Phrygiasque incesta phalanges;
Perdit (b) casta suos Penelopea procos.

De grammatica & uxore. 2. 10. 5.

GRammaticam, uxoremque piget perferre patique,
Implexam hanc, lites hanc serere indomitam.
Utraque vel Parca multo mihi tetrior ipsa est.
Grammatica sed me vix tamen exsolui.
Andromacha possum nullo me exsolvere pacto.
Obstant nam tabulae juraque Romulidum. (c)

(a) Opere tessellato, sive, ut vocant, musivo.

(b) Atqui illi flagitiosissimi homines, non a Penelopes castimonia, sed a sua ipsorum nequitia perditi, malum, quo digni erant, nacti sunt, eorum mortis Penelope occasionem non voluntariam, quod omni culpa, & reprehensione vacat, ipsi, atque illa tot in aliena domo, Penelope invita, atque, ut insanire desinerent, frustra obsecrante, perpetrata facinora, caussam praebuerunt. Itaque in hoc epigrammate leporem agnosco, veritatem desidero.

(c) Extat in codice Theodosiano Constantini Magni constitutio de repudiis. *Placet non licere maritis per quascumque occasiones uxores suas dimittere... Si repudium mittent, haec tria crimina inquiri conveniet, si moecham, vel medicamentariam, vel conciliatricem repudiare voluerit. nam*

Jocus in grammaticum. 1. 37. 15.

GRammatico muliebre genus simul atque virile
Natum est; sed celeri funere mors rapuit
Utrumque, egreditur dum vitae in lumina. natum
Et neutrum genus est sic tibi, grammatice. (a)

De ave inflata sibi dono missa. 2. 17. 5.

UTrem ventorum, donum admirabile, Ulysses
Accepit (b) rupes vectus ad Aeolias.
At meus hic multo ventosior Aeolus, auris
Mi plenam tumido corpore misit avem.
Aligeros habeas tibi ventos flabraque, amice.
Auris non vescor, quae stomachum excrucient.

PHI-

nam, si ab his criminibus liberam ejecerit, omnem dotem restituere debet, & aliam non ducere. Itaque Palladae per leges non licebat se exsolvere uxore, morosa illa quidem & litigiosa, sed nullius tamen sceleris, vel flagitii convicta.

(a) Grammatico nati sunt filius, ac filia, iique in ipso ortu exstincti. Poeta dicacitate quadam amarulenta, neque omnino insulsa, ut mihi videtur, hominem irridens in trium generum tractatione assidue occupatum, & fortasse in rei levissimae scientia, ut solet ea natio, plus aequo sibi placentem, gratulatur, quasi lucrum fecerit morte filiorum. qui si viverent, duo illi tantummodo genera, virile ac muliebre, nata essent; nunc, quoniam sint exstincti, factum esse ait, ut etiam tertium genus, neutrum, illi nasceretur, partu plane digno patre grammatico. Huc facit illud Ausonii de Rufo. *Rufus vocatus rhetor olim ad nuptias, celebri sit ut convivio, grammaticae ut artis se peritum ostenderet, haec vota dixit nuptiis: et masculini, & foeminini gignite, generisque neutri filios*.

(b) Homer. Odyss. l. 10. 20.

PHILIPPI.

Viator, & Mercurius horti custos .4. 12. 41.

V. PAullum oleris licet hinc Cyllenie? M.Parce , viator.
V. Invidia est olerum? M.Nulla quidem invidia est ;
Verum aliena vetat lex tangere . V. Mirum ! aliena
Tangi lege nova Mercurius (*a*) prohibet !

SPEUSIPPI.

De Democrito mortuo. 3. 33. 9.

PErsephone , expertes risu , dea , quae regis umbras ,
Ridentem bona , sis, accipe Democritum .
Et tua , te amissa , misere quum moesta doleret ,
Dicitur a risu (*b*) flexa fuisse parens.

(*a*) Quem nemo nescit furacissimum , ac furum deum esse habitum , cum jure indignatur furta vetandi , ac fures coercendi munus sibi arrogare . Simile est illud Juvenalis Sat. 2. *Loripedem rectus derideat , Aethiopem albus . Quis tulerit Gracchos de seditione querentes ? Quis caelum terris non misceat , & mare caelo , si fur displiceat Verri , homicida Miloni , Clodius accuset moechos , Catilina Cethegum ; In tabulam Syllae si dicant discipuli tres ?*

(*b*) Clem. Alex. in Cohortat. ad Gentes c. 2. narrat proditum esse in fabulis , Cererem in illo suo errore , & conquisitione filiae , quam amiserat , in Eleusinum pagum venisse . ibi ei hospitio exceptae Baubonem mulierculam cinnum (Graeci appellant cyneona) propinasse : qua potione Dea , quum propter moerorem uti nollet , Baubo rem moleste ferens , seque contemtam putans , ea indecore fecit , quorum adspectu Ceres risisse dicitur , ac sedato paullisper dolore , praebitam potionem ebibisse .

ANTHOLOGICORUM
CAPUT OCTAVUM.
EPIGRAMMATA VARIA

INCERTORUM.

De racemo nondum maturo a vite avulso. I. 2. 2.

QUis temere hunc pulcra Bacchi de vite racemum,
Nondum etiam excoctum solibus, abripuit?
Atque ubi gustavit, succo praestrictus acerbo,
Abjectum, irata mente, reliquit humi?
Perde virum exitio (a) quo Thracem, Bacche, Lycurgum.
Quip-

(a) Non convenit inter Mythologos de poena qua affectus est Lycurgus. Homerus Il. 6. scriptum reliquit, eum, quod Bacchi nutrices fugarat, ipsumque Bacchum perterrefactum in mare compulerat, in iram deorum incurrisse, atque a Jove excaecatum esse. Apollodorus l. 3. eum quod Bacchum contumelia affecerat, furore divinitus objecto, Dryantem filium bipenni interfecisse, quum se putaret vitis palmitem amputare: itaque captum a suis, atque in vincula conjectum, postremo ab equis laniatum interiisse. Hyginus fab. 132. eum in Rhodope Thraciae monte a Bac-

Quippe bonae exstinxit femina laetitiae;
Unde aliquis poterat succendi ad carmina, tristes
Sollicito aut curas diluere ex animo.

De Archilocho (a) ad Cerberum. 3. 25 19.

OStia Tartarei, si quando, nigra barathri
Serva nunc triplici pervigil ore canis.
Ne, dulcis vitae fugere ut lumina, pulsae
Archilochi horrenda voce, Lycambiades;
Umbrarum sic turba, malis exterrita iambis,
Sese aliquo Stygiis proruat e domibus.

Pinus vento eruta in navim adacta. 1. 57. 7.

QUae solis jacui prostrata in montibus ingens
Pinus nimbosi turbine victa noti,
En agor (humanum quid non genus audeat?) altum,
Major ubi venti vis furit, in pelagus;
Objectorque hosti, qui me ferus eruit olim.
Triste nec augurium corda pavore quatit?

Pinus vento dejecta ad nautas. 1. 57. 6.

FRacta notis jaceo pinus: ne pellite in aequor
Ventos passam ipso in litore naufragos.

Baccho pantheris objectum fuisse, quum sibi alterum pedem excidisset pro vite. Quidquid horum Lycurgo accidisse dicatur, nimis magna poena hic poeta non magnam culpam vult expiari. Rectius Plato, qui Legum lib. VIII. jubet, ut qui uvas immaturas carpserit, aliquid Libero patri solvat, propterea quod fructum inde provenientem intercepit; servus vero, quia pecuniam non habet, patiatur verbera.

(a) Vide quae animadversa sunt pag. 103. & pag. 121.

Ad Pana . 1. 68. 5.

O Pan aureolas labro percurre cicutas,
Grataque pascenti carmina funde gregi:
Ut niveo pingues turgentia lacte capellae
Ubera sub Clymeni tecta beata ferant;
Et capro, de more tuam quum stabit ad aram,
Largus ab hirsuto pectore sanguis eat.

Ad Thersipotidem . 3. 23. 28.

HAnc tibi pro thalamo, pro speratis hymenaeis,
Busta super genitrix marmoream posuit
Effigiem, quae te vultuque habituque referret,
Thersipoti, ut fato functa, loquare (*a*) tamen.

ANACREONTIS.

Puellae Baccho dona ferentes . 4. 5 5.

HAec thyrsum gestans, Heliconias; ad latus illi
Xantippe; Glauce quae subit inde comes.
De monte adveniunt, & Bacchi ad templa puellae
Uuas, haedum, hederas, munera grata, ferunt. (*b*)

AN-

(*a*) Tibi, inquit, Thersipoti, in ipso aetatis flore, antequam nuberes, morte sublatae, talis a matre statua est posita, ut in ea non modo tui similitudo inesse, sed tu ipsa spirare, ac loqui videaris.

(*b*) Inscriptum est fortasse hoc epigramma donario, quod Baccho obtulerunt puellae; quarum heic fit mentio. Hae de monte advenire dicuntur; bacchantes enim in agros evolare, ibique omnem insaniam exercere solebant. Hinc illa apud Plautum: *Evoe, Euie, Bromie, quo me in silvam venatum vocas?* & apud Virgilium de Latinis mulieribus: *insultant thyasis nemora ardua*.

ANTIPATRI.

Munus natalitium. 1. 30. 1.

Pisoni magno, munus natale (*a*), libellum
Dat, quem nocte una condidit, Antipater.
O utinam accipiatque libens, laudetque poetam;
Ture ut placatus Jupiter exiguo!

ANTIPHILI.

In torrentem. 1. 73. 1.

Quid torrens tam dira fremis, tumidusque superbo
Amne meum gaudes rumpere saevus iter?
Imbre tumes (*b*), istam debes & nubibus undam,
Quae ruit iratis turbida Naiasin.
Ingruet at tumido sol (*c*), ingruet. edocet ille
Quis propria, externa quis fluat amnis ope.

AN-

(*a*) Censorinus item de die natali c. 1. Q. Cerellium alloquens: *quodcunque*, inquit, *hoc libri est meis opibus comparatum, natalitii titulo tibi misi*. Lucianus quoque libellum de iis, qui diu vixerunt, mittit Quintillo munus natalitium. De hoc more mittendi munera natali die agit Plautus in Pseudolo act. 1. sce. 1. & Terentius in Phormione act. 1. sce. 2. Martialis in epigrammate 64. lib. 8. Clitum quemdam irridet, qui hujusmodi munerum accipiendorum causa multos natales simulabat. *Ut poscas, Clite, munus, exigasque, uno nasceris octies in anno, & solas puto, tresve, quatuorve non natalitias habes Kalendas*.

(*b*) Ovid. item torrentem alloquens. *Fontis habes instar pluviasque nivesque solutas*.

(*c*) Ovid. ibid. *At tibi pro meritis opto, non candide torrens, sint rapidi soles, siccaque semper hyems*.

ANTIPHILI BYZANTII.

De Glauco naviculatore . 1. 56. 3.

GLaucus Nessaeae fauces (*a*) tranantibus undae
Dux bonus, in Thasiis navita litoribus
Assiduus; ponti qui per vada cerula clavo
Affixus tota nocte regebat iter;
Longaevusque, marique attritus, linqueret ipsam
Quum vitam, dulcem noluit ille ratem
Linquere: quam socii superimposuere (*b*) sepulto;
Puppe sua ut Stygias laetus adiret aquas.

ARCHIAE.

Boves navim trahentes . 1. 33. 6.

NOn terram sulcare boves modo novimus, ipsas
At ponto puppes ducimus e liquido,
Hoc quoque pacis (*c*) opus docti: per rura vicissim
Tu, mare, delphinas ducere aratra jube.

Echo de se ipsa . 1. 35. 1.

ECho ego, muta modo, modo garrula. da bona verba,
Quisquis es; haec reddam quae prius audiero.
In te quae dices convertam dicta; tacebo

Si

(*a*) Glaucus hic dicitur deductor eorum, qui transmittebant *fauces undae Nessaeae*, id est ostia Nessi, fluminis Thraciae, contra quae ostia, angusto freto interjecto, sita est Thasus, insula maris Aegaei; nisi forte ipsum illud fretum placet *fauces Nessaeas* appellare.

(*b*) Dixi alibi de more veteribus usitato, instrumenta ejus artis, quam quisque exercuerat, sepulcro imponendi.

(*c*) Pacis enim tempore classes in terram subduci, belli tempore eaedem in mare deduci solent.

Si taceas. quid me justius (*a*) esse potest?

Ad hirundinem in Medeae tabula nidulantem. 1. 87. 4.

MEdea haec: nidum cui credis, hirundo? tuisne
Parcat, quae natos (*b*) perdidit ipsa suos?

Ad merulam in quercu sedentem. 1. 60. 1.

QUercum linque istam, nec ramo inside virenti
Dulcem iterans cantum; si sapis, o merula,
Ista tibi malefida arbos, inimicaque: tutum
Praebet ubi hospitium vitis amica, veni;
Pampineoque pedem secura in palmite pone,
Arguto & varium pectore funde melos.
Viscum istaec (*c*) avibus, suaves haec educat uvas;

Et

(*a*) Echo nec justa est, nec injusta. nobis magnopere cavendum est, ne, si hanc falsam justitiae speciem sequamur, & paria paribus respondeamus, injustissimi esse reperiamur: quibus quidem a Deo praeceptum est, ut pro malo bonum reddamus, ut maledicentibus bene ipsi dicamus; odium amore, injurias beneficiis, contumelias laudibus compensemus.

(*b*) Nemo nescit Medeam, ab Iasone repudiatam, ut eum dolore afficeret, nefario scelere suos ipsam liberos trucidasse. Rem narrat Euripides, atque alii poetae. Pausanias tamen in Corinth. tradit, eos non a matre occisos, sed a Corinthiis lapidibus obrutos, quod Glaucae Creontis filiae illud exitiabile donum a Medea missum attulerant.

(*c*) Plin. lib. 16. c. 44. *Viscum copiosissimum in quercu. altitudo ejus non excedit cubitalem, semper fruticosi, & viridis*. hujus acinos ait colligi messium tempore, siccari, tundi, aqua putrescere duodenis fere diebus, inde, in profluente iterum tunsos, lentescere, atque evadere utiles ad avium pennas tactu ligandas.

Et sacra est, cantu qui capitur (*a*), Bromio.

De Cupidine gemmae insculpto. 1. 27. 5.

IN gemma Libyci vidi ut subjecta leonis
Terga premat, vidi ut fraena manu implacidus
Tractet Amor, domitumque agitet, caedatque flagello;
Vidi, &, perculso pectore, contremui.
Mansueto quid enim faciat mihi (*b*), qui puer, eheu!
Tam saevam vexat saevior ipse feram?

ARISTONIS (*c*).

De Junone irata ob Ganimedem. 1. 83. 4.

SAeva Jovis conjux, rapto Ganimede, furore
Acta gravi, haec alto verba dedit gemitu.
Ignem (*d*) Troja Jovi peperit: Trojae ipsa sed ignem
Mittam alium, exurat qui male cuncta, Parin (*e*).

Non

(*a*) Magnam esse Baccho cum Apolline ac Musis cognationem tradunt poetae; hunc itidem choris, cantu, carminibus delectari. Hinc illa Horatii, *Bacchum in remotis carmina rupibus vidi docentem*; Propertii, *Bacche soles Phoebo fertilis esse tuo*; Tibulli, *sacro nam rite poetae Phoebusque, & Bacchus, Pieridesque favent*.

(*b*) Ille vero te, animal non modo mansuetum, sed etiam rationis particeps, Deoque simile, miserrime divexabit, atque affliget omni contumelia, nisi malum sessorem excusseris; quod bruta animalia non possunt, homines & possumus, & debemus.

(*c*) Hoc carmen alii tribuunt Hermiodoro.

(*d*) Ovid. Met. lib. 10. *Rex superum Phrygii quondam Ganimedis amore arsit*.

(*e*) Virg. Ae. lib. 7. 319. loquens de Paride: *nec face tantum Cisseis praegnans ignes enixa jugales*.

Non aquila (*a*) Iliadis veniet; sed, strata vorabunt
  Qui marte Argivo corpora, volturii.

CALLIMACHI.

Ad Bacchum (*b*) . 1. 67. 21.

Vox brevis est, cessit cui res bene, Bacche, poetae,
  Dicit enim, VICI; quo pote nil brevius.
At cui non afflas dexter, si forte rogetur
  Quam bene certarit; DURA ait ACCIDERUNT,
Haec habeant sibi verba mali, turba impia, vates;
  At mihi contingat vox, pater, illa brevis.

COSMAE.

Pyrrhus mactans Polyxenam. 4. 8. 29.

Pyrrhus ego hanc (*c*) patri macto: quae Pallada clamat,
  Demens! non fratrem se scit habere Parin? (*d*)

GLAUCI.

Pan & Nymphae de Daphnide. 1. 68. 1.

P. Dicite mi, nymphae, Daphnisne (*e*) hac transiit, haedos
  Heic niveos vestro pavit & in nemore? N.

(*a*) Ovid. Met. lib. 10. *nulla tamen alite verti dignatur* (Jupiter) *nisi, quae posset sua fulmina ferre. Nec mora, percusso mendacibus aere pennis, arripit Iliaden; qui nunc quoque pocula miscet, invitaque Jovi nectar Junone ministrat.*

(*b*) Rogat Bacchum, ut sibi cum aliis poetis certaturo sic adsit, ut, peracto certamine, interrogantibus, quomodo rem gesserit, uno verbo respondere possit se vicisse, nec cogatur, quod victi faciunt, multis verbis uti, ne se victum fateatur.

(*c*) Priami & Hecubae filiam patri meo Achilli.

(*d*) A quo Pallas Veneri est posthabita.

(*e*) Siculus ille pastor, de quo tam multa fabulati sunt poetae bucolici, ac praecipue Theocritus.

N. Nae nae, Pan; illoque etiam tibi scripsit in alni
Cortice conspicuis verba legenda notis.
Pan, Pan ad Maleam (a) *& Psophedia* (b) *saxa venito.*
P. Jam venio. Nymphae, multa valete; abeo. (c)

GEMINI.

In Herculem inermem Lysippi. 4. 8. 17.

Viator, & Hercules.

V. Nunc ubi clava ingens, Alcide? ubi rapta leoni
Pellis, & ille arcus, spiculaque & pharetrae?
Fastus ubi tuus ille? H. Aegrum, fractumque, humilemque
Lysippi sic me docta (d) manus posuit.
V. Quis nudat? quis te miserum domat? H. Aliger, inter
Ille tot aerumnas mi gravis unus, Amor. (e)

CY-

(a) Promontorium Peloponesi ad sinum Laconicum.

(b) Lampeiam aut Erymanthum, qui montes sunt prope Psophidem urbem Arcadiae.

(c) Pan, lecto carmine, nihil morae interponens, nymphis valedicit, atque abit confestim eo, quo vocatur, motus, opinor, non solum cupiditate Daphnidis visendi, & Arcadiae natalis soli adeundi, sed etiam metu, ne quid Daphnis patiatur ad Maleam, locum infamem naufragiis, de quo est proverbium: *Maleam legens, quae domi sunt obliviscere.*

(d) Jure doctam appellat, quae teste Plinio l. 34. c. 7. *opera DCX fecisse prodatur, tantae omnia artis, ut claritatem possent dare vel singula.*

(e) Ovid. Heroid. ep. 9. facit Deianiram Herculi haec exprobrantem. *Quem non mille ferae, quem non Sthenelëius hostis, non potuit Juno vincere; vincit Amor.*

CYRILLI.

De epigrammate. 1.44.2.

VErsiculos epigramma duos sibi postulat (*a*) addis
Huc aliquid; carmen, non epigramma facis.

JULIANI.

De Archilocho ad Cerberum. 3.25.18.

CErbere, qui magnis terres latratibus umbras,
Terribilem hanc, ad vos quae venit umbra, time
Occidit Archilochus. rabiem cave tristis iambi,
Quem vates torvo saevus ab ore jacit.
Voce quid iratus possit scis, visa Lycambae (*b*)
Cui simul in Stygia est utraque nata rate.

LEONIDAE.

Mars indecoro munere affectus. 1.3.1. & 2.

UNde, malum, spolia haec? non sunt mea. gratus inepte
Quis dedit ingratum munus Enyalio? (*c*)

Te-

(*a*) Atqui epigramma nec duos versus postulat, quum uno etiam versu possit esse contentum, cujusmodi est illud Virgilianum: *Aeneas haec de Danais victoribus arma*; & multo plures quam duos recipit. quod ita esse & ratio persuadet, & innumerabilia optimorum poetarum exempla declarant. Hoc quidem constat, unam ex virtutibus epigrammatis esse brevitatem. verum ea brevitas quanta esse debeat, non tam potest numero versuum, quam quodam hominum intelligentium judicio definiri.

(*b*) Vide quae animadversa sunt pag. 103.

(*c*) Enyalius est nomen Martis, quo usus est Homerus, Hesiodus, Sophocles, atque alii poetae, praesertim ubi de Marte non qualicunque, sed inter praelia debacchante loquuntur.

Tela integra; micant galeaeque & scuta, nec usquam
Purpurei apparet sanguinis ulla nota.
Quae cernens rubeoque genas, & fronte profusus
Ubertim sudor pectus ad usque fluit.
His aulamve aliquis, pictum aut conclave, recentis
Aut nuptae armorum deliciis thalamos
Instruat. ornentur Martis delubra cruentis (a)
Exsuviis: laetor sanguine bellipotens.

De caeco & claudo, 1. 4. 2.

Fert caecus claudum, caecum regit alter: utrique
Hic graditur, pacto foedere, at ille videt. (b)

De se olim astronomo tunc poeta. 1. 67. 29.

Lineolis (c) olim fallebam tempora nulli·
Carus magnorum aut cognitus Ausonidum,

Nunc

(a) Praeclare Virgilius de armis Mezentii ab Aenea eidem truculento, & sanguinario deo consecratis: *addit rorantes sanguine cristas, armaque trunca viri, & bis sex thoraca petitum, perfossumque locis*.

(b) Horum exemplum in omni vita sequi debemus, atque, ut ait Tullius de Offic. lib. 1. *communes utilitates in medium afferre, mutatione officiorum, dando, accipiendo*. ita, consilio, re, opera in unum collatis, ex hominibus, quorum singuli manci quodammodo sunt, ac debiles, coalescit civitas, quasi quoddam corpus firmum atque integrum.

(c) Olim, inquit, multam & inanem operam ponebam in ducendis lincolis, & earum ope problematis solvendis, & theorematis demonstrandis. id quum facerem nemo erat nobilium Romanorum, qui me aut diligeret, aut vero etiam nosset.

Nunc placeo cunctis. nam sero denique vidi (a)
Quam pretio vincat Calliope Uraniam.

MAECII.

In simulacrum Cupidinis vincti. 4. 12. 47.

Fle miser incassum tua vincula nescia solvi,
Funde miser tristes ex oculis lacrimas,
O pestis mentisque bonae, sanctique pudoris,
Flamma vorax, caecum pectoris ulcus, Amor.
Te nexo, cuncti mortales solvimur. Euris
Nil profectura, improbe, funde preces;
Et, quos intuleras humanis mentibus, ignes
Exstinctos fletu jam prope cerne tuo.

MELEAGRI.

Ad cicadam. 3. 24. 5.

O, quae, dulce sonans dulci ebria rore, cicada,
Agreste, at gratum per loca sola canis;
Nutantumque haerens foliorum in vertice, vocem
Corpore de sicco das citharae adsimilem,
En age ludicrum carmen Pana incipe contra; (b)
Carmen quod nymphas mulceat arboreas,

M Me-

(a) Vidi, inquit, quanto praestantior sit poesis, quam astronomia, quod vel ex eo intelligi potest, quod astronomiae praeest Uranie, una ex Musarum choro, nihilo melior quam caeterae, poesi autem Calliope, quam Hesiodus in Theogonia vocat *Musarum omnium praestantissimam*, itemque Homerus ac caeteri scriptores nulli sororum non anteponunt.

(b) Incipe, inquit, cantus, qui Panis fistulam aemulentur, eique per aestum canenti vicissim respondeant.

Meque juvet, coris & duro fessus amore,
Hac somnum capto dum mihi sub platano.

MOSCHI.

In Amorem arantem. 4.12.49.

Atque facem atque arcum posuit, stimulumque Cupido
Cepit. pendebat scortea pera humero.
Inde boves junxit validos, arvoque subacto,
Dum plena spargit grandia farra manu,
Caelum suspiciens: haec calface, Jupiter, inquit;
Sidonium (a) aut cogam te sub aratra bovem.

MYRINI.

De Thyrside & Amore (b). 3.27.5.

Thyrsis oves solitus nympharum ducere pastum;
Pana cavis aequans Thyrsis arundinibus,
Sub pinu hac dormit ferventibus ebrius horis;
Ipse at oves sumto servat Amor baculo.
O nymphae, nymphae, pastori abrumpite somnum,
Praeda lupis ne fit cum grege parvus Amor.

NI.

(a) Jupiter non longe a Sidone in taurum se vertisse dicitur a poetis, atque inde Europam Agenoris filiam, dorso exceptam, ex Phoenicia trans mare in Cretam avexisse. Qua de re agit Ovid. Met. lib. 2. & Theocritus, vel potius Moschus, in Idyllio, quod inscribitur *Europa*. Id Idyllium, qui Graece nesciunt, atque etiam qui sciunt, legant elegantissimis latinis versibus redditum a Bernardo Zamagna, atque editum Romae an. 1768. una cum Nave aeria.

(b) In hoc argumentum, sculptum aut pictum ab aliquo artifice, lusit poeta multo, ut opinor, venustius, quam si ipse id excogitasset.

NICARCHI.

Venus ad Minervam. 1. 38. 8.

CUr Venerem irritas, virgo Tritonia? dextra
 Cur pomum (a), rapiens mi mea dona, geris?
Non te, piniferae quondam sub rupibus Idae,
 Sed me formosam censuit esse Paris.
Tu tibi habe clypeum, galeamque, hastamque; relinque
 Poma mihi: victam sit satis esse semel.

OENOMAI

De Cupidine in cyatho. 4. 18. 10.

QUorsum Amor in cyatho? cur ignibus additur ignis?
 Quid? solo non sat corda calent Bromio? (b)

PALLADAE.

Coenae recusatio. 1. 79. 1.

AD coenam invitas: contentus, Cinna, vocari,
 Oblato haud utar munere si pateris.

(a) Fecerat nescio quis artifex Minervam pomum manu gerentem, fortasse ut significaret, eam esse Venere pulcriorem, ac digniorem, cui pomum illud a Discordia in deorum epulo projectum, ac formosissimae dearum inscriptum, Paris attribueret. Venus jubet Deam id pomum de manu ponere, si quidem iterum certare de pulcritudine, ac turpiter vinci nolit.

(b) Ludit venuste in Amoris imagunculam sculptam vel pictam in cyatho. Quid? parumne, inquit, Bacchus valere videtur ad mentes & corpora hominum inflammanda, ut Amor praeterea quaerendus fuerit, quo vehementius inflammentur? perinde ac si ei, qui uno igne plus aequo calet, alium praeterea ignem admoveas multo majorem, quo jam non modo caleat, sed etiam prorsus exuratur.

Sic mihi vescetur, quem solum curat, honore
Mens gaudens; epulis nec grave corpus erit.

Amor tenens altera manu delphinum, altera florem. 4. 12. 56.

NUdus Amor blandum ridet, nec flectere gaudet
Arcum, nec certa spargere tela manu;
Delphinum at dextra retinet, floremque sinistra;
Atque sibi hac terras (a) vindicat, hac maria.

In virum uxori obnoxium. 1. 19. 4.

UXori servire negas te, Pamphile, nunquam
Impegit capiti quod soleam illa tuo;
Saeva nec insana fecit convicia lingua,
Nec liquit surdas pervigilem ante fores:
Blanda sed inducit quo vult. heu falleris, atque
Mitem fers dominam, Pamphile; sed dominam.

De templo Fortunae verso in cauponam. 1. 80. 7.

TU quoque versa jocus vulgo es, Fortuna; tuasque
Infelix, tandem es tu quoque passa vices. (b).
Nam

(a) Quis enim non videt in hujusmodi simulacro, flore terras, delphino maria significari?

(b) Irridet Fortunam, cujus templum videt semirutum, ac versum in cauponam, eamque dicit ex dea copam, id est mulierculam, quae cauponae praeest, atque in ea vinum, & esculenta vendit, factam esse. Quod quidem contigisse gaudet; eamque jubet suos jam casus flere, non, quod antea solebat, hominum casibus laetari; quum suam levitatem & inconstantiam, quam nos experiebamur, ipsa etiam a summo ad imum dejecta coeperit experiri.

Nam tua templa vides in foedam versa popinam
Et, dea quae fueras, sordida copa modo (*a*) es.
At bene habet: proprios fle casus, casibus ante
Laeta hominum; ut nobis, sic tibi diva levis.

PHILIPPI

Ad Caesarem de Psittaco (*b*) 1. 60. 3.

PSittacus e cavea digressus, versicolores
Concutiens alas se tulit in nemora.
Atque, sui moris semper memor, usque sonabat
Caesareum nomen montibus in mediis.
Omne avium genus advenit; certamen & ortum est,
Quae melius posset dicere: Caesar, ave.
Orphea quis flexisse feras miretur, ubi omnis
Sponte sua, Caesar, te volucris loquitur?

In vitem. 1. 2. 1.

NAm quae te agrestem Soli tam devia rupes
Vitem aluit? Scythici cana domus Boreae?
An gelidae Celtarum Alpes? an Iberia (*c*) duri
Sueta sinu e duro gignere vim chalybis? M3 Us-

(*a*) Terent. Adelph. 3. 1. 2. *Modo dolores, mea tu, occipiunt primum*. Ubi Donatus: *evidenter heic modo praesentis temporis adverbium est*.

(*b*) Augustum legimus picas, corvos, psittacos ei salutando adsuefactos domi habuisse. horum unus, ut opinor, quum e cavea profugisset, occasionem praebuit Philippo scribendi hoc ludicrum carmen, parum accommodatum ad veritatem, satis ad mores Augusti, adulatione gaudentis, atque illas, quibus ejus divinitas declarari videretur, ostentorum ineptias minime repudiantis.

(*c*) Iberiam hoc loco, non Hispaniam esse arbitror, quam con-

Usque adeo immites fers immansueta racemos,
Prodit felle mero tristior unde latex.
Saeve Lycurge (a), tuam rursus molire bipennem,
Palmitis obsceni germen ut omne metas.

PTOLEMAEI

De se sidera contemplante. 1. 46. 4.

MOrtalisque, brevique aevo sum scilicet: at, quum
Astrorum exploro multiplices choreas;
Nec pedibus terram tango, & conviva deorum
Felix aeterna compleor ambrosia. (b)

Palladis simulacrum. 1. 46. 5.

PAllas ego ex auri fulvo conflata metallo,
Quod sacri Musis, contulerunt juvenes.
Dimidiam posuit Cephisius; addidit illi
Octavam Thespis, deinde Solon decimam,
Vicenam Themison partem: novem at ipsa talenta,
Quae deerant, atque ars, munus Aristodici est (c). VA-

constat optimis vitibus abundare, sed regionem eodem nomine, juxta Pontum inter Colchos, & Armeniam, Alazone fluvio ab Albanis divisam; quam, non longe a Chalybum terra positam, puto etiam ipsam ferrum gignere consuevisse.

(a) De Lycurgo scribit Hyginus fab. 132. eum vites excidere voluisse, quod diceret, malum eas ferre medicamentum, quo homines videlicet ad furorem adigerentur.

(b) Ego, inquit, me hominem esse scio, cui non modo aliquando, verum etiam brevi moriendum sit: sed tamen, quum illos tam varios, tamque ordinatos astrorum motus contemplor, mihi non inter homines, sed inter deos versari, atque illorum vita frui videor.

(c) Subductis rationibus, deprehendes novem talenta, quae

SECUNDI

Navis incendio consumta in litore. 1. 57. 10.

TOt longos pelagi cursus emensa carina,
Tot jactata diu fluctibus horrisonis;
Quam neque caeruleus ponto submerserat Eurus,
Saeva nec hyberni vicerat ira Noti;
Igni naufragium malefido in litore passa, (a)
Undarum frustra comprecor auxilium.

STATILII FLACCI.

Fons & viator. 1. 65. 1.

F. HAuri, sed tacitus V. cur? F. parce haurire. V. licetne
Scire tamen causam? F. dulce fluo tacitis. (b)

THEOCRITI.

Amor api similis.

FUrem olim, alveolis mel dum subducit, Amorem
Laesit apis, fodiens digitos. multa ille dolebat

M 4 Tu-

quae ab Aristodico collata sunt, esse novem quadragesimas partes totius summae: summam aequalem esse talentis XL. eorum talentorum Cephisium dedisse XX, Tespin V, Solonem IV, Themisonem II.

(a) *Quid quisque vitet, nunquam homini satis cautum est in horas*, ait Horatius l.2. oda 13. Haec certe navis ibi exitium reperit, ubi salutem reperisse putabatur.

(b) Tam multa illi veteres, ac tam incredibilia de varia fontium natura commenti sunt, ut hoc etiam comminisci potuerint, esse aliquem fontem, qui idem tacentibus dulcem, loquentibus amaram aquam praeberet. Hujusmodi fons monet viatorem, ut tacitus hauriat; viator causam sciscitatur. Id quum facit, jam tacitus non est. itaque jubetur abstinere ab hauriendo; utpote cui, jam loquuto, aqua illa, quae solum tacentibus dulcis est, amara futura sit.

Turgidulus dextram, saliens, tundens pede terram.
Tum Veneri ostendit cladem; questusque, volucris.
Tantula apis faceret quod vulnera tanta. querenti
Subjecit Venus arridens: Quid? nonne apibus tu
Par es, tanta puer qui vulnera tantulus infers?

XENOCRATIS

Herma (a) in palestra. 4. 12. 34

HErma ego sum pedibusque celer, manibusque. palestra
Truncus in hac statuor cur pede utroque carens,
Atque manu? pedibus demtis, an currere; demtis
An manibus possum, quod soleo, esse pugil?

ZELOTI

Pinus vento eruta ad fabrum navalem. 57. 21.

STulte faber, quid me, radicitus exturbatam
Tristi Euro, fluctus mittis in aequoreos?
Omen triste habeo, saevis invisa procellis
Pinus, in Alpinis naufraga verticibus.

ZENODOTI

De Cupidine fonti imposito. 2. 27. 14.

IMponis gelido cur fonti, sculptor, Amorem?
Non hic ab affusa fit minor ignis aqua.

EL-

(a) Hermae erant statuae Mercurii plerumque manibus pedibusque carentes: cujus figurae Macrobius, Festus, Suidas, Servius, non eandem omnes, sed alius aliam causam afferunt. Hujusmodi Hermas, ait Tullius ad Atticum l. 1. ep. 4 esse ornamentum commune omnium gymnasiorum. Hunc morem irridet poeta, ac facit Mercurium querentem, se in palestra talem statui, ut artes palestrae maxime proprias exercere non possit.

CALLIMACHI

ELEGIA

IN LAVACRA PALLADIS.

ARGUMENTUM.

Puellas Argivas Minervae simulacrum (id impositum in currum solemni pompa deduci, atque in flumine Inacho ablui solebat) excepturas alloquitur: docet quid fieri opus sit ad sacrum rite conficiendum: monet, ne quis virorum spectator accedat; nam, dea conspecta, oculos amissurum: id olim accidisse Tiresiae; cui, filio Chariclus nymphae, qua nulla fuerit Minervae acceptior, deam tamen fortuito visam oculos ademisse.

ITE, age, loturae Tritonidos, ite ministrae;
Nam modo ego sacras tollere equas fremitum
Audivi: sacro in curru Dea vecta propinquat.
Ite agedum, flavae, o, ite Pelasgiades.
Diva sibi magnos nunquam abluit ante lacertos,
Quam niveas, terso pulvere, lavit equas.
Tunc etiam, arma gerens nigro quum foeda cruore,
Dirorum pugna venit ab anguipedum (*a*),
Curru solvit equis primum fumantia colla,
Perluit & largi fontibus Oceani,

Su-

(*a*) Gigantum. Ovid. Met. I. *centum quisque parabat injicere anguipedum captivo brachia caelo.*

Sudorem , guttasque putres , spumamque rigentem
  Ipsa sua tergens candida Diva manu .
Ite , o Achaiades ; neve unguenta atque alabastros ,
  (Auditis ? moto stridor ab axe venit)
Non unguenta Deae , niveos non ferte alabastros ;
  (Illa uti mixtis non amat unguinibus)
Non speculum ; semper , speculo sine , pulcra Minerva est .
  Idaeis nec quum sub Phryge verticibus
Lis fuit , in claro vel se dea magna orichalco ,
  Vel Simoenteis vidit in aequoribus .
Nec Juno : aes nitidum cepit Venus una , manuque
  Discrevit lenta diposuitque comam .
At spatia exhausit centum bisdenaque cursu
  Pallas , ad Eurotan ut Lacedaemonia
Astra (*b*) ; dehinc tenui corpus perduxit olivo ,
  Illi arbos purum quod sua progenuit .
Igneus , o puerae , fulsit rubor ; ut rosa mane ,
  Punica vel sciffo, cortice, grana rubent .
Et nunc ergo marem tantum proferte liquorem ,
  Quo Castor , quo vis ungitur Herculea .
Adsit & aureolus pecten , quo fingere pulcre
  Possit , & humentem tergere diva comam .
Exi agedum , Pallas ; praesto est chorus innuptarum
  Jam tibi , magnorum sanguis Acestoridum . (*c*)

Ma-

(*b*) Castor & Pollux , illi, ut Horatius vocat Oda 3. l. 1. *fratres Helenae, lucida sidera* .

(*c*) Graecus Callimachi interpres ait , Acestoridas fuisse tri-

Magna Minerva, exi; tibi jam clypeus Diomedis
Fertur: ut Argivos ille patres docuit
Eumedes olim (*a*), gratus tibi, diva, ſacerdos.
Qui, quum in ſe populi gliſcere conſilium
Senſit atrox, mortem vitans, fugitque, tuamque
Crias in rupe abſtulit effigiem.
Crias in rupes; praeruptis, diva, locans te
Cautibus, eſt nomen queis modo Pallatiſin.
Exi age jam Pallas, bellatrix, caſſide fulgens
Aurata, & clypeum laeta & equum ſtrepitu.
O, quae fertis aquam (*b*), ne flumina tangite: linquat
Flumina, fontanas & bibat Argos aquas.
Longe urnas hodie, famulae, ſive ad Phyſadiam,
Sive ad Amymonen ferte Danaiadem.
Nam volvet mixtas auroque & floribus undas
Inachus; eque almis montibus adveniet
Pulcra fluens divae. Tu lumina verte, Pelaſge,
Verte alio, imprudens ne videas dominam.

Ad-

---

tribum Argivam, ex qua hae virgines Palladis miniſtrae deligebantur.

(*a*) Docet, Eumedem horum ſacrorum inventorem fuiſſe. hunc, Argivis in eum conſpirantibus, Palladis ſimulacro ſecum ablato, in montem Crium profugiſſe, atque ibi deam collocaſſe; ex qua rupes ille dictae ſunt Pallatides, ſive Palladiae.

(*b*) Alloquitur mulieres, quae in privatos uſus aquam ex Inaco haurire ſolebant, eaſque monet, ut ex Phyſadia, aut ex Amymone, cui fonti Amymone Danai filia nomen fecit, aquam petant. Inachum enim hodie non hominibus, ſed Deae fluxurum multo, quam ſoleat, ditiorem ac pulcriorem.

Adspiciet quisquis dominam temere urbipotentem,
 Tum postremum Argos viderit Inachium.
Magna Minerva, exi: interea quandam ipse puellis
 Narrabo prisci temporis historiam:
Nympha, puellae, olim Thebis fuit, una Minervae
 Cara magis cunctis, quotquot erant comites,
Mater Tiresiae. qua nunquam diva carere
 Quibat; quam (sive ad moenia Thespiadum,
Sive Coroneas iret, seu forte Haliartum,
 Boeotum curru culta secans rapido;
Sive Coroneas (*a*), ubi lucus fragrat odore
 Olli, stantque arae Curalium ad fluvium.)
Saepe Dea curru secum tollebat eodem;
 Nullum & nympharum colloquium, aut thyasus
Gratus erat, nymphas ni duceret alma Chariclo:
 Parca tamen luctum neverat, heu, miserae
Huic quoque, fida comes quanquam foret usque Minervae.
 Namque olim peplos utraque dissoluit,
Aestatemque undis Aganippidos Hippocrenes
 Lenibant, medio dum tacet aura die;
Lenibant aestatem ambae ferventibus horis,
 Dum late montem possidet alta quies.
Solus adhuc, juvenem catulis comitantibus, ibat
 Tiresias, sacra se per loca circumagens:
Atque, siti aridulus longa, prope flumina venit,
 Nec sponte, infelix, vidit in amne Deam.

Quem

(*a*) Ita accipiendum, ut si diceret: *Sive, inquam, Coroneas*: Sed vereor, ne locus sit corruptus.

Quem, flagrante ita, tamen eſt adfata Minerva:
  Nam quis te amiſſis hinc rediturum oculis,
Quis malus, Euerida (a), haec te Deus in loca duxit?
  Sic ait; at puero nox premit atra oculos.
Obſtupuit; vox preſſa; artus tremuere, comaeque
  Horrent verborum conſiliique inopi.
Nympha ſed exclamat: quid mi, Dea, quid, Dea, gnato
  Feciſti? haec divum eſt, haeccine amicitia?
Lumina mi ſurpſti pueri. puer adſpexiſti,
  O puer infelix, Pallada; ſed rutilam
Haud lucem adſpicies poſthac. heu perdita mater!
  O mons! o Helicon nunquam adeunde mihi!
Magna empſti parvo (b); paucis pro dorcaſi, paucis
  Pro cervis, heu! heu! lumina habes pueri.
Sic, dulcem ambobus gnatum complexa lacertis,
  Qualis moeſta Itylum flet Philomela, parens
Triſte gemens flebat. ſociam miſerata Minerva
  Solata eſt dulci comiter alloquio.
Nympha, iram cohibe, muta & quaecunque loquuta es.
  Non tibi ego puerum, non ego nocte premo:
Nec puerorum oculos venari eſt dulce Minervae.
  Saturnus legem condidit hanc ſenior: Aſ-

(a) Tireſias ab Apollodoro l. 3. Euerei filius fuiſſe dicitur.

(b) Magnum eſt, inquit, o Helicon, id, quod aufers, parvum id, quid dediſti. En quid filius meus, dum in te venatur lucratus eſt: paucas capreas, & cervos abs te abſtulit, ſuos tibi oculos reliquit. Quibus verbis ſignificatur Tireſiae magno ſtetiſſe venationem, quae illi occaſio fuerit caecitatis.

Aſpiciet quicunque deum , niſi ſi volet ipſe
Cerni , continuo det grave ſupplicium .
Quare hoc , nympha , ulli non eſt revolubile divum ,
Quod nevit laeva Parca ſevera colu ,
Fudiſti puerum quum vitae in lumina : tuque,
Everida , tibi debita fata feras .
O quot Cadmeis (a) fruſtra dona ingeret igni !
O quot Ariſtaeus ! quam ſibi diſcupient
Unigenam impubem vel caecum Actaeona reddi !
Ille comes Triviae ſcilicet , ille bonus
Curſor erit ; ſed nil curſus , nil tela juvabit
Fortia cum magna ſaepe tuliſſe Dea ,
Viderit ut primum , nec ponte , lavacra Dianae ·
Namque canes dominum protinus inſilient,
Diſcerpentque , avideque vorabunt : montibus errans ,
Vix tandem inveniet , quae legat , oſſa parens ;
Et te felicem fortunatamque vocabit ,
Vel caecus rediit cui puer e nemore .
Ergo , cara , iſtos fletus jam ſupprime ; donis
Hunc ego te propter grandibus adficiam .
Eſſe dabo vatem clarum per ſaecula , ſeſe
Cui nemo e cunctis vatibus aequiparet .
Namque avium omne genus noſcet , quae proſpera , quaeque
Irrita , vel triſti laeva ſit augurio ;
Multaque Boeotis oracula , multaque Cadmo
Con-

(a) Autonoe Cadmi filia, uxor Ariſtaci , mater Tireſiae.

Concinet, ac magnis postea Labdacidis (a);
Ingentem & baculum, jusso qui tramite gressum
Dirigat, & vitae tempora longa dabo; (b)
Et fatuos inter sapiet (c) post funera manes,
Unus magni aula clarus in Agesilae (d).
Sic ait, & nutu sancivit dicta. ratum fit
Quod nutu sancit cunque Minerva. dedit
Jupiter hoc uni prae cunctis nempe deabus,
Quas genuit; potis est quod pater, illud idem
Posse. Jovis Pallas prognata est vertice, vertex
Quod Jovis adnuerit, quodque Minerva, ratum est
En venit, en tandem, nec fallor, diva: puellae,
Vos illam, cordi est si patria, excipite
Cum votis plausuque & laetifico ululatu.
Salve, diva, urbi sis bona & Inachiae.
Salve, quumque exis, quumque alta ad moenia rursum
Flectis equos; servaque, o bona, rem Danaum (e)

ER-

(a) Labdacus fuit pater Laii, avus Oedipi, proavus Eteoclis; qui omnes Thebis regnarunt.

(b) Tiresiam alii septem, alii novem aetates vixisse tradunt.

(c) Homerus Odyss. l. 11. tradit, Tiresiam apud inferos solum sapere, caeteros umbrarum vagari modo.

(d) Agesilas, sive Agesilaus est unum ex nominibus Plutonis.

(e) In hunc hymnum scripsit uberrimas doctissimasque observationes Ezechiel Spanhemius.

F I N I S.

ERRATA SIC CORRIGITO:

Pag.	18.	lin. 22.	Mnemoſine	Mnemoſyne
	12.	14.	Flaminio	Flaminino
	19.	8.	atque Corinnam,	teque, Corinna,
	20.	10.	terebynthis	terebinthis
	27.	9.	praeilarum	praeclarum
	28.	7.	infriget	infringet
	28.	16.	Caeſar	Caeſaris
	32.	14.	Mynonis	Myronis
	57.	16.	chlamyden	chlamydem
	71.	3.	vltae	vitae
	73.	7.	alteae	alterae
	77.	17.	ſuccedit	ſuccendit
	94.	12.	confide	confide
	100.	15.	fereba	ferebat
	131.	12.	menſa	merſa
	159.	4.	ſcripſiſſe	ſcripſiſſet

